

Do Võ Phi Hùng Cưu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiêu Đăng chủ Nhà Sách Xưa Quê Văn Đường

Luận **ANH SÁNG** TÂN-HỘI





Lá thư Xuân

Đón đọc thân mến,

Mùa Xuân lại về chậm chậm từ hôm nghe gió đổi mùa, hơi đông lạnh lại h. Xuân Tân Hợi đến vên khắp các nẻo đường đất nước thân yêu. Một mùa Xuân hy vọng thanh bình và đoàn tụ,

Từ bao nhiêu năm người dân Việt đã phải sống trên miền trong chiến tranh và bom đạn đã cây nất trên quê hương đau khổ này, Chúng ta oán ghét chiến tranh, căm thù giặc Cộng đã ngoan cố bám lấy chiến tranh để mưu đồ cưỡng đoạt tự do của cả một dân tộc vốn sẵn tình thần hiếu hòa từ ngàn xưa, nhưng bất khuất.

Các bạn cũng như toàn dân Việt đang khao khát hòa bình. Chúng ta có quyền hy vọng hòa bình, ước mơ một mùa Xuân thanh bình trải dài trên đất nước. Nhưng làm sao tìm được hòa bình và chúng ta phải tìm hòa bình bằng cách nào để đất nước này khỏi lọt vào tay Thực Cộng.

Ai dám bảo rằng nhân dân miền Nam chúng ta đang rơi vào tay kẻ thù? Không, không, con, cha, anh của các bạn đã trải qua nhiều máu, mồ hôi và nước mắt khắp từ đồng ruộng đến thị thành để tìm kiếm hòa bình. Nhưng tiếc thay, miền Nam chúng ta cũng đang có một số người ngồi nhà mát, ăn bát vàng đã phủ nhận trắng trợn sự hy sinh của các chiến sĩ để cố vờ hòa bình bằng mồm. một thứ hòa bình được dựng lên bằng những con bả câu giấy.

Bao nhiêu xót tận cứ tiếp diễn trên miền gây khổ khăn cho giới lãnh đạo và làm chán nản không ít ở tinh thần hy sinh bất diệt của con dân miền Nam đang kết thúc chiến tranh. Muốn sớm có hòa bình, chúng ta không thể đứng nhìn hay đón nhận tin tức từ những con người làm chính trị của hai phía đang đấu vô mồm tại hòa đàm Ba Lê. Chúng ta phải đánh mau đánh mạnh, đánh thẳng ào ạt vào các Cộng cho đến khi nào tiềm năng quân v của chúng bị tê liệt.

Trở về nội tình đất nước, mỗi lần chúng ta có dịp ôn lại những gì đã qua trong năm cũ, Xuân Tân Hợi, một mùa Xuân xóa bỏ hận thù giữa người và người giữa bạn bè và đồng loại.

Đối với giới lãnh đạo Quốc gia, năm Tân Hợi là năm mà chúng ta có dịp xét lại sự thực thi chính sách của Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu suốt trong

nhệm kỳ vừa qua. Có vậy, Chúng ta mới quyết định được trong năm này là lá phiếu của liên danh Thiệu nơ hay không?

Chúng ta không quên được ba khẩu hiệu tranh cử của Liên danh Thiệu Kỳ trong năm 1967. Trong ba khẩu hiệu đó, Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu và Phó TT Nguyễn cao Kỳ đã thực thi được khẩu hiệu nào và khẩu hiệu nào đã và đang gặp khó khăn không thực thi được?

Không phải nói, mỗi người trong chúng ta đều biết là phải biết. Cái khó khăn mà Liên danh Thiệu Kỳ gặp phải trong năm qua: một vấn đề tuy tầm thường nhưng vô cùng quan trọng. một sự quan trọng có thể quyết định sự mất hay còn niềm tin trong dân chúng đó là vấn đề bài trừ tham nhũng. Bài trừ tham nhũng không phải một sớm, một chiều (Đồng ý!) nhưng không vì thế mà chúng ta không thể yêu cầu giới lãnh đạo bài trừ tham nhũng bằng một cuộc cách mạng như một vài nước bạn đã làm.

Chúng ta nhất định không chấp nhận lời ám lư dạn đề bài trừ tham nhũng theo kiểu thầy thuốc Lương. Vì đó là một hành động vô kỷ luật khi đang là một quân nhân trong QLVNCH Hành động đó chỉ biểu lộ bản chất anh hùng cá nhân mà không đem lại một lợi ích nào cho công cuộc bài trừ tham nhũng.

Trong năm qua, tuy Tổng Thống Thiệu không thực thi được trọn vẹn những mục tiêu mà Liên danh ông đã đề ra trong lần tranh cử năm 1967, nhưng ít ra ông Thiệu không làm một cái gì có hại cho quyền lợi đất nước. Đó là phần nhận xét hết sức giản dị của nhóm Ánh Sáng vậy!

Năm Tân Hợi; một năm vô cùng quan trọng đối với chúng ta trong lãnh vực chọn lựa người lãnh đạo quốc gia để sớm tìm được hòa bình mà đất nước này khỏi lọt vào tay Cộng sản. Và cũng trong năm này, chúng ta rút kinh nghiệm của những năm vừa qua để làm sao cho bọn chính trị xoi xít, bọn đã cá lẩn dưng, bọn ngu dốt và nhất là những kẻ chuyên môn làm tay sai cho ngoại bang cũng như những nhóm người chuyên làm lợi cho Cộng sản khỏi bước được qua cửa thềm Quốc Hội.

Nhóm Ánh Sáng cương quyết làm tròn sứ mệnh của những người cầm bút dám chết vì quyền lợi quốc gia, dám nổi lên tất cả sự thật lâu tiếp tay với quân chúng bảo vệ đất nước.

Kính chúc bạn đọc một năm mới an cư lạc nghiệp.

ANH TÂM

VỚI SỰ CỘNG TÁC:

• du tử lê - tường linh - hoài hương tử - anh thuận - phan bá thụy dương - tử râu - phương bắc - lê minh ngọc - như quỳnh - hoàng ân - phạm lê phan - bạch sơn - người sông gianh - giáng kiều - cầm tú - mỹ duyên - tú roong - họa sĩ văn trí.

Chúc Mừng Năm Mới

Toàn thể Bộ Biên tập Nhật-báo Ánh-Sáng kính chúc toàn-thể Bạn đọc một năm Hạnh-Phúc và Thịnh-Vượng.

CHỦ NHIỆM KIỂM CHỮ BÚT

Anh Tâm - Nguyễn thành Mỹ

★

GIÁM ĐỐC CHÍNH TRI

B.S. - DB. Trương đình Tư

●

CỐ VẤN

Ông Minh Sơn

ĐẶC TRÁCH TÒA SOẠN

Hoàng Quân

THƯ KÝ TÒA SOẠN

Yên Giang - N.D.H.

TÒA SOẠN - TRỊ SỰ

57 Phát Diệm - Saigon

Đ.T. 21.306



SƠ TRÌNH

của Táo-Quân

Giao-Chỉ

Hai ba tháng chạp
Đua tiến Táo tới.
Đi bộ về Trời
Lập bỏ trình tấu
Đường nhiều quãng xấu.
Vượt tất cho nhanh,
Cực nhọc đã đành.
Nên về sau trở

oOo

Các Táo gọi quốc
Báo cáo gần xong,
Ngọc Hoàng đang mong,
Việt nam Táo đến.
Phủ phục trước thêm
Chờ dâng Thượng Đế :
«Thần cam thất lễ
Chạm chạp hơn ai,
Đồ thiếu ăn xài
Lại còn vất vả, »
Dân chúng kêu ca,
Lầm không đủ sống.
Cơm canh họ cúng
Chẳng thịt chẳng gà,
Mú áo na-pa
Không giày không dép.
Đường xa chân rết,
Xà lòn quán quanh
Nền đề minh trần
Trời coi sao được.
Hội nghị năm trước
Thần đứng hàng đầu
Việc nước năm châu
Táo tôi thông suốt
Bất bỏ bằng được
Anh Táo-Hiệt kỳ
Thần đã nhờ đi
Phủ thuyền của họ.
Năm nay đình bộ
Càng mới tinh da
Thần bắt đầu rêu
Ngọc Hoàng nhậu xéo»

oOo

Việc anh Kỳ đất,
Mất cấp Hồn da
Anh đi lần thà
Từ hai năm trước,
Tôi may chưa được.
Tôi lại xéo này,
Hồn đơn trình ngự
Chưa tới cửa biển»

Tội lỗi bỏ hết.
Chẳng khởi tố ai.
Báo cáo năm rồi
Kỷ như thần tấu.
Hiện xe đề đầu
Kỷ không hề nổi !
Ôi chào ! đường lối
Phục vụ nhân dân !
Xét thấy ba năm
Đề rồi chưa mất ?
Quam tài hay nhất ?
Còn đợi gì đây ?
Nội các năm nay,
Nhiều tin cái tốt,
Sinh hoạt gia tăng.
Thế khóa bất công,
Người giàu ít đồng.
Kẻ không đủ sống,
Giới chức quốc nhân,
Mỗi tháng một lần
Bị trừ tiền thuế.
Lòng đau khổ tề
Được tiếng hy sinh,
Ông Bộ vững mạnh
Lương lên hai rưỡi !
Bộ là cấp dưới,
Tông Thống ba trăm (8)
Phó Râu cũng tăng
Nói cni Thủ Tướng.
Quý ngài sung sướng,
Xứng với tài cao.
Trống Kỳ độ nào,
Đầy đủ hành pháp.
Ông đã mạnh mẽ
Lương các ngạch A ?
Cách mạng phải nhàn,
Phó Vương âm ức
Tay lên một chức.
Nhưng lại kén quyền,
Nhiều chuyện đã đến
Không làm chi được.
Sinh viên đứng trước
Xà lại hết cộng

Hầu hết một lòng
Vâng lệnh trình dẫu
Sau một đợt đầu
Nhiệm anh bị côm.
Chính quyền kén ăn
Nhất-họ trong tề.
Được các ông Sư,
Ra tay hỗ trợ,
Sinh viên dân sự
Cảnh sát dân sự,
Một nhất quyết đi,
Theo đường lối chống.
Rồi Ngày Tổng Thống
Chỉ thị chỉ về
Lớp trẻ hăng ghê
Đàn trùn nhụt khí,
Ở các đô thị,
Họ lại làm hăng.
Bên súng, bên xăng,
Đồ đầy chai lọ,
Chơi nhau từng chỗ,
Xé cháy, người đau.
Cảnh sát bắt đầu
Xống lên dân áp,
Sinh viên ngất ngật,
Sau loạt lựu đạn,
Rồi bị bao vây
Nên thua cảnh sát.

x x

Quản cảnh liền bắt
Đưa họ về tra.
Đến buổi ra Tòa
Họ năm tên Càng.
Họ rồi từng toán
Chiếm Tòa Sứ Miên.
Cổ thủ tạm yên
Tặng thời gian ngắn.
Chính quyền cũng cần,
Xác chết vàng vôi,
Nắm lại tay cày,
Bắt đầu gặt tiền.

Năm bảy ngày liền
Chạy đường tiếp tế,
Sinh viên yếu thế
Cao hết làm nguy !
Sau bị bắt đi
Về Nhà Cảnh Sát.
Chờ ngày lãnh án
Trước một phiên Tòa.
Những kẻ được tha
Lại về tranh đấu.
Vụ dân biểu Châu
Tào nên báo động.
Chiếu ý Tông Thống,
Hạ viện bỏ to.
Dân biểu trạng sư,
Sao không thông luật.
Việc làm lóc cóc,
Đề tiếng muôn đời.
Cao Thắng phải chơi
Pháp Trần hưng Đạo,
Chiến thuật phản pháo,
Hành pháp thành công,
Chức lý thêm đông
Đã trăm hai lễ.
Chính quyền mạnh thế
Truy tố Trần Châu
Người lập công đầu,
Ông Tướng Bộ trưởng !
Ông này vai vung
Quản cảnh ào vào
Ông Châu bị đánh !
Chuyên viên nhiếp ảnh
Bị dục đồ nghề,
Liệt lổ ba ché !
Chuồn ra cửa hậu
Quốc hội gì đây !
Ai người cứu nước ?..»

x x x

Việc này sa trước,
Rồi đến đương binh.
Lớp người hy sinh
Mất phần nhàn thảnh



Già Lương lật đật
 Sơn vạn công đờ
 Đâu bầu lu phở
 Vài nhàn xuất ngoại
 Đã là được đời
 Mỗi trụ dăm phânth
 Thương viện nhận dăm
 Phở lo hảo luận
 Chính phủ dẫu gần
 Sống kiến ông Huyện
 Chủ tịch viện trên
 Dưng hoà đôi hỏi
 Song hành mỗ lữ
 Vật giá càng tăng
 Glôí chức quân nhâ
 Ếp dài thời thép...
 Ngọc Châu nằm ngáp
 Sông cảnh từ đây.
 Bùn lợch chơ hơ
 Áo trắng nhò nhò
 Tắt đèn thắp tiếng
 Chàng thán từ sông...
 Sông không dòng...
 Chàng ôm chiếc áo
 Ngủ Máu chắt tẻo
 Lũn lặn...
 Chàng lại được gần
 Nắm chơ chơ nhâm
 Như phở...
 Thán mỗ Chấn tr.
 Nhâm bình Chấn tr.
 Chấn tr. nh Chấn
 Lũn chơ dăm dăm
 Vật san bị lại.
 Phở ăn nhàn cuối

Ngã ngựa rút quân
 Bọt trận còn gập
 Tung tin thất tiết:
 Xác chết la liệt
 Tay nổi trong hồ
 Mộng thấy tức thơ
 Nhớ-ngài trà đũa
 Sao cũng thấy chừa
 Mà không nói thật!
 Lâm đẩu lòng Phách!
 Nét cửa từ hi.
 Lăn lượt thân người
 Sang phía chính phủ.
 Nội các vẫn đề
 Ông Bộ năm xưa.
 Tin Báo loan ra
 Nhữn lần chỉ từ.
 Chính nhà chĩnh ở.
 Cũng chĩnh thay vì.
 Trần Truân Linh tại
 Văn-ngôi-nguyên đối
 Tham nhữn vô số.
 Rặt nhữn tay so:
 Tổ cáo vu vô?
 Lầy dầu bằng chứng!
 Đẩu lý hào hùng!
 Ông tướng pháo binh
 Nhận lời về mình
 Nghịai lại hạ.
 Hận sâu xi xỏ
 Kết quả hòa vui.
 Thỉnh giả trở lui
 Nghi hoi kỳ dị.
 Nhiều báo khen kỳ.
 Bền tướng thanh tiêm
 Ông Thăng đổng trâm.
 Ông Chinh thế đượ.
 Ông Thanh kế tới.
 Đệ tử ông Trương.
 Bỏ vị đề thương.
 Ngời liêm nhất nước.
 Làm nên cấp tướng.
 Của nà gi dầu!
 Cứng bậc công hầu
 Phụ nhân vãi vào
 Quét cửa lau nhà
 Nấu cơm đi chợ.
 Cứng là bà vợ
 Của các ông to.
 Cộng sản chi thua
 Những người trong nhà.
 Vụ Mỹ đột kích.
 Vào đất Sơn Tây.
 Tin tức cho hay:
 Cộng quân hết pháp.
 Mồm la miệng hét.
 Linh Mỹ xám lừng.
 Tuyên truyền rất hùng
 Bữa nay Mỹ tới.
 Chấp bỏ bối rối.
 Cống trá gi dầu.
 Dân chúng hiền na
 Chui vào hầm bô
 Chạy cuộc ruộng bỏ
 Hết rất êm êm...
 Dân Thủy được an
 Nếu phân đẩu
 Bình la lối
 Dân dũa nay mới
 Có mệnh. Hoa đẩu
 Không có hay
 Dân tiếp chiến đấu?
 Dân Bắc không sang
 Công kỳ bay sang
 Là phách.
 Dân bị tòi
 Đổ nước có hoa
 Có người có ta.

Mặc sự chờ đợi
Ông hộ đường lối
Của nhóm điều kiện
IN THAI cầm đầu
Quyết không nhượng bộ
Địch hành ngoài lệ
Được bố trí xong
Tổng thống NI MÔNG,
Thấy mình không lợi
Ông quyết định gọi
Cố vấn KIT GÔ
Trình đưa mặt thơ...
Gặp ngài râu hùm...
Khuyết phục được đến
Đại cuộc mất tình...
Bà lớn nước, minh l
Việt Nam, lòng thây.
Thầy yêu đánh đập
Cảnh sát công khai
Chó này rúc còi
Yếu của coi giấy.
Vĩ ba vượt bảy
Đến xe ni nhàn
Đồ xe bên dưng
La thầy thăm sát.
Thầy dấu có nhất
Ép dân về ty.
Chưa kịp hỏi chi
Ba quăng xấp giấy
“Chàng mấy sẽ thấy
Quyền lực của bà”
Thầy cô quên bà
Phân dân tự hỏi :
Con mụ hách lối,
Nó bặt tai mình.
Chẳng đẹp chẳng xinh
Nhưng là bà lớn !
Thầy cô phát ón,
Biết đại, đáng cay.
Việc làm xưa nay,
Thầy quen học sách,
Những kẻ khổ rách,
Bọn chúng bán hàng
Riêng phạt thuế nặng
Lại còn làm khó.
Có đại, nên nhớ
Chăm-chức cho đến...
Câu truyện giạt gần
Tổn bao giấy mực.
Phản lại sự thực
Mường khá tỷ tỷ.
Một kẻ nữ nhi.
Mang tên Thị Lệ
Ở cùng cha kế...
Mười bảy tuổi xinh
Thích nết hiền lành,
Minh cao giọng đanh,
Tóc quăn gọn mềm,
Da đỏ ngăm nâu,
Gặp môi hơi thâm
Nuơng dậy một chút.
Tay dài (Việt)
Mạnh giống da đen.
Bé đẻ làn nù
Mẹ em nước non
Tổng thống đặc cử
Hai phái nhiệm vụ,
Ông BỐ CÁT SA
Thật là chàng đẹp.
Cả sung và tài
Đến đây con gái
Mười bảy tuổi xinh
Giống họ chiến đấu
Sợ hãi là sợ
Mười bảy tuổi xinh
Mười bảy tuổi xinh
Bị bắt làm vợ
Chờ em cưới
Giữa đời thanh.

Kiểm căn nhà xinh
Ông cho tiền trả.
Không ngại giá ca
Mua được thì thôi.
Cổ Lễ đi rồi,
Ngài giao đưa rượu.
Đại sứ dẫn trước
Viên chức theo sau.
Nàng tập không lâu.
Đứng đi bước đứng:
Ngợi, chào cho đúng
Thế thức lễ nghi.

Tổng thống Trung phi,
Và hàng bộ trưởng,
Tổ niềm vui sướng,
ra tận sân bay.
Khuya khoắt heo may
Rước cô con quý,
Miền Nam nước Việt.

XXI

Thần lấy làm tiếc ?
Thời sự trên đây,
Có nhiều báo ngày
Vừa loan tin lạ.
Bà Huệ Biên Hòa.
Và nàng con gái
Hai người sẽ lới
Thăng nước Trung **Pháp**
Lạ! một chuyến đi
Tìm chồng **Tổng thống**.
Mắc tin cũng mong
Được cha nhìn nhận.
Ái nữ nào thật ?
Dư luận chưa yên

XX

Dưới thời ông Diệm
 Có ông rất hiếm
 Trong giới công quyền
 Thờ ơ ngang nhiên
 Tổ quốc than những
 Thối nát vẫn vùng.
 Ông bị đẩy đi.
 Tình trường mặt gái :
 "Đề ông nguy hiểm,
 Phải phá đến đây."
 Nhiệm vụ đời này.
 Cái đi trên đây.
 Sao ông không nhớ !
 Ngày nay có đó,
 Ông Tổng hèn si.
 Ông lại dám Khui
 Mấy lọ nước mắm !
 Người đẹp Lữ Văn
 Chơi ông Cáp Rập.
 Nhờ người thì lực
 Người biết thì dãi
 Bà tuyên lệ ợ ỉ !

XXI

Lại mấy ông bự
Vừa bị tử vong.
Yêu người hùng
Tên Long họ Phạm,
Mở chốt lựu đạn
Tuyệt thực công khai,
Họ viên một người
Đồng người-lai tới.
Thiếu cố chấp chết,
Tại đây tuyên bố :
Ông đã chết rồi.
Bên tường máu đỏ
Tang Thảng cho về
Dinh trình mới rồi.

Kem dip bung

số trình...

(Tiếp theo trang 3)

Nếu không được thể
Tự tại tại đây.
Tướng Kỳ vừa hay
Ngồi bên đến chỗ
Ông Lương vẫn giữ
Lưu đạn trong tay.
Y sĩ trình bày.
Tướng Kỳ chấp nhận
Hai bên thảo luận,
Hết cả một giờ.
Lúc đó giữa trưa.
Ông Lương xin khất.
Hai giờ có mặt
Xin dần tới Dinh.
Tổng thống anh minh
Cho vào yết kiến.
Trình báo nhiều truyện
Tham những miền Trung
Tổng thống một lòng

Quyết không bênh vực.
Nếu việc có thực
Chúng có trong tay
Đại Vương cho hay.
Kiểm thêm tài liệu.
Bác Lương phải cáo
Đề trở lại nhà.
Mấy tuần trôi qua
Tình hình lắng đọng
Phụ tá Tướng Thiệu
Ông Nguyễn cao Thăng
Chứa lệnh gần năm
Trời Tây, nước Mỹ.
Người giàu bạc tỷ
Chờ Ô-PE VÊ.
Bác sỹ dề đề
Cho về nước mẹ.
Ông Thăng tạ thế.
Trên chuyên hàng không
Có lẽ đau lòng?
Mất Trần Hưng Đạo
Xen ngang mũi sáo.
Đại diện chỉ dẫu.
Một năm vài lần
Hưởng tiền lương quyết 1

Ông Thăng đã chết
Về nước Thiên đàng.
Sự nghiệp về vàng?
Lưu truyền hậu thế?
Tiền dư bạc dề
Mong được gì đâu?
Ba vợ bảo nhau
Nên lo giữ cửa.

Còn hơn tháng nữa.
Năm cũ trôi qua.
Cứng đến tận nhà
Viếng ông Bác sỹ.
Dân bầu chính trị.
Đoàn vị Cần thơ.
Quân cướp to vô
Đòi đưa hai triệu.
Phu hộ bà Hiếu.
Lo được ăn ăn
Bọn cướp nam làm
Tay đao tay súng
Mặt tên bắn trúng
Bác sỹ chết ngay.

Âm mưu gì đây?
Thần không hiểu nổi.

Bao việc rắc rối
Trên nước Việt Nam.
Thần đã phải làm.
Phu sao thứ tự.
Báo cáo năm cũ.
Kết thúc tại đây.
Cánh Tuất năm này
Người khôn của khó
Hết năm con chó
Dân vẫn lao đao.
Năm tới Con Heo.
Tầm mòng sáng sủa.
Ngọc Hoàng thưởng hứa
Xin hãy thực thi.
Mạnh dạn thái đi
Những tên tham nhũng.
Lòng dân hào hứng
Thượng đế vững ngồi

ANH SÁNG

- Cung chúc Tân Xuân - Cung chúc Tân Xuân -

Tài Lợi

Xưởng cửa máy và bán cây ván v.

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc

Ấp Hòa Đức, xã An Hòa

Kiên Giang

Air Việt Nam

• KIÊN GIANG •

Kính chúc quý khách một năm mới nhiều
hạnh phúc.

Ong đình Ký

Cung cấp nhiên liệu xây cất

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc

Số 3 Ngõ Quyền

Kiên Giang

ông Lâm phước Liêm

• XÃ TRƯỞNG •

và HDND xã Vĩnh thành Văn

Kính chúc đồng bào một năm thịnh vượng

Phạm văn Triết

Hội đồng tình Kiên Giang

Kính chúc đồng bào cư trú Quận Thiên Thành
một năm mới thịnh vượng và hạnh phúc

NHÀ THUỐC TÂY

Hòa Bình

Kính chúc quý khách một năm mới gặp nhiều may
và hạnh phúc.

đường Cáo cứ Rạch Sỏi

Kiên Thành S. g

Bình Ky

Chế tạo nước mắm cá cơm và khai thác Hải sản
Kính chúc khách hàng một năm hạnh phúc

Số 1 Bến đò Tô Châu
31/7/27 Lê văn Duyệt

Hà Tiên
Saigon

Thái Dủ

Tiệm chụp phỏ và bán nhiên liệu v.v..

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc

19 Tuần phủ Đợt

Hà Tiên

Trung Tá Chúa «Quận Trưởng»

Đại úy Lô «Hải Quân»

HÀ TIÊN

Kính chúc đồng bào, Thân hào nhân sĩ và Dân - Cán -
Coính trong Quận I năm thịnh vượng và hạnh phúc

THIỆU TÁ

Vương văn Hòa

Quận Trưởng kiêm Chi khu Trưởng Rạch Kiến
(Tỉnh Long An)

Thân chúc Quân, Dân, Cán, Chính và toàn thể đồng
bào Quận nhà một năm mới thịnh vượng, may mắn,
thăng lợi.

Tân đức Hưng

Nơi cung cấp vật liệu xây cất

Kính chúc quý khách làng một năm hạnh phúc

Xã An Hòa - Rạch Sỏi

Kiên Giang

VIỆN UỐN TÓC

Diễm Trang

267B Trương minh Ký 267B

CIA DINH

HOÀN TOÀN ĐỔI MỚI

DO 2 CÔ THI và OANH CÙNG MỘT NHÓM THỢ
TRÉ - VUI VÀ LÀNH NGHỀ HỢP TÁC ĐỀ SẴN SÓC
MÁI TÓC CỦA QUÝ KHÁCH CHO HỢP THỜI TRANG
DÙNG TOÀN MỸ PHẨM HẢO HẠNG.
NHẬN SỬA NHỮNG MÁI TÓC KHÓ - CHÁY
TRỞ LẠI ĐEN VÀ MƯỢT.
THỢ SỬA MÔNG TAY LÀNH NGHỀ.
TIẾP ĐÓN AN CẦN.

THI - OANH KÍNH MỜI



— Chúng tôi đến thăm Châu Đốc. khi mùa lạnh bắt đầu trở lại

Trên con đường liên tỉnh số 10 lộ nói liên Long Xuyên, Châu Đốc, suốt ngày tiếp nập các loại xe qua lại. Hai bên lộ nhà cửa và cây cối nằm san sát. Cảnh trên đây có được là nhờ sự tận tâm của Chánh quyền địa phương lo bảo vệ con đường huyết mạch để có thể tiếp tế cho thủ đô hằng ngày những nhu yếu thực phẩm cần thiết.

Trước khi giới thiệu những thành quả của kinh này, mời bạn đọc cùng chúng tôi tìm sử lược tỉnh Châu Đốc...

Lược sử tỉnh Châu Đốc

Châu Đốc là một Tỉnh giáp biên giới Campuchia và cũng là nơi tập trung nhiều tài nguyên phong phú của miền Nam nước Việt.

Người Việt đầu tiên đặt chân lên đất này là Tổng Xuất Trương Phúc Du và Nguyễn Cư Trinh, hai vị công thần khai quốc đời Chúa Võ Vương.

Nguyễn Văn Thoại được cử sang để tái lập trật tự. Đến năm Gia Long thứ 17 (1818), Vua sai Ông đi kinh lý và huy động 1.500 dân binh đến mở rộng sông Long Xuyên cũ để tiếp không với sông Kiên Giang, nối liền Long Xuyên với Rạch Giá. Sau hơn một tháng, công việc đào kinh mới hoàn thành. Ông đặt lên là Thoại Hà. Ngọn Núi Sập nằm bên kia bờ sông cũng được đổi lại là Thoại Sơn. Vua phong cho Ông Nguyễn Văn Thoại lên chức Thống Chế chăm lo việc bảo hộ nước Cao Miên. Vì thế, người đời bấy giờ thường gọi Ông là «Bão Hộ Thoại».

Đến năm 1819, Ông Nguyễn Văn Thoại được cử giữ chức Trấn Thủ Vĩnh Thanh (gồm có Châu đốc Long Xuyên và Vĩnh Long) được lệnh đốc xuất 5.000 dân bản xứ, 5.000 người Miên và 500 lính đồn Oai Viễn, với sự phụ tá của Thống Chế Nguyễn Văn Tôn, (tức Tôn A La), và Chương Cơ Nguyễn Văn Tuyên tiến hành công tác đào con kinh Vĩnh Tế nối liền Châu đốc với Hà Tiên.

Việc đào kinh khởi công ngày 15 tháng 12

thành một Quân của Tỉnh An Giang lúc bấy giờ. Từ đó Tỉnh Châu đốc đành phải chịu ảm đạm, mai danh, tướng chừng như không còn cơ hội nào được cùng với các Tỉnh bạn sơ vai tiến bước nữa.

May mắn thay, 8 năm sau đó, do Sắc Lệnh số 246/NV ngày 8-9-1964 của Thủ Tướng Chính Phủ. Tỉnh Châu đốc lại được tái lập kể từ ngày 1-10-1964. Và cũng kể từ đó, Tỉnh Châu đốc mới được hân hạnh tìm lại cơ hội nối tiếp bước đường xây dựng

Đã trót mang danh là vùng địa linh nhân kiệt với :

«Tiền Tam Giang thêm rạng chí tang bồng.

Hậu Thất Định nêu cao lòng hào kiệt». Các cấp Dân, Quân, Cán, Chính Tỉnh Châu đốc quyết không để hổ danh với các danh nhân liệt sĩ Tỉnh nhà, đã từng làm cho Châu Đốc vang danh trong lịch sử, như cụ Nguyễn Văn Nhân, người Quận đã từng giữ chức vụ Tổng Trấn Gia Định, Bình Thuận và Hà Tiên, và cũng là người đã từng làm cho quân Xiêm phải run sợ mỗi khi nghe đến tên Ngài

Chúng tôi giới thiệu

CHÂU-ĐỐC

Với những nỗ lực không ngừng

Phóng sự của BẠCH-SƠN



Năm 1750, nhân nước Chân Lạp có nổi loạn Chúa Nguyễn liền sai hai vị công thần nổi trên sang đánh đuổi Nặc Hinh, và đưa Nặc Tôn, con của Miên Hoàng Nặc Nhuận về làm vua nước này.

Để tỏ lòng biết ơn, Miên Hoàng Nặc Tôn dâng tặng Chúa Nguyễn đất Tầm Phong Long trong đó có Châu Đốc ngày nay.

Sau đó, Chúa Nguyễn sai Trương Phúc Du và Nguyễn Cư Trinh đem Dinh (Tỉnh) Long Hồ về xứ Tam Đạo tức Vĩnh Long bây giờ, và đặt ra 3 đạo trong số có Châu Đốc Đạo ở Hậu Giang.

Đến khi Vua Gia Long phục nghiệp, nước VN được chia thành 23 Trấn và 4 Doanh mà Châu Đốc là một phần đất thuộc Vĩnh Trấn tức Vĩnh Long và An Giang.

Riêng Ông Thoại Ngọn Hầu tên thật là Nguyễn Văn Thoại, sanh năm 1762 tại Huyện Diên Phước Tỉnh Quảng Nam theo phò chúa Nguyễn Ánh từ năm 1777. Trong suốt 25 đánh đông, dẹp bắc, Ông Thoại lập được nhiều chiến công hiển hách. Sau khi thống nhất lãnh thổ, Vua Gia Long phong cho Ông giữ chức Khâm Sai Thống Binh Chương cơ để lo việc binh nhưng tại Bắc Thành (Hà Nội bấy giờ) rồi làm Trấn Thủ Lạng Sơn.

Sau được chuyển chuyên vào Nam lãnh Trấn Thủ Trấn Định Tường.

Ít lâu sau, nhân lúc xứ Cao Miên có loạn Ông

năm Kỷ Mão (1819) và hoàn tất vào tháng 3 năm Canh Thìn (1820). Kinh Vĩnh Tế mang tên của Thoại Ngọc Hầu phu nhân, danh là Châu Thị Vĩnh Tế.

Trải qua suốt 89 năm trời gắng công xây dựng, chưa một lần nào danh nghĩa Châu đốc bị lu mờ trước các Tỉnh bạn. Thế mà, đến năm 1955, do Sắc Lệnh số 143/NV ngày 22-10-1956 của nền Đệ I Cộng Hòa, Châu đốc bị sáp nhập với Long Xuyên, để

kể đến là cụ Trần văn Thành, người đã gây được thành tích chống Pháp đánh kẻ như trong trận Bãi Thưa thuộc Xã Tú Tề, Quận Tri Tôn, nêu lên tấm gương anh dũng của người Châu Đốc trong lịch sử chống Pháp.

Với ý chí ấy, tỉnh đến nay chỉ mới được tái lập vào ven có 6 năm, Tỉnh Châu Đốc không những đã tiến kịp các Tỉnh bạn, mà còn gặt hái được nhiều thành quả đáng kể,

(xem tiếp trang 29)

Hoa mình với đồng bào Việt gốc Chăm, Tung Tã Nguyễn Văn Phương được đồng bào Chăm tặng mũ chàm như một dịp ông dự lễ phát quà cho đồng bào ly nạn Cộng Sản



TIẾNG HÁT MÙA XUÂN

Trong giây phút thanh thản nào đó người ta chợt nhớ và hình dung đến giọng ca và từng khuôn mặt diễm kiều, khi tiếng hát với thoát ca từ bờ môi mộng chín.

BÀI CỦA Mỹ Duyên



Có những giọng ca cất lên cao vút có những tiếng hát lại trầm xuống đến mơ hồ. Cũng có những âm thanh tưởng chừng hồn mình đang ở một miền xa chơi vơi lạc lõng nơi xứ lạ. Vào cuối năm Tú tìm đến những khuôn mặt quen thuộc hiền hòa đã và đang hoạt động trong lãnh vực sanh hoạt văn nghệ của xứ sở. Trong phạm vi khuôn khổ của tập báo xuân tôi ghi vội về những thành quả mà các nam nữ ca sĩ đã và đang in sâu vào trong tâm khảm của giới ngưỡng mộ.

Giọng ca trầm buồn đến mơ hồ đó được thoát đi từ lớp nhạc Nguyễn Đức, người con gái đó vào đời gặp thật nhiều may mắn, nàng bước vào con đường hoa tàn nhạc những bước vững vàng.

Năm 70 Phương Hồng Quế như là vì sao lạ xuất sáng trên nền trời ca nhạc.

Phương Hồng Quế ngày nay đã chiếm trọn vẹn trong lòng mọi người ngưỡng mộ, nhờ ở đức tính hiền hoà dễ mến dù sự nghiệp của nàng đã và đang đi đến tuyệt đỉnh nghệ thuật song không bao giờ tỏ ra kiêu căng tự phụ trước những thành quả của mình.

Với giọng ca đó, với dáng dấp đó cùng với một dung nhan dễ nhìn thì bao mộng ước của người con gái đó sẽ toàn vẹn một ngày không xa lắm.

Diễm Hồng

Một ánh mắt một nụ cười, hiền hòa cùng mái tóc dài chạy tận bờ vai, ngần đó cũng đủ cho người ta chấp nhận sự hiện hữu của nàng.

Diễm Hồng cái mỹ danh của người con gái đó đã thực sự bước vào khu vườn kỳ hoa dị thảo và âm thanh đó đã được truyền đi qua các luồng sóng điện đài truyền thanh, truyền hình. Và đã in sâu vào trong lòng người ngưỡng mộ. Nàng được sự chỉ dẫn chu đáo về kỹ thuật trình diễn cũng như thông thạo về nhạc lý, bởi một nhạc sĩ giàu kinh nghiệm và sáng tạo.

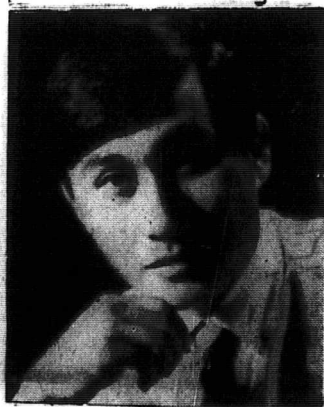


Ngày nay tiếng hát trong âm ngọt ngào đó đã lên cao và đã tạo cho mình một ngôi thứ trong làng ca nhạc. Diễm Hồng đã thành công rồi đó và những điều ước mơ về tương lai đang ở tầm tay nàng.

Anh Thoại

Lớp nhạc Trường Sơn do Duy Khánh hướng dẫn đã giới thiệu với giới mộ nhiều khuôn mặt mới và nhiều giọng ca đầy triển vọng.

Anh Thoại một giọng ca nam vừa xuất hiện vào những tháng cuối năm 70, bằng một âm thanh trong ấm đã đem đến cho giới ái mộ nhiều ngạc nhiên. Giọng ca u hoài đó đã gặt được thành quả ngay bước đầu. Nhờ đức tính hiền hòa dễ mến đó đó



Anh Thoại đã được nhiều nhạc sĩ nâng đỡ.

Trong năm 71, cả một tương lai huy hoàng đang chờ đón ở người trai đang tha thiết với nghiệp cầm ca. Hoài bão của Anh Thoại sẽ được toại nguyện như anh hằng mong.

Thu Oanh

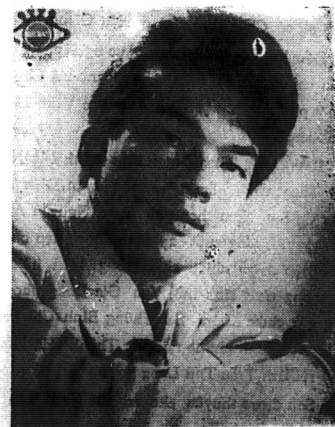
Nhạc sĩ trẻ Bảo Thu đã làm việc một cách hăng say, hoạt động mạnh trong các địa hạt văn nghệ, song song với việc khai thác phòng trà, Bảo Thu cũng đã giới thiệu với giới mộ điệu nhiều giọng ca đầy triển vọng. Thu Oanh, một trong cô học trò xinh xắn, cùng tiếng hát trong mát, nàng đã xuất hiện



thường xuyên ở các phòng trà ca nhạc, và được sự tán thưởng của giới mộ điệu.

Hoàng Cầm

Nếu một Hùng Cường vang vọng bên cạnh



Mai Lệ Huyền qua các bản nhạc Việt kích động

thời trung thì Hoàng Cầm một giọng ca độc đáo
không kém đã tạo cho mình một số người mộ
qua các nhịp điệu vui, sống động.

Thương Linh



Giọng ca buồn của tình lệ đã bắt đầu vươn
lên và sánh vai cùng các tiếng hát về đêm. Người
còn gái xứ Bưởi đó đã góp âm thanh buồn thương
vào muôn lối sống hồ.

Thương Linh sẽ đi đến tuyệt đích của nghệ
thuật.

Bích Nga

Khướu mặt sáng đẹp của Đài Truyền Hình VN,
cùng với giọng ca quyến rũ lạ lùng, âm thanh đó
đó là một điệu ru của những tâm hồn đi vào thơ
mộng ngày nay Bích Nga là vì sao sáng chói trên
vòm trời ca nhạc.



Tóm lại, tình hình ca vũ nhạc trong năm qua,
nhiều giọng ca được ghi nhận tiến bộ rõ rệt, và
chính phục được nhiều cảm tình của giới mộ điệu.

Phần vũ Sexy, sáng chói như là Phượng
Trang, một thiếu nữ trời cho đẹp, dịu hiền và có
những mùa xuân không tròn mớ ước. Bắt đầu từ
xuân 71 này Phượng Trang đã chần chừ trong tay
một tương lai rạng rỡ như các tài danh mà chúng
tôi vừa kể qua.

HOÀNG HẬU SEXY

Phượng Trang

Với Ảnh Bìa Xuân Tươi Đẹp Nhất Tết Năm Nay

Một đóa hoa hương sắc đậm đà nổi bật trong
rừng báo xuân năm 1971 mang tên Phượng-Trang,
một cái tên rực sáng trên vòm trời ca vũ nhạc Sài
gòn, Trong khi nhiều nữ thần Sexy bắt đầu lu mờ
tên tuổi, hoặc quá nhàm chán với khách mộ điệu qua
các phòng trà ca vũ nhạc thủ đô, thì Phượng-Trang
được dịp tung ra với một tư- thế vững vàng và
phong thái nghệ sĩ khá ai.

Phượng Trang trình diễn một
vũ điệu trong Phim Trần
Thị Diễm Châu, do đạo diễn trữ danh Lê Dân thực
hiện. Giới quan sát ngợi khen Phượng Trang có
một nghệ thuật vũ giả dục, điêu luyện, nhứt là tính
hần đề cao nghệ thuật thể hiện trong lúc trình diễn
hắc hần nhiều cô vũ Sexy lạm dụng vũ điệu chỉ
nhằm mục đích khiêu gợi nhục dục. Trái lại, cũng
với vũ điệu Sexy, cùng với những động tác phé bày
những đường nét thâm mỹ của một thân hình trời
cho đẹp, Phượng Trang đã vũ với tất cả tâm hồn
của một giai nhân muốn thoát mọi ràng buộc phức
tạp của cuộc đời này. để hô hấp với không khí vũ
hóa của vùng trời nghệ thuật. Và nàng đã
thành công trọn vẹn trong năm vừa qua.

Phượng Trang được ghi nhận hình ảnh đẹp
nhất trong mùa xuân này qua hình ảnh của số báo
xuân Tin Điện ước vọng của nàng qua sang năm sẽ
được tiến nhanh hơn chẳng những trên địa hạt vũ
mà còn sáng chói trên màn bạc, vì cuối năm đã có
vài hàng phim mới cộng tác.

Nhìn lại

Điện ảnh V.N. một năm qua

BÀI CỎ : CẨM-TÚ

Chưa bao giờ nền Điện ảnh VN hoạt động
mạnh bằng lúc này.

Có người cho rằng đó là một dấu hiệu cho thấy
sự lớn mạnh của nền điện ảnh VN.

Nhìn chung, không ai có thể chối cãi được vì
đây là một sự thật hiển nhiên. Một sự thật bằng
khối lượng sản xuất những sản phẩm điện ảnh.
Trong năm 1970 này bắt đầu bằng cuối phim đen
cứng màn ảnh hẹp của hãng VN sản xuất, đạo diễn
Lê mộng Hoàng. Đó là phim «Chiêu Kỳ Niệm». Với
thành phần tài tử như Thẩm Thúy Hằng, Huy
Cường - Thanh Tú, v.v...

Một phim có nội dung như chuyện kịch trên
sân khấu cổ nhạc. Nhưng là 1 phim ăn khách.

Kể đến là phim Loan Mất Nhưng do Cosunam
phim sản xuất với đạo diễn Lê Dân một phim thực
hiện theo tiểu thuyết của nhà văn Nguyễn Thụy
Long.

Phim này có thành phần tài tử là những khuôn
mặt mới trong làng điện ảnh : Huỳnh thanh Trà,

Thanh Nga Thiên Trang Ngoại: trừ Lâm Phan
nhưng không phải là vai chính.

Phim này cũng hết box.

Tiếp theo là phim Chân Trời Tím, 1 tiểu
thuyết của nhà văn Văn Quang được Liên Ảnh C ty
thực hiện dưới quyền đạo diễn Lê mộng Hoa với
thành phần tài tử như Hùng Cường - Kim Vui.
Mộng Tuyền - Ánh Nga - Hà huyền Chi - Khả Năng
v.v...

Đây là phim màu. màn ảnh đầu tiên của VN,
một phim thu được kỷ lục nhứt trong số những
phim được trình chiếu.

Trong năm mà có tới 3 phim chiếu như thế là
điện ảnh VN ta «hắc» lắm rồi.

Cho nên người ta không bảo đó là một dấu hiệu
cho sự lớn mạnh sao được.

Chúng tôi không đề cập đến nội dung kỹ thuật
của những cuốn phim đó trong bài này. Vì nó nằm
trong phạm vi khác. Mà đây, chúng tôi chỉ nói đến
«chiều rộng» của điện ảnh ta mà thôi.

Ngoài những phim vừa kể, như mọi người đều
được nhìn thấy trên màn bạc, còn những phim đang
thực hiện.

Đáng kể nhứt là phim «Người Tinh Không
Chân Dung» hãng Giao Chỉ sản xuất, Hoàng, vĩnh
Lộc đạo diễn.

Phim thứ 2 là «Điều Ru Nước Mắt» tiểu thuyết
của Duyên Anh Liên Ảnh công ty thực hiện Lê
hoàng Hoa đạo diễn.

Phim thứ ba là «Như Hạt Mưa Sa», tiểu thuyết
của Ngọc Linh, Việt Ảnh sản xuất Bùi sơn Duân
đạo diễn.

Phim thứ tư là «Trần thị Diễm Châu» tiểu
thuyết của Duyên Anh Lê Dân đạo diễn và bạn hữu
thực hiện.

Phim thứ 5 là «Trống Mái» tiểu thuyết của
Khái Hưng Thăng Long điện ảnh sản xuất, Lê mộng
Hoàng đạo diễn.

Phim thứ sáu «Bụi phấn Hồng» tiểu thuyết của
Bích Vân. Cosunam phim sản xuất Nguyễn ngọc
Lĩnh đạo diễn.

Phim thứ 7 là «Biên Động» Kim Cương sản
xuất. Hoàng vĩnh Lộc đạo diễn.

Trong khi đó thì những phim đã hoàn thành
có thể mang ra chiếu được ngày gần đây ấy là :

— Hãng VN với phim «Nàng» và «Dang Dữ»
đạo diễn Lê mộng Hoàng.

— Hãng Thăng Long, phim «Xin đừng bỏ em»
cũng Lê mộng Hoàng đạo diễn.

— Hãng Alpha thì phim «Tiếng Hát học trò»
Thái thúc Nha đạo diễn.

— Hãng Liên Minh phim «Tinh Oan», Thôn
hoài Ngọc Tàng thực hiện.

Ngay ấy sinh hoạt điện ảnh trong năm đủ cho
ta thấy rằng Điện ảnh ta lên cao.

Tuy nhiên số lượng là như thế còn giá trị điện
ảnh thì chúng tôi chưa đề cập đến.

Đây cũng là điều mừng cho điện ảnh VN.

Vào những ngày cận Tết, 4 dịp Bồi Sơn
Duân đã tức tốc bay lên Bame thuật để thực hiện
thêm phần ngoại cảnh cho phim Như Hạt mưa Sa
phóng tác theo tiểu thuyết của nhà văn đất giá nhất
hiện nay, đó là Ngọc Linh.

Những tháng cuối năm 70, ngành Điện Ảnh
VN đã bùng nổ một khởi điểm đáng mừng,
nhưng các nhà sản xuất phim nên thận trọng từ
chọn truyện phim cũng như về kỹ thuật, ăn thành
hình ảnh, lời đối thoại nhất là chọn các diễn viên.
Thể hiện được chu toàn các điều trên như vậy mới
được giới ái mộ ủng hộ một cách đông đảo.



MÙA XUÂN MƠ ƯỚC

phạm lê phan

Sau nhiều năm bị chiến tranh đuổi ra khỏi xóm làng, Lộc dần vợ con về quê ăn Tết.

Chuyến đi dạo đồ gia đình Lộc lên thăm đã những phiêu, đi lên mùa xuân gập gềnh thành bức thoải thoải, giờ đã ngừng lệnh đi nhiều. Bên vắng người cây đa già của một thời leo trèo cắt sáo, đánh đu đã chết, khu đất biến thành bãi trồng ngô khoai thoải thoải.

Lộc bế đứa con gái nhỏ nhất tay lên sườn, đỡ tay chân bắt lái:

— Năm mới, con cháu thuận buồn vui giã.

Con đỡ lấy đầu con gái. Bức lái tươi cười nói:

— Con em ông bà, chỉ trông bầy cả cháu ăn Tết vui vẻ.

Năm nay bốn bốn lần từ phố: tài bằng năm mươi năm ngoai...

Hình ảnh của trên quê đã cũng do tay từ quê người. Từ chức một câu, từ trên quê, nước xanh trời xanh. Người chân sáo đầy mũi từ quê giữa sông đời sắc sảo, lên từ quê. Từ quê, từ quê khách, từ quê những dây cờ lằn rằn hoa, từ quê màu sắc xuống từ quê bu...

— Lộc quay lại nói với vợ con, từ quê về nhà chứ. Lộc nghĩ về quê, nghĩ về quê của bố đây, quê của con?

Đứa con gái lớn nhất cười lúm hai mắt, từ quê nói:

— Con nói sao buồn...

Con nói sao buồn con sẽ thấy quê nhà. Lộc bế đứa bé nhất về quê, con thứ ba leo tung bực, con đi lên.

Vợ Lộc nhìn dáng đi mập mạp của chồng, chỉ, mỉm cười để cách tay Lộc:

— Đẹp lắm, nhưng anh đi cần thận kéo ngã.

Lộc khoe với vợ:

— Ngày còn nhỏ anh chạy lên chạy xuống bên này nhanh như gió ba tháng hè nghĩ học, mỗi ngày anh tám bốn năm lần, vừa tám vừa đùa nghịch, ngâm nước cả ngày dợt người, héo quắt những ngón tay.

Bên sông và những ngày tết như bị bỏ quên, dân làng thường tụ họp ở đình tổ chức tế thần hoặc đi quanh từ nhà nọ sang nhà kia vui chơi chúc tụng, chẳng hiểu bây giờ có còn được như thế nữa không? cây đa to như thế mà bây giờ không còn dấu tích. ...

Những đôi thay làm Lộc sống sờ kinh hãi, nhưng anh không dám nói cho vợ biết, anh ngâm sâu để âm thầm lo sợ một mình.

Anh thấy quê mình có gì thay đổi không? Vợ Lộc hỏi.

Lộc khe khẽ liếc đầu:

— Có chứ, nhưng ít thôi. Mấy chục năm rồi còn gì...

Dù phải leo dốc đá một cách khó khăn, chật vật, Lộc cũng lên mặt đường cái trước vợ con — bước chân sâu thò dừ mang thương tích sau hơn mười năm loạn lạc đã trở thành tàn tật, nhưng trở lại lối quen vẫn thuộc bước dễ dàng — Lộc dừng lại, nhìn xung quanh ra bốn hướng: hai rặng núi ven đường trút với những cánh lá vàng mùa Đông chưa kịp hái, nhường cho búp lộc reo vui và nắng cao mời gọi gió thơm lên phơi phới trùng trùng...

Hai đứa con lớn chưa leo hết mấy bậc đá đã bàn nhau chạy đua, đứa con gái lớn nhất hỏi bố:

— Đi lối vào về bà nội hả bố?

Lộc đưa tay chỉ dài theo con để con năm giữa hai rặng núi giao cảnh?

— Rẽ lối này con. Nhà bà nội ở cuối làng.

Thằng thứ hai nháy nháy chột nó!

— Quê bố rộng rãi thích ghê! Một, hai, ba...

Nó đếm chưa dứt đã ù chạy trước con chị chạy theo sau vừa cười vừa

gọi em ơi ới. Thằng thứ ba háo hức cũng vượt khỏi tay bố, đứa bé trên tay bố, đứa bé trên tay cũng toát miệng nhảy cò. Những cánh bướm tung bay trong nhạc chim reo rất trên cành, Hai vợ chồng Lộc nhìn nhau mỉm cười, lần nâng dịu dàng xuyên qua tàn lá đậu phơn phớt trên má, trên tóc, trên môi nâng nâng ấm. Cùng với cánh cũ đã đổi thay chị tiết, Lộc âu yếm nhìn vợ con để thấy mình còn nguyên hạnh phúc.

— Đi anh, các con mình chạy xa rồi kia.

— Ở đi...

Lộc ngần ngại, chưa muốn về thăm nhà, anh muốn kéo dài những phút giây hạnh phúc thiêng liêng khi trở về làng cũ — quê hương sau nhiều năm chinh chiến quý giá nhưng mong manh dễ vỡ. anh sợ những phủ phàng không tránh được — những thương tích khắp nơi và ở trên cơ thể của chính anh. Anh đã già, già hơn tuổi với đôi chân khép khểnh chiến tích. Những gì còn lại, những gì đã mất đi trong bom đạn phủ phàng?

Vết thương ở chân Lộc bấy giờ đã lành da kín miệng, nhưng gầy vớ bên trong không thể nào hàn gắn nổi. Những trận đánh đã bay vào đi vắng thời gian đầy lùi ác mộng năm sâu trong một khoảng không gian mịt mờ thù hận. Viên đạn mù lòa từ một họng súng vô tri nhưng tàn nhẫn đã bay tới, đón gậy một lóng xương. Lộc đổ xuống trong khói lửa bập bùng và những âm thanh cuồng điên man rợ. Tất cả đã chìm lắng mơ hồ như thần thoại.

Bây giờ quê hương anh đã sống lại cảnh thanh bình vui tươi của thời tiền chiến. Lộc chọn một mùa đẹp nhất của đất trời để trở lại thăm quê, anh muốn vợ con anh giữ vẹn hình ảnh đẹp ban đầu đối với quê hương thơm ngọt tuổi xanh tươi non.

Vợ Lộc nắm cánh tay chồng nhẹ, dịu dàng:

— Đi nhanh lên anh, các con chúng ta đang hái hoa, bút có để chờ mình kia. Nàng cao giọng hờn trách: sao về quê ăn Tết mà trông anh buồn thiu vậy? Thôi, quên hết đi anh, anh vẫn còn nguyên vẹn, lại có thêm em, thêm các con đem về cho mẹ và cho xóm làng nhà.

Lộc dịu dàng nhìn vợ, nhìn những đứa con đang đứng lại bên đường bế hoa, bắt bướm để lẳng lơ hương ngọt ấm trong lòng. Phải rồi, sau hơn 20 năm chiến tranh, anh vẫn còn lại nhiều, nhiều lắm...

Đột nhiên, Lộc bàng hoàng đứng sững giữa đường:

— Hình như có tiếng chiêng trống phải không em? Nét mặt Lộc căng dần hồn nhiên, anh reo lên rạng rỡ: đúng rồi, trống tế ngoài đình.

— Em đã bảo với anh là chúng ta còn nguyên vẹn mà.

—Ừ nhì, thế thì phải đi nhanh lên mới được!

Lộc bước nhanh, dáng nghiêng đổ gập ghenh. Con đường cái viền cỏ ven bờ như êm đềm mời đón. Ngoài bãi sông, nhịp sống với vợ, anh vẫn nhìn thấy ngọn đồi thông ào ào hàng cây, lũy tre cuối làng. Ngọn đồi có phần mờ của cha anh. Người cha nhiệt thành với cách mạng đã chết trong những năm đầu kháng chiến chống Pháp. Bà nội Lộc đã đem được xác con về và ông nội anh đã dành phần đất của ông để chôn người con trai đoàn mệnh. Thấy dấy bóng người mẹ rất được đất: rộng núi cong cong phía sau ôm trái đồi như vòng tay, mẹ ốm con, như bày voi lớn bảo vệ chú voi to. Những ngọn nước đổ xuống thung lũng hợp thành dòng suối lớn chảy quanh rồi đổ xuống "vùng đất" phía trước, trái đồi được hưởng trọn thế đất: thủy tụ sơn phong. Mai sau con cháu sẽ có người làm quan

(xem tiếp trang 23)



Thành quả Chương trình bình định phát triển Quận Tân Châu Châu Đốc (năm 70)

TÂN CHÂU là một

trong những Quận trù phú nhất Quận Khu 4 phía Bắc giáp với Campuchia, Nam giáp với Quận Chợ Mới (An Giang) Tây giáp với Quận Châu Phú (Châu Đốc) Đông giáp với Quận Hồng Ngự (Kiến Phong).

Tân Châu có tất cả là 9 Xã và 56 Ấp, với dân số 140.371 người và 23.267 nóc gia. Đa số dân chúng sống về nghề nông và làm tang và theo đạo Phật Giáo Hòa Hảo. Ngày nay Tân Châu có một bộ mặt khang trang đẹp do dân chúng sống trong cảnh thái bình và phồn thịnh. Sở dĩ được như vậy là nhờ Quân Cán Chính và đồng bào cùng nhau hợp tác không ngại gian khổ nguy hiểm ngày đêm chung lưng đấu cật để xây dựng nên.

Hiện nay Quận Cán Chính phục vụ tại Tân Châu gồm có:

Hội đồng Tỉnh:

1. — Nguyễn tấn Phước.
2. — Đặng trung Vinh.

3. — Lê văn Mỹ.

Chánh Quyền:

- Thiếu Tá Nguyễn văn Diện
- Quận Trưởng Kiểm Chi Khu Trưởng
- Thiếu Tá Nguyễn thành Các
- Chi Khu Phó.
- Ô. Vũ tiến Đạt Phó Quận Trưởng.
- Đại Ủy Nguyễn công Thuận
- Trưởng Ban Thường Vụ Hội Đồng Bình Định Phát Triển.
- Ô. Ô. Lê Hồng Hải Xã Trưởng Vĩnh Xương.
- Nguyễn văn Cua Chủ tịch Hội Đồng Xã.
- Nguyễn văn Chia Xã Trưởng Tân An.
- Tô hồng Sĩ Chủ tịch Hội Đồng Xã.
- Đinh văn Ua Xã Trưởng Phú Vinh.
- Trần văn Khoái Chủ tịch Hội Đồng Xã.
- Võ thành Tôn Xã Trưởng Long Phú.
- Nguyễn văn Phan Chủ tịch Hội Đồng Xã.
- Dương công Niệm Xã Trưởng Long Sơn.
- Nguyễn công Bình Chủ tịch Hội Đồng Xã.
- Lê phát Đạt Xã Trưởng Phú Lâm.
- Phạm văn Tùng Xã trưởng Vĩnh Hòa.
- Trần văn Phú Chủ tịch Hội đồng Xã.

- Nguyễn văn Mạnh Chủ tịch Hội Đồng Xã
- Nguyễn hữu Phước Xã Trưởng Phú An.
- Huỳnh chánh Lịnh Chủ tịch Hội Đồng Xã.
- Hồ văn Thông Xã Trưởng Hòa Hảo.
- Lê công Sở Chủ tịch Hội Đồng Xã.

Trong năm 1970 chương trình Bình Định Phát Triển đạt được kết quả khả quan trong mọi lãnh vực. Sau đây là kết quả tính từ ngày 01-01-70 đến 31-12-70.

MỤC TIÊU THỨ I: Kiện toàn an ninh lãnh thổ.

Trước ngày 01-01-70 lãnh thổ Chi Khu Tân Châu gồm có:

- 11 Ấp A
- 33 Ấp B
- 11 Ấp C
- 01 Ấp D

nhưng đến ngày 28-2-71 Chi Khu đã kiểm soát 100% dân số cùng như đất đai với tổng số Ấp là:

- 11 Ấp A
- 45 Ấp B

dịch quân không còn mở các cuộc tấn công lẻ tẻ cũng như pháo kích.

Chi Khu Tân Châu hiện nay không có đơn vị Địa Phương Quân mà chỉ có 42 Trung Đội Nghĩa Quân. Ngoài ra Chi Khu đã tổ chức đầy đủ 9 Phân Chi Cảnh Sát tại 9 Xã, do đó trật tự tại nông thôn luôn luôn được tôn trọng và bảo đảm.

MỤC TIÊU II: Bảo vệ đồng bào khỏi bị khủng bố.

Chương trình Phụng Hộ Hoàng tiến triển một cách tốt đẹp, các hạ tầng cơ sở Cộng Sản phần lớn bị tiêu diệt không còn môi trường hoạt động. Kết quả trong năm qua tổn thất của địch được ghi nhận như sau:

- Bị bắt : : 74
- Bị giết : 4
- Hồi chánh : 17
- Vũ khí tịch thu :
- 7 AK.
- 3 CARBINE
- 79 lựu đạn và tài liệu quan trọng.

Điều đáng lưu ý nhất là trong công tác bảo vệ dân chúng chống khủng bố, Ủy Ban Phụng Hộ Hoàng Quận Tân Châu luôn luôn phối kết hợp tin tức thật chính xác. Khi có đầy

đủ yếu tố thật sự hoạt động cho Cộng Sản mới tổ chức hành quân tiêu diệt để tránh tình trạng oan ức làm mất sự tin tưởng và gây hoang mang cho đồng bào, luôn luôn đặt tiêu chuẩn "bắt đúng và không thả lầm".

MỤC TIÊU III: Kiện toàn lực lượng Nhân Dân Tự Vệ

Ngoài các đơn vị Nghĩa Quân, Cảnh sát Quốc gia, NDTV, Chi Khu Tân Châu còn sát cánh với các đơn vị bạn ngày đêm đề diệt thù. Thành quả vô cùng khả quan là nhờ ở tinh thần chiến đấu của anh em Nhân dân Tự vệ. Tính đến nay đã tổ chức:

— NDTV nông cốt : 3605

Đoàn viên

— NDTV chiến đấu : 10.712 —
— NDTV hỗ trợ : 21.623 —

tất cả đều được huấn luyện và được trang bị 3.463 khẩu súng.

Với lòng quả cảm và tinh thần hăng say diệt địch thành tích trong năm qua được ghi nhận như sau:

— Giết 18 Việt Cộng

— Tịch thu : 5 khẩu AK 47.

1 B 40, một số đạn dược và tài liệu quan trọng.

MỤC TIÊU IV: Cải tiến nền hành chánh địa phương:

Tất cả các Xã đều được bầu cử trong năm 1970 ngoại trừ Xã Vĩnh Hòa vì Xã này được bầu cử năm 1969 chưa mãn nhiệm kỳ. Tính đến nay các viên chức Xã Ấp đều được bổ túc đầy đủ theo bảng cấp số mới và được huấn luyện đầy đủ tại Trung tâm Huấn luyện Quốc gia Vũng Tàu hoặc Trung Tâm Tu Nghiệp Công Chức Châu Đốc, Với nhiệm vụ vô

cùng khó khăn: à nặng nề nhưng các viên chức Xã Ấp ngày nay luôn luôn hy sinh, tận tụy để phục vụ đồng bào một cách đặc lực Tinh thần cộng đồng hợp tác giữa người dân và chánh quyền luôn luôn khắng khít, dân chúng tin tưởng ở chánh quyền do đó gương mẫu Hành Chánh Xã Ấp và các công tác tiến triển đều hòa và khả quan.

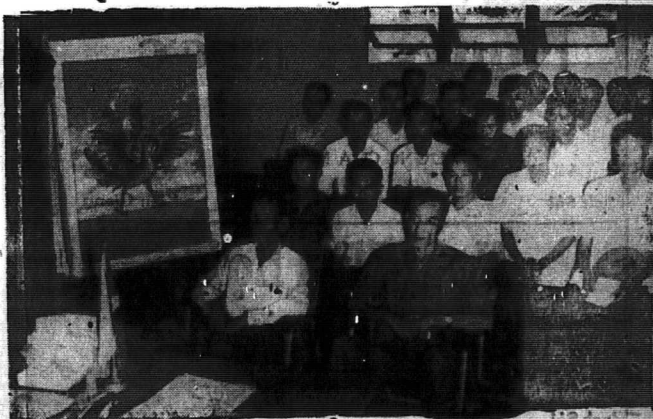
MỤC TIÊU V: Đại đoàn kết dân tộc.

Trong lãnh vực Chiêu Hồi, thực thi chính sách Quốc Gia, cánh cửa Chiêu Hồi luôn luôn mở rộng để tiếp đón những phần tử lầm đường lạc lối trở về với chánh nghĩa Quốc Gia. Kết quả trong năm qua với số hồi chánh là 14 người kiểm soát được 39 hồi chánh viên hoàn hương và mức nổi được 45 gia đình có con em theo Cộng sản. Ngoài công tác tiếp đón các cán binh Cộng Sản trở về với Quốc Gia Chi Chiêu Hồi Tân Châu còn tìm mọi cách để giúp đỡ cho các hồi chánh viên hoàn hương có công ăn việc làm. Với thành quả đáng khích lệ đó số cán binh Cộng Sản dần dần bỏ hàng ngũ chúng và trở về với chúng ta càng ngày càng đông đảo hơn.

MỤC TIÊU VI: Cải thiện đời sống nạn nhân chiến cuộc.

Ngoài công tác giúp đỡ các nạn nhân chiến cuộc được định cư và hồi cư Quận còn nỗ lực để cứu trợ Việt Kiều hồi hương tính đến nay số Việt Kiều hồi hương là 11.575 người với 2.102 gia đình

(xem tiếp trang 24)



Lời Giới thiệu:

Giáng Kiều



Giáng Kiều tên thật là Nguyễn Kiều Đình sinh tại Hà Nội trong một gia đình nho phong và cách mạng.

Giáng Kiều là một trong những người sáng lập Ban Thoại Kịch Thế Lữ và đã từng gây sóng gió trên kịch trường miền Bắc trước kia với các vai chính trong kịch "Tục Luy của Thế Lữ, kịch "SAM SON" của Nguyễn Nhược Pháp v.v..

Nói đến Giáng Kiều những nhà văn nhà thơ tiền chiến không mấy ai là không quen biết: Là một kịch sĩ nổi danh một thời, Giáng Kiều cũng là một nhà thơ có giọng ngâm truyến cảm lạt hết được ý tình của tác giả.

Giáng Kiều làm thơ và viết văn, đã làm chủ nhiệm kiêm chủ bút tuần báo phụ nữ diên đàn tại Hà Nội và một số nhà văn nhà thơ ký giả tiền chiến đều là công sự viên trong số đó có bạn Lê Tràng Kiều, Hoài Linh, Vũ Hoàng Chương, Đình Hùng v.v..

Chính vì thế bài "một vài nhận xét về thi ca miên Bắc" đã được Giáng Kiều viết cho giai phẩm xuân quê hương Tân Hội dưới đây,

Quê hương trước ao cuốn sách "tìm hiểu thi ca hai miền Nam Bắc" của Giáng Kiều sớm ra mắt độc giả, để đóng góp vào làng văn, trân trọng những nhận xét độc đáo và mới mẻ hơn.

Mấy năm nay đây, một số nhà "phê bình văn học" nhà xuất bản đã sưu tập các thi phẩm của các nhà thơ tiền chiến hoặc hiện đại để in thành sách trong đó kèm 1 số trong viết nhận định gọi là phê bình hoặc biên khảo rồi phổ biến trên thị trường sách vở miền Nam công việc làm của họ thực đáng, không mất công suy luận, không mất công tìm thêm chứng liệu, chỉ cần vào thư viện hoặc mượn lại vài cuốn sách hay thi phẩm trước đây trong các tủ sách gia đình hay thư, nhai đi nhai lại lời phê bình trích dẫn của Hoài Châu, Hoài Thanh, thêm vào đó họ gộp nhét một số nhà thơ quen biết với người lấm nháy và tiểu sử — Thế là hoàn thành xong một tác phẩm "Phê bình văn học".

Cho nên, độc giả thường thấy những cuốn như "Thi nhân tiền chiến" — "Thi nhân Việt Nam hiện đại" "Lược sử văn học Việt Nam"

là thi sĩ, thi nhân hoặc tiền chiến hoặc hậu chiến.

Ái đã đọc qua các loại sách biên khảo thì ca này cũng đều công nhận phần lớn tác giả đều lười biếng, ác trách và bừa bãi trong phần sưu tầm tài liệu cho việc biên khảo này như một sự sưu tập rập rình, tùy cảm tình chứ không đặt căn cứ vào những điều kiện nào.

căn cứ đủ những điều kiện nào.

Chẳng hạn phần lớn các tác giả khi đề cập đến Xuân Diệu Lưu Trọng Lư Chế Lan Viên, Huy Cận, Nguyễn Bính, Anh Thơ chẳng hạn, họ chỉ chấp những bài thơ của các thi nhân nói trên dựa theo cuốn sách biên khảo của Hoài Thanh Hoài Châu mà thôi còn những thi phẩm từ ngày kháng chiến 1945 cho đến nay ở miền Bắc, họ đều mù tịt.

Cho nên khi nhận định và phê bình như vậy thì tác phẩm biên khảo của họ đều có giá trị gì nữa thà in

vì sự vụ với hiện tượng của nhà nghĩa Cộng sản hay chỉ vì một sự say sưa "giả tạo" để được sống yên ổn trong một thế chế độc tài.

Tình yêu muốn hóa vô biên

Tình yêu muốn hóa vô biên
Một ngày yêu muốn kết liền ngàn năm
Kể từ khi có trái tim
Nướng đỏ hương văn thiên miền với đời

Đó là như thế, em ơi
Hai ta có sống trên đời mãi mãi
Nhưng từ đây mãi yêu nhau
Đời tìm gần với đời lâu triệu người
Nhận thêm thêm đất xanh trời
Lại cho trời đất rạng ngời ng'y đêm
Của đời ta nhận ấm êm
Hồn trao âu yếm ta thêm tặng đời
Vô biên là của đời trời
Chờ vô biên của con người tạo ra
Đầu răng hữu hạn đời ta
Yêu đương một thuở thành ra muôn đời

12-12-1961 VĂN NGHỆ tháng 12-62

Một vài nét về Thi-ca Miền Bắc

v.v. xuất hiện một cách vô trách nhiệm đây rầy hiện nay — Nói chung những cuốn sách nói trên mang tựa đề thật là hấp dẫn quan trọng, nhưng thực sự chẳng thể vượt qua những cuốn sách.

biên khảo trước đây khoảng 20,30 năm về trước, Nguyễn nhân chính chỉ vì nghĩ nhà biên khảo loại sách này phần lớn không đủ khả năng phê bình, không có ý thức nhận định, phần thiếu tài liệu; phần chiếu theo thị hiếu độc giả và bọn con buôn xuất bản và tổng phát hành, chưa kể đến việc làm tác trách của họ.

Tác giả nhà phát hành, nhà xuất bản đã đồng lõa phạm tội trong việc sử dụng tác phẩm của những nhà văn nhà thơ là của riêng họ, muốn dùng dưới hình thức nào cũng được miễn sao sách in xong càng nhanh càng tốt. Tác giả được tiền ban quyền được "ăn oán giang hồ" với các nhà thơ đã đề cập hoặc chưa đề cập. Còn nhà phát hành nhà xuất bản thì mỗi cuốn sách như thế ra chào đời thì tội tiền lại nặng thêm.

Chính vì lý do đó, mà những cuốn sách tuy mang tên khác nhau, nhưng nội dung cũng gần y hệt. Cũng ngần ấy nhà thơ cũng ngần ấy bài thơ bài thơ, tiền chiến nhai đi nhai lại thêm thắt một vài ban thân viết những viết cuối rồi cũng được tác giả phong cho

"bầu nguyên bản của những tác giả thời trước còn giá trị và ích lợi hơn."

Đề có thể giúp cho những nhà phê bình văn học trong tương lai có thêm tài liệu biên khảo xin trích một số bài thơ điển hình sau đây của những nhà thơ nổi danh thời tiền chiến mà hiện nay vẫn còn có mặt tại Hà Nội.

XUÂN DIỆU Là một nhà thơ điển hình nhất và nổi danh nhất trong làng thơ Mới trước đây phần lớn thi phẩm của ông được truyền tụng qua các loại thơ trữ tình lãng mạn nhưng từ năm 1940 ông đã bắt đầu chuyển hướng theo xu hướng cách mạng đề rồi thi phẩm của ông đóng góp cho công cuộc toàn dân kháng chiến chống thực dân với những bài thơ mang tính chất đấu tranh giải phóng ông đã chuyển hướng rất nhanh về phần kỹ thuật và nội dung cho nên năm 1945 khi cuộc cách mạng dân tộc thành công, Xuân Diệu còn say sưa sáng tác và cho đến nay, mặc dầu miền Bắc đã chuyển hướng Quốc gia thành một nước Xã hội Chủ nghĩa, Xuân Diệu vẫn còn đóng góp trên địa hạt thi ca miên Bắc một số bài được đăng tải trên các Báo tại Thủ Đô Hà Nội.

Số sánh những thi phẩm trữ tình lãng mạn trên 30 năm về trước và những bài sau đây, Xuân Diệu nhà thơ tình yêu đã không hiểu có phải

Tình yêu của Xuân Diệu trước đây được diễn tả dưới những góc cạnh đa thịt, môi mắt, gió trăng v.v.. bây giờ Tình yêu của Xuân Diệu mộc mạc hơn, rộng lớn hơn, tuy nhiên có phần gượng ép.

Anh nhớ thương ai

"Anh nhớ thương ai, đôi mắt lim dim
Anh nhớ thương ai, anh nhớ thương em"

Ngó lên trời đẹp muốn xem
Hở dang sắc nước, trắng đem ánh ngà
Trúc thanh Trúc cũng là đã
Gió hương đường đã chan hòa trong đêm

Anh nhớ thương ai, anh nhớ thương em

Tiếng còn đồng vọng xa êm
Bóng hình còn giữa trái tim vong hoài
Trông ra nhưng chẳng thấy người
Tê hơi trả nước, nhạt mùi thuốc diêm
Anh nhớ thương ai, anh nhớ thương em

Nhớ người, thương mặt nhớ thêm
Chiều trong vắt chuyển thành đêm
mịn màng

Sáng mai lại đến chiều vàng
Xuân đây mặt đất, thu ngang bức rèm

Anh nhớ thương ai, anh nhớ thương em

— Cung chúc ân Xuân —

— Cung chúc ân Xuân —

Nguyễn Phước

XUỐNG CUA MÁY

Rạch Sỏi

Kiên Giang

Nam Hòa Lợi

XUỐNG CUA MÁY

Rạch Sỏi

Kiên Giang

Thái Phát

MUA BÁN VẬT LIỆU

Vinh Hòa Hiệp

Kiên Giang

Bùi - Quang - Khâm

ĐẠI LÝ XĂNG DẦU

Ngã Ba Rạch Sỏi

Kiên Giang

Bài thơ trên không hoàn toàn là một bài thơ thể lục bát. Tình yêu Xuân Diệu ở đây không phải dành cho một người yêu của thành phố mà ở đây Xuân Diệu dành tình yêu đó cho hình ảnh một "cổ nhân bộ dáng chàng ?"

Tình yêu san sẻ
Là hoa là nụ hay là cánh ?
Là cả mùa Xuân em tặng anh
Ôi ngờ là sương ôm lòng lạnh
Tay em đưa đến với ngón xanh
Phải chăng chim gió mới qua đeo
Hay tuổi hay thông đặng hoa rơi ?
Nghe bước mẫm đi như tiếng nhạc
Cũng vì muốn vịn hạt em gieo.
Vườn hôn hoa chậm hay hoa ử
Trước sức xuân sang chợt mở đầu
Đêm hóa bếp hồng em chum thời
Ngay thành lửa thuyết đề em thêm
Em hẹn hai lần đôi bước xinh
Hai lần hoa đã đợi trong bình
Chén sơn anh trái bằng tam tường
Đón tay nơi em sang chốn anh
Một ngày mong đợi ấy ba năm
Một khác xa nhau là thế kỷ
Biết em công việc vẫn đang dồn
Anh cũng liên tay chưa lúc nghỉ
Trời xanh, trời sương cũng chẳng sầu
Không giám em a l bồng trong sầu
Như nghe suốt đời tình yêu mến
Đầu mong chờ — Anh không trách
đầu 1961

Bài thơ trên Xuân Diệu vẫn chú trọng đến Tình yêu, lời diễn tả cũng một mực kỹ thuật thơ cùng bình dị, tác giả chú ý đến sự phổ biến dễ dàng trong quần đại quần chúng, tình yêu và bốn phần, tuy nhiên ý thơ không vì thế và giọng ơp tên đây là 3 bài tình của Xuân Diệu được in năm 1962 tại Hà Nội, để so sánh con người thơ Xuân Diệu trước đây, đọc giả hãy đọc bài "Hẹn hò" để tìm hiểu 2 cợn người Xuân Diệu của 2 thời đại, 2 xã hội khác nhau.

HẸN HÒ:

Anh đã nói từ khi vừa gặp gỡ
Anh rất ngoan, anh không dám mong
nhiều
Em bằng lòng cho anh được phép yêu
Anh sung sướng với chút tình vụn ấy
Em đáp lại: "Nói gì đau đớn vậy"
Vừa gặp anh em cũng đã mến rồi
Em hỏi đâu là ngọn nước trời xuôi
Chưa hy vọng, sao anh liền thất vọng
Lời nói về sau đem gió sống
Cho lòng anh đã chỉ định yêu thôi
Anh tưởng em là của anh rồi
Em mặc nơ, anh đòi em cho được
Đây, ai bảo em làm anh mơ ước
Lúc đầu tiên, anh có mộng gì đâu
Tương có nhau, ai ngờ vẫn xa nhau
Em ác quá, lòng anh như tự xé...
1938

— Bài thơ trên của Xuân Diệu trong thi tập Quê hương cho gió xuất bản tại Hà Nội, một trong những bài thơ Trữ tình được truyền tụng. Xuân Diệu đã xuất bản được 2 tập: Thơ thơ và Quê hương cho gió từ năm 1938-1943 tất cả 2 thi tập đều là thơ Trữ tình, ca ngợi tình yêu. Xuân Diệu nổi tiếng thời ấy qua các bài thơ bay bướm.

LƯU TRỌNG LƯU: Cũng như Xuân Diệu, nhà thơ Lưu Trọng Lư cũng là một trong những nhà thơ nổi danh đương thời. Lưu Trọng Lư được nhắc nhở nhiều qua bài "Tiếng hú" sau đây:
Em không nghe mùa Thu
Dưới trăng mờ thỏn thục
Em không nghe rạo rức
Hình ảnh của chính phụ
Trong lòng người có phụ
Em không nghe rừng thu
Lá thu kêu xào xạc
Con nai vàng ngơ ngác
Đạp trên lá vàng khô.
Thực sự mà nói, thơ của Lưu Trọng Lư không mấy xuất sắc so với Xuân Diệu. Lời diễn đạt, kỹ thuật rõ ràng bình thường mà bất cứ "lâm thổ" nào vẫn có thể có kỹ đó, kỹ thuật đó, nằm trong một khuôn khổ, khách sáo hoàn toàn.

Nhưng sau cuộc cách mạng 1954 lưu trọng lư theo kháng chiến sống chung với đời sống cần lao, cuộc sống thực hàng ngày, trong những hay kháng chiến toàn dân lưu trọng sự đã nổi bật trên thi đàn, những bài thơ sáng tác trong thời lửa lúc này lưu trọng dù đã vượt xa Xuân Diệu rất nhiều, vì dù sao, qua sự lần lên trên một rừng Việt Bắc đồng bằng liên khu III và bốn, lưu trọng sự rung cảm thực sự với nỗi khắc khoải, sự vùng, đây của nhân dân trong cuộc đánh độc lập cho quê hương đất nước những bài thơ này ít người khi rời bỏ kháng chiến về vùng Quốc gia nhớ hết nên hiện nay không được truyền tụng.

Tiếp theo công cuộc kháng chiến đánh độc lập bị chuyển hướng qua các thể dức chánh trị khác nên Lưu Trọng Lư ngày nay cũng chỉ còn trong cảm miên cưỡng với nếp sống hiện nay tại miền Bắc.

Sao đây là bài về diễn hình mà Lưu Trọng Lư đăng trên các báo Hà Nội trước thời kỳ 1962-1964

Em thời gian ngừng trôi

Tiếng quốc khua đèn
Đường hoa lát đá
Tiếng quốc nhà quen
Ai vào đây nữa ?
Chỉ là em

"Thời gian"

Anh lơ chiều từ trên thềm

Anh giải hoa từ ngón ngỏ

Môi em len

Em ơi

Hiếu rồi

Đừng nói

Tay em cầm gì đây

Nghĩ hoài ai của tôi ơi !

Phải rồi: em muốn chầm lên tóc tôi

Với tháng ngày đã ngã

Những bài bạc kinh hồn trắng xóa

Hoa si bảy ngừng tay

Và nghe tư lòng này

Một lời ta thiết

Người em nhỏ của tôi ơi !

Hãy cho anh thêm một ngày

Cho anh thêm nghìn ngày nữa

Cho trọn cùng: cả thế kỷ hai mươi

Khi trên quả đất này

Con đây rợn giật người

Đường đến tiền và tội ác

ở Paris Luân Đôn Bôn và Nữu ước

Con anh đây

Sống thêm một ngày

Trông thêm một cây

Cây chuối nhỏ

Ở bên đường

Cây chuối hương

Một trăm buồng

Chuối trôi

Và một ngày thêm

Những vần thơ

Như chim oát

Mở vòm mắt

Bon quý xau

Đang lòng hành

Trên nửa nước của anh

Cm cho anh thêm một ngày

Cho anh thêm nghìn ngày nữa

Cho trọn cùng, cả thế kỷ hai mươi

Cho anh: người thợ của ngày mai

Em trông: cái thước cái bay

Còn vụng về biết mấy

Và cho đào, mai nở

Phải chau chuốt những bàn tay

Em còn đứng đây

Mim mới cười

Chàng «» cho một tiếng?

Rồi tay tôi tự cầm tay

Không biết tôi còn mê hay tỉnh

Chợt nhìn lên: người đã lạnh

Đường thời gian nở hoa

Bóng người đã xa

Rồi biến mất.

Thôi mặc

Người khách lạnh nhạt kia ơi

Đầu tóc ta, người điếm bạc

Lòng này sỏi máu tuổi hai mươi

Bên vòm Miếu, giữa vườn đầy

Bon chim gì, không biết nữa

Bay hốt giữa ban ngày

Ta: người cộng sản tuổi hai mươi

Một hai, ta bước.

Cuộc đời như mới sáng hôm nay

Đôi chân chưa hề biết mỏi
Chân rồi mang ta tận cùng thế giới
Theo cô hồng, say hát khúc thanh xuân

LƯU TRỌNG LƯU

Văn học số 187 ngày 23-2-1962 qua bài thơ trên nhà thơ họ của ngày này cũng đã tự nhận mình là một thơ thời chỉ biết ca tụng chủ nghĩa công sản cho chủ nghĩa xã hội, khác hơn với thời xưa, thời đại nó lệ hay ở miền nam hiện nay, thì ca được như nó từng bừng, mỗi người mỗi kỹ thuật mỗi người mỗi màu sắc không lệ thuộc vào việc sáng tác cho chủ nghĩa này hay chủ nghĩa khác.

CHẾ LAN VIÊN: là một trong thơ mới đến chiến nổi danh một thời với thể thơ Xuân Diệu, lưu trọng lư kế Hạnh, Anh thơ. Nguyễn phước Pháp v.v.,... Chế Lan Viên có một lối thơ kín đáo thâm trầm hơn, độc đáo nhất là ông lấy sự tàn rã của một dân tộc đi làm đề tài sáng tác và thể ông đã nhìn đời bằng đôi mắt bi quan buồn thảm khi ông nhìn thân phận ông như một con dân xứ Hời (Chiêm thành) mà trước Ta hãy ghé nhà thơ Chế Lan Viên đọc bài:
Trên đường về
Đường nhỏ liếc: thi thành ta rời bỏ
Quay về xem non nước giống dân

Hời
Đầy nhụy thấp gầy mòn vì mong đợi
Những dấu xưa đã nát dưới thời gian
Nhưng sông vàng lẽ mình trung dũng

tôi
Những tượng chạm lơ lửng trên thân
Đầy những cảnh ngàn sâu cũ lại ngơ
Muôn ma Hời so sánh đất nhau đi
Những rừng thâm bớp chiều lan hồn

đón
Lững lờ đưa rên rã tiếng từ qui
Đầy chiến địa, nơi đời bên giao trận
Muôn cổ hồn từ sĩ hết gươm vang
Máu Chàm cuộn, tháng ngày niềm

oán hận
Xương Chàm lún rào rạt mỗi cặm
hồn

Đầy những cảnh Thái Bình trong
Chiêm Quốc.

Những cổ hồn vàng nhuyện nặng
chiến trụi

Nhưng Chiêm nữ nhẹ nhàng quây
lại ấp

Áo hồng nâu phù phất xóa lời vui
Đầy, điệu các huy hoàng trong ánh

nắng
Những đêm dài tuyệt mỹ dưới trời
xanh

Đầy chiến thuyền nằm mơ trên sông
lặng

Bầy voi thương trầm mặc dạo bên
thành

Đầy trong ánh ngọc lưu li mờ ảo
Vua quan Chiêm say đắm thịt da ngã

Những Chiêm nữ mở mang trong
tiếng sáo

Cùng nhịp nhàng uyển chuyển uốn
mình hoa

Những cảnh ấy trên đường về ta đã
gặp

Tháng ngày qua, âm ảnh mãi không
thời

Và từ đây lòng ta luôn tràn ngập
Nỗi buồn thương nhớ tiếc giống dân

Hời...
vời lối reo vồn lựa chữ tự nhiên,
không bỏ bộ ý Chế Lan Viên dần dần
nổi bật trong suốt thi — Tập Diệu

Tên xuất bản năm 1937 của ông -
chẳng hạn như những câu:

"Có tìm chăng, những chiều không
tiếng gió

Của người mi thì thể rủa tan rồi
Cố tưởng lại mảnh hồn mi đau khổ

Đang lạc loài trong cõi chết xa rồi
(cái sọ người)

Hoặc những câu:
Hãy cho tôi một tình cầu giá lạnh
Mặt vì sao tro rơi dưới trời xa

Đề nơi đây tháng ngày tôi lẩn tránh
Những ưu phiền, đau khổ với buồn
(Nhưng sợ trời lòng)

Nỗi buồn của Chế Lan Viên thơ
xa xưa thoát ra trong thi tập của ông
càng là nỗi buồn day dứt của những:

kĩ công làm than, khổ sống của
con dân mất nước uất hận chua cay
cũng như giới văn học, nghệ thuật
miền Bắc, qua khúc quanh lịch sử
đầu thế kỷ 1945 Chế Lan Viên đã say
sưa lao đầu vào công cuộc kháng
chiến trường kỳ, khi thì nơi đồng
bằng, cát trắng, nơi núi rừng âm u,
đóng góp tìm óc cho cuộc đấu
tranh giải phóng của toàn
chấn như những con chiến tằm đi
tìm ánh sáng Chế Lan Viên đã trở
mình, vùng dậy để lột xác. Lột xác
cái tư tưởng yếu thế, đầu lừng rúc
trong thi ca của ông trước đây, những
văn thơ nhẹ nhàng, tôn mĩ mỹ cây
chỉ có giá trị nhỏ bé trong một thời
"văn nghệ sen phẩm mỹ thời."

Thơ của Chế Lan Viên thực sự
phải chia ra 3 thời kỳ: thứ 1

Thời Kỳ (1940) với sự thống trị
của thực dân thì ca của ông cay như
lưỡi sỏ, ion dân nghèo si khác với tình hay
hỉ sỏ, đồng góp cho sự nuôi dưỡng
chế độ cai trị của thực dân,
vì với nghĩ bài thơ yêu cầu dài
nước mắt, thân thực lớp phấp
tình yêu của suy thực lớp thành
riêng trí thực hay nổi rộng lớn sinh
viên học sinh v.v. Trên con đường
quật khởi của dân tộc.

THỜI KỲ THỨ 2

Thời kỳ sau của ông đã mất hẳn
chiến đấu cho chủ nghĩa Quốc Gia
Dân tộc chống xâm lược 1945 1955

THỜI KỲ THỨ 3

— Uyển hướng từ kháng chiến Quốc
Gia qua giai đoạn Xã Hội Chủ
Nghĩa 1945 1970.

Thời kỳ này của ông đã mất hẳn
tính chất bay bướm, lãng mạn, mặc
dầu lãng mạn trong đầu thanh, mà đã
đi hẳn vào hiện thực đau khổ, lấy thi
thi ca làm phương tiện, tuyên truyền
vận động cho bộ máy chánh trị. Chẳng
hạn như bài Hái lộc đăng trong
Báo văn học miền Bắc số 185 ngày
9-2-1962

Hái lộc

Đợi đến giao thừa
Ta đi hái lộc
Như chàng đang tư
Biên giới thời gian
Tiếp giáp hai miền
Hạt sương năm cũ
Mùi hương năm mới
Con nầm chung hoa
Đứng giữa hai bờ
Cây xuân bờ ngừ
Tay dâng cành lộc
Đợi chờ tay ta
Cành hồng như hồng
Cành mai như trắng
Như tím màn xoan
Như biết liệu hồ
Xón xao gió tăng
Như ngọt cánh cam
Chín màu năm tháng
Đến cả cành bàng:
Khó gầy trước sân
Gió đông cùng thổi
Như đây mình xuân
3 Những Tết trồng cây
Cành non chớ hái
Chớ động quạ hoa
Những mùa xuân tới
Ta ra đồng hoang
Hái một cành hoa ng
Thế cũng đã rồi
Những cây bên đường
Tay ta để lại
Đề lá cho chim
Đề hương gió gọi
Đề bóng cho người
Đề nhàn, trắng tới
3 Hái một nhánh hoang
Như ngày kháng chiến
Lá che đầu súng
Hắt thâm bên tai
Một cành sông chết
Lá che cho người.
Hái một cành hoang
Những ngày chia cắt
Như xưa, thông nhát
Trên cành Bắc Nam
Hái một cành hương
Đất nông kiến thiết

Xem tiếp trang 25

LANG Hào Hào quận Tân châu tỉnh Châu Đốc, Phật Giáo Hòa Hào đã hành hương ở Nam Phần nước Việt. Nhất là tại 15 tỉnh sau đây: Châu Đốc, An Giang, Sa Đéc, Kiến Phong, Vĩnh Long, Phong Dinh, Chương Thiện, Kiên Giang, Ba Xuyên, Bạc Liêu, An Xuyên, Định Tường, Long An, Kiến Hòa, Kiến Tường, Saigon, Gia định. Từ 3 năm nay Phật Giáo Hòa Hào lại lan rộng thêm ở Trung Phần, tại các tỉnh Khánh Hòa, Phú Yên, Bình Định và rải rác trong nhiều nơi khác.

Đặc biệt các tỉnh miền Tây, phát sanh xứ của PGHH, thuộc châu thổ sông Cửu Long giáp với nước Cao Miên, được mệnh danh là vựa lúa của Việt Nam. Nhờ sự phì nhiêu của đất đai, vùng này có khả năng vĩ đại về nông nghiệp và có một vai trò căn bản trong nền kinh tế hiện nay của nước Việt.

Với diện tích canh tác là 188.000 mẫu tây, vùng này đã sản xuất hằng năm khoảng 5.000.000 tấn lúa. Nhưng hoa màu phụ, những ngành chăn nuôi, ngư nghiệp, còn là một mối lợi to chưa kể đến.

Tưởng nên nói rõ lãnh thổ Việt Nam Cộng Hòa gồm có diện tích tổng cộng 17.326.000 mẫu trong đó có khoảng 3.000.000 mẫu hiện đang canh tác. Trên các bản 5 vùng Hậu giang nơi phát sanh và ảnh hưởng bành trướng P.G.H.H đã ước lượng có đến 1885000 mẫu tây được canh tác. Nếu tính ra phau trăm thì

Với một khối quần chúng vĩ đại mà Đức Huỳnh Giáo Chủ đã kết nạp được. Ngài đã cho thành lập ngay từ năm 1945, các cơ cấu trị sự của Đạo từ Trung Ương đến thôn xã.

Chính ngài đã giữ nhiệm vụ Chiến Hội trưởng cấp Trung ương của đạo để điều hành các cơ cấu trị sự. Ngài cũng lập Việt Nam Phật giáo liên hiệp hội để bảo hạo thống hợp đạo Phật giữa khi các sơn môn nếp sinh hoạt rời rạc với cảnh tượng U Riềng Pháp bảo, riêng rẽ, riêng Phật. Những các cơ cấu nối liền vĩ tinh thể, bị bị tắc hoặc có hội ngưng trệ.

Hiện nay, sau những lần Pháp nạn khốc liệt, P. G.H.H. đã xoá bỏ cách pháp nhân. Giáo Hội Trung Ương nhiệm kỳ I, lần hồi phục hoạt các cơ cấu trị sự cũ và thiết lập thêm cấp Trị sự mới, làm thành một hệ thống dây chuyền chặt chẽ liên hệ nhau để thi hành việc đạo.

Theo nguyên tắc dân chủ, Giáo Hội được bầu cử từ Chi Hội lên Ấp, Xã, Quận, Tỉnh, đến Trung Ương. Mỗi cơ cấu có một Ban Trị Sự, đồng từ 9 vị (Xã) đến 17 vị (Trung Ương) và cho đến nay, Giáo Hội gồm có:

— 16 Ban Trị Sự Tỉnh và Liên Tỉnh.

— 56 Ban Trị sự Quận.

363 Ban Trị Sự Xã.

— 2842 Ban Trị Sự Ấp.

Giữ đúng tinh thần vô vi, Giáo Hội không chủ

Tất cả trên dưới đều mang lòng kính trọng và lãnh đạo duy nhất và tối cao là Đức Huỳnh Giáo Chủ. Từ ngày 16.4.1947, Đức Giáo Chủ vắng mặt, quyền uy tối thượng toàn thể tín đồ vẫn đặt trọn nơi Ngài. Nhưng về tinh thần có Đức Huỳnh Công Bộ và Đức bà Lê thị Nhâm (thân phụ và thân mẫu của ngài) lần lượt nối tiếp giữ nhiệm vụ hướng dẫn các đồng đạo.

Hiện nay Đức ông và Đức bà đã viên tịch. Ta Đình vẫn được quy ngưỡng. Nơi đây có cụ Huỳnh của Quốc, bảo vệ Đức ông và Có Huỳnh thị Kim Bân bảo vệ Đức thầy, ông Lâm đồng Thanh tế tử của Đức Ông và Đức Bà đại diện tướng cai phụng sự và nhắc nhở việc tu hành cho các tín đồ. Hằng năm đến ngày 18 tháng 5 âm lịch, tức ngày lễ niệm Đức Thầy khai sáng đại đạo, người ta kéo về như thác đổ, bàn chân nối tiếp với bàn chân, họ quỳ rạp từ thềm nhà tổ đến ngoài sân, nguyện cầu bá tánh giải thoát tâm mê và Đức thầy mau trở lại...

Trọng Tâm Công Tác.

Trọng tâm công tác của Giáo Hội nhằm vào hai mục tiêu chính. Thứ nhất là phổ thông giáo lý Phật Giáo Hòa Hào trong nước và ngoài nước. Thứ hai, thực hiện các công tác xã hội cứu trợ, bố thí.

Công việc phổ truyền Giáo Lý được xem là nhiệm vụ căn bản và phát huy đạo đức trong nhân loại để cải tạo con người đồng thời công tác xã hội nhằm nâng cao mức sống của chúng sinh, trong xã hội

PHẬT-GIÁO HÒA-HẢO ngày nay



phật này đã chiếm đến 60% tổng số diện tích đã canh tác toàn quốc. Đại đa số mẽ cốc xuất cảng của Việt Nam, đã xuất phát tại đây.

Nhờ thuận lợi ở thế cơ và thích đương về khế lý Phật giáo Hòa Hào ngày nay đã tổ chức được những cơ cấu thật rộng rãi và chặt chẽ để tùy duyên hóa độ quần sanh theo cơ chỉ cao thượng mà giáo lý của Đức Giáo chủ đã khai thị.

Năm 1946, trong một câu trả lời cho báo Nam Kỳ, Đức thầy có cho biết rằng ngài đã kết nạp được hơn triệu tín đồ. Sau đó nhờ ảnh hưởng của 107 đệ tử du khuyến nông thuyết pháp của Ngài qua các tỉnh miền Nam hồi 1945 và nhờ sự truyền bá kinh giảng không bị cấm ngăn như dưới thời Pháp thuộc số tín đồ PGHH tăng lên đến 2 triệu người. Từ khi họ Ngô bị lật sụ truyền bá tự trường được tự do hơn, số tín đồ P.G.H.H. càng lúc càng tăng thêm. Cụ thể là ở Gò Công, Long Khánh (Miền Nam) hoặc Cam Ranh, Sông Cầu (miền Trung) xưa kia có ít hoặc không có bóng dáng tín đồ P.G.H.H thì ngày nay, bản Thông Thiên cũng như trong Tam Bảo được thượng lên nhiều nhà để thể hiện tinh thần qui phục số tín đồ P.G.H.H hiện hữu đại diện cho một tỷ số 39 0/0 trên vùng hậu giang hay 180/0 trên tổng số Việt Nam Cộng Hòa. Có những tỉnh như Châu Đốc, An Giang, Kiến Phong, Sa Đéc tín đồ PGHH lên đến 900/0 Dân số ở các tỉnh khác, tỉ số này thay đổi từ 20 đến 600/0.

trường kiến trúc quy mô các cơ sở quy ngưỡng. Tuy nhiên, dù giản dị thế mấy, Giáo Hội cũng đã có:

— 401 hội quán và 2876 trụ sở

— 152 Trụ viện (đã hợp thức hóa thành tài sản Giáo Hội).

— 388. Đốc Giảng đường với 401 bộ máy phóng thanh.

Số trị sự viên các cấp để sinh hoạt các Ban Trị Sự cộng 23.848 người. Ngoài ra Giáo hội còn có hằng trăm giảng viên và 10.000 Giảng sinh được đào tạo tại hai mươi một trung tâm tu học và học viện Giáo lý với trách nhiệm đi diễn giảng đạo pháp khắp nơi cho đại chúng nghe. Giáo hội lại tổ chức các Ban quản trị các tự viện. Ban quản trị, các giảng đường để hiện lý công việc nhà chùa và điều hành các công quả xưởng đạo sắm giảng. Mỗi Ban Quản Trị là 13 nhân viên mỗi Ban Quản Trị cũng 13 nhân viên. Như vậy, mỗi Ban Quản Trị và Ban Quản Tự gồm có:

— Ban quản trị Tự viện: 13x152 = 1976 nhân viên.

— Ban quản trị đốc giảng đường: 13x388 = 5044 nhân viên.

Tổng cộng nhân viên các ngành thuộc hệ thống GH hiện nay là 40.968 người. Ai nấy đều làm việc hy sinh với Tinh cách tu sĩ tại gia, tự làm lụng để tự tu tự độ và gắng gổ độ tha, không được cung cấp lương bổng và cũng không thụ nhận sự tài trợ của ai hết.

tiến bộ theo trào lưu của thế kỷ hai mươi.

Mặc dù trong đà đầy mạnh của nhiều việc phải làm. Giáo hội vẫn nỗ lực việc cứu trợ nạn lụt miền Trung việc giúp đỡ các cơ nhi quả phụ và thương nhg binh, việc cấp học bổng để nâng đỡ các học sinh nghèo việc cắt nhiều ngôi nhà lá để tặng cho các đồng bào xấu sống nhiều nơi, bị hỏa hoạn hay chiến nạn việc tặng quà và giúp thuốc men cho các phạm nhân trong các trại cải huấn các tỉnh và ngoài Côn đảo...

Chương trình văn hóa xã hội dự định còn nhiều. Hiện nay một loại trường từ Trung đến Đại học do giáo hội sẽ dựng lên, cần được đặc biệt chú ý. Loại trường này có thể mệnh danh là trường Từ Bi chẳng hạn, dạy theo chương trình Chánh Pháp nhưng sẽ có mỗi tuần một số giờ Giáo Lý PGHH cho học sinh và sinh viên để chuẩn bị một kiến thức phổ thông hầu sau này có thể bước sang các trung tâm tu học giáo lý PGHH, hoặc đưa đi du học tại các đại học đường Phật Giáo Ngoại Quốc.

Một trung tâm huấn luyện cán bộ xã hội cũng cần mở ra với chương trình dài, hạn do những người tình nguyện nhận chịu sự hy sinh trong một nếp sống khắc khổ để đứng ra góp phần trị trợ và cấu tạo lại một xã hội đang bị suy đồi.

Các công tác y tế nông thôn, các trại tế bần, các nhà dưỡng lão, các viện mồ côi... mà Đức Giáo Chủ

(xem tiếp trang 27)

NGƯỜI GIỮ MỘ

Từ phi trường đến nhà Hoàng xa hàng chục cây số. Tôi phải ngồi chen chúc trên một chiếc xe đồ cũ kỹ chất đầy người và hàng hóa. Có lẽ đây là chuyến xe cuối cùng trong năm nên người ta có vẻ vội vã. Tôi thì không. Tôi về ăn Tết với Hoàng theo lời mời của hân. Hân đã tỏ ra rất vui mừng khi biết tôi còn sống, và chính tôi cũng đã quá sung sướng khi biết hân chưa chết. Cuộc chiến thảm khốc này đối với người thanh niên thì cái chết và sự sống không cần phải có một biên giới rõ rệt.

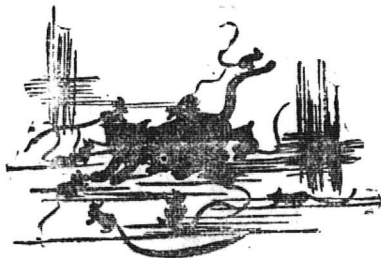
Nhiều năm rồi. Tôi không được tin tức gì về hân kể từ khi hân không còn ở chung đơn vị với tôi. Hân đi được một tháng thì tôi cũng dời lên vùng cao. Tôi biết là mất hân từ đó. Nhưng không vì thế mà tôi quên được hân; bởi vì hân và tôi đã sống bên nhau hơn ba năm trời. Coi nhau hơn cả người tình. Hân có một tâm hồn thật lãng mạn yêu tất cả và đam mê đủ thứ, nhưng trái lại, hân cũng có máu lì trong người. Những trận đánh đẫm máu không làm cho hân khiếp đảm, hân tỏ ra thích thú nữa là khác. Hân thường nói với tôi :

— Đánh giặc là một hình thái nổi loạn. Tao thì bao giờ cũng thích được nổi loạn.

Tôi cảm thông hân thật nhiều ở câu nói đó, bởi vì, hơn ai hết, tôi hiểu rõ nội tâm hân. Những hình ảnh về hân in đậm nét trong tôi nhất là cái mặt lì và lạnh khi hân ngồi uống rượu.

Tháng trước bất ngờ nhận thư hân, mới biết hân đã mò-mẫm để tìm biết địa chỉ tôi từ nhiều năm qua. Hân viết thư cho tôi như viết cho tình nhân. Hân nhắc lại thật nhiều về kỷ niệm cũ: hai đứa, về nỗi nhớ mong của hân đối với tôi; nhưng hân quên nói về hân trong hiện tại. Hân chỉ cho tôi biết là hân đã giải ngũ về sức khỏe và hiện sống tại miền quê. Hân khấn khoản mời tôi về ăn Tết với hân vì hân thừa biết tôi có đơn tửu.

Đọc thư hân tôi có thật nhiều, xúc động. Tôi đã cố gắng hết sức để được về thăm hân trong những ngày xuân này.



Khi chiếc xe đồ ngừng lại ở ngã tư hương lộ, tôi bước xuống đi theo con đường hân chỉ trong thư. Tôi tìm nhà hân lúng túng đưa cặp nạn bước qua bậc cửa để đón tôi. Bỗng dưng tôi thấy chưa xót trong lòng. Tôi không ngờ cái lý do sức khỏe để giải ngũ của hân là như vậy. Hân và Tôi ôm chặt lấy nhau, xúc động

không nói được với nhau lời nào. Tôi đi hẳn vào nhà, trong khi một đứa bé trai khoảng ba bốn tuổi đang cố kéo lê cặp nạn của hân theo sau.

Khi hai đứa trẻ ngồi đối diện với nhau, tôi mới chợt nhận ra những giọt nước mắt vừa bị hân với. Vàng ói xóa. Tôi cảm động trước tình cảm của hân đối với tôi. Bao giờ hân cũng tỏ ra là một người bạn chân tình.

Hân nhìn tôi một lúc lâu rồi bằng một giọng thật thân ruột hân hỏi tôi :

— Mấy vẫn nguyên vẹn ?

Tôi nhìn hân bằng cái nhìn đầy nhiệt tình :

— Tao may mắn hơn mấy ở điếm đó. Còn đây, trong hiện tại chắc mấy có nhiều buồn khổ ?

Hân nói ngay :

Không, tao cảm động vì được gặp lại mày

Hân quay lại kéo nhẹ đứa bé đang đứng bên cạnh hân :

— Con chào bác Hai đi con.

Thằng bé nhìn tôi rồi nói với giọng ngượng ngịu :

— Chào bác Hai.

Tôi lôi nó vào lòng và hôn lên tóc nó. Hoàng nói với tôi :

— Con tao đó.

Tôi thấy mừng cho hân :

Vậy. Còn vợ mày đâu ?

Hân cười có vẻ chua chát. Tôi thấy hân nhìn lên trần nhà và đưa tay xoa mạnh những sợi râu lởm chớm trên cằm.

truyện của HOÀNG-ÂN

Hân trả lời mà không nhìn tôi :

— Chết rồi !

Tôi hết hoàng :

— Chết rồi ?

Hân vội nói :

Thôi, tại mình còn nhiều thì giờ, mày hãy đi thay đồ tắm rửa cho khỏe, để tao đi làm đồ nhậu.

Quay lại tôi hân hỏi :

— À, độ này mày còn nhậu không ?

Tôi gượng cười :

— Còn lại tại.

Hân chống nạnh đi trước và thằng bé lại leo đéo theo sau. Nhìn cảnh đó tự nhiên tôi thấy thương yêu hân hơn bao giờ hết. Tôi không ngờ cuộc đời hân bất hạnh đến thế là cùng.

Chiều hôm đó, hân đưa tôi ra vườn đến bên ngôi mộ của vợ hân. Hân đốt một nén nhang rồi nói với tôi bằng một giọng thật cảm động :

— Tao đã từng nói về mày với vợ tao ; tuy chưa được gặp mày nhưng vợ tao cũng đã biết ít nhiều về mày. Bây giờ mày gặp lại tao thì vợ tao đã xa tao ba năm nay rồi.

Tôi bước lên đứng trước mộ phần người quá cố và âm thầm cầu nguyện. Hân chỉ cần nhà mồ lợp bằng lá rồi nói với tôi :

— Chỉ có được niềm vui khi ngồi uống rượu trong căn nhà mồ nhỏ bé này ; nhìn những đóa hoa hạnh kia và ôm con trong lòng.

Tôi cảm thấy cần nói với hân những lời an ủi :

— Mấy chung tình lắm. Mấy vẫn còn lãng mạn như xưa.

Hân mỉm cười, chỉ vào chiếc bàn nhỏ và mấy chiếc ghế bên cạnh ngôi mộ :



— Mấy ngồi đó, Tao vào mang rượu ra tại mình tìm lại những gì đã mất. Đêm nay tại mình đón gia thừa bên ngôi mộ này,

Tôi khẽ gật đầu mà nghe lòng chua xót cho tình cảnh của bạn.

Khi ngọn đèn chai được đốt lên, tôi thấy nét mặt hân sáng lại. Nét mặt ấy thật quen thuộc đối với tôi mỗi khi ngồi uống rượu với hân, nhưng lần này, nhìn sâu vào mặt hân, tôi thấy hân cố dồn nén nhiều cảm xúc.

Hân hỏi tôi về những năm xa cách và cuộc sống của tôi trong hiện tại. Với tôi, chẳng có gì đáng kể trong những ngày tháng qua.

Tôi muốn biết về hân. Ban đầu hân không muốn nói gì hân nghĩ nói ra tôi sẽ buồn với cái buồn của hân nhưng rồi hân kể cho tôi nghe những buồn đau hân đã gặp trong khoảng thời gian hơn sáu năm trời hai đứa tôi xa nhau.

Cộng hân trở nên buồn và vài khi tất ngẹn :

— Từ khi xa mấy để đến đơn vị mới, tao đã sống những ngày tháng sôi động nhất. Những cuộc hành quân suốt tháng luôn luôn tiếp diễn, tao không còn có thì giờ để viết thư cho mày hay để tìm một người con gái nào tương đối hợp với tao để mà yêu. Rồi một hôm tao bị thương nhẹ ở tay, tao được đưa về bệnh viện nằm một tháng, và sau đó nghỉ phép dưỡng bệnh mười lăm ngày. Mấy cũng thừa biết tao không có bà con thân thích gì ở vùng đất xa lạ, cho nên những ngày nghỉ phép tao chỉ biết là cà trong những quán rượu để tìm vui. Ở một quán rượu tao thường lui tới, tao gặp một thiếu nữ có nét mặt thật buồn, mặc dầu nàng thường cười với tao mỗi khi tao nhìn nàng. Mấy biết, tao là một thằng sống bằng tình cảm, thứ tình cảm thật lãng mạn, bởi thế, tao yêu nàng mau chóng. Phải nói rằng tao mê nàng thì cũng hơn. Nàng biết được điều đó tuy tao chưa nói ra.

Rồi một hôm tao ngỏ ý đưa nàng về nhà sau giờ làm. Nàng từ chối. Nhiều hôm sau tao nói với nàng về tình cảm của tao đối với nàng. Nàng cũng tỏ ra có những cảm tình với tao. Một hôm nàng đồng ý cho tao tới nhà nàng chơi trong buổi sáng. Khi tao đến nhà nàng thì thấy nàng đang ngồi đùa với đứa bé khoảng ba bốn tuổi. Thấy tao vào nàng đứng lên cười với tao bằng nụ cười thật tươi. Tao quên n' tên nàng cho mày biết Hạnh, tên người con gái đó.

Ngồi đối diện với Hạnh, được nhìn Hạnh trong chiếc áo ngắn màu trắng, tao thấy Hạnh đẹp hơn lúc nào hết. Hạnh chỉ vào đứa bé đang ngồi trong lòng nàng và nói với tao :

— Con của em đó.

Nghe Hạnh nói, tao đột nhiên thất vọng. Tao muốn đứng lên ra về để cho tình yêu của tao đối với Hạnh còn có một tí gì êm đẹp; nhưng tao đã khờ khạo lên ra về mà trái lại tao đã ngồi yên lặng thật lâu sau câu nói của Hạnh. Hạnh biết tao đang tuyệt vọng, nhưng nàng cũng không nói thêm một lời nào. Tao thấy Hạnh nhìn thật lâu vào mắt tao như cố ý tìm kiếm ý tưởng của tao. Tao đã lảng tránh cái nhìn dò xét đó của Hạnh. Tao không muốn Hạnh biết tao đang buồn.

(Xem tiếp trang 17)

Những phong-tục và tập quán ăn Tết của xứ người

Nhu-Quỳnh

Tết ở Trung Hoa

Tại Trung Hoa, Tết được coi là một ngày trọng đại nhất trong năm. Ngày Tết, người ta cúng giỗ Tổ tiên, rủ nhau chúc tụng bạn bè, thân thuộc. Các nhà giàu thì thi nhau đốt pháo.

Trong suốt 7 ngày Tết, dân chúng Trung Hoa ăn chơi phè phỡn, cờ bạc, rượu chè, du hí liên miên...

Cũng như người VN chúng ta, dân chúng Trung Hoa cũng nghĩ rằng sau một năm mưu sinh vất vả, họ có quyền ăn chơi thả cửa trong ba ngày Tết. Tết là một dịp tốt để họ tung tiền, thu tiền và chưng diện.

Không phải người Trung Hoa chỉ ăn Tết có 7 ngày, mà nhiều khi họ còn kéo dài tới hàng tháng.

Bởi thế mới có câu "Tháng giêng là tháng ăn chơi". Rằm tháng giêng là một ngày mà dân chúng Trung Hoa cũng như Việt-Nam coi như một ngày thiêng liêng đầy phúc quả; nên họ cứ thành thời đi Chùa lễ Phật cầu phước lành lại rai đến hết tháng Giêng mới bắt đầu lại công việc làm ăn.

Tết ở Nhật bản và Miến điện

Tết ở Nhật bản và Miến-Điện có nhiều điểm phù hợp, như ở Nhật thì có lễ quét nhà cửa thật sạch sẽ trong mấy ngày Xuân, Trong lúc quét dọn, bao nhiêu đồ đạc trong nhà đều được đem ra để ngoài đường, còn ở Miến-Điện thì có tục lệ tẩy vệ suốt 4 ngày đầu năm. Trong 4 ngày đó, người ta tắm rửa liên miên.

Tự mình tắm không chưa đủ, người ta còn xách nước tưới vệ đến cho hàng xóm, khách qua đường...

Trong những ngày Tết ở Miến điện, những thùng lá, hồ, tín, v.v., đều được biến thành những quả bom nước dùng để liệng nhau lung tung, gọi là để tẩy vệ cho nhà. Nhiều người đã bị mang họa vì nạn tẩy vệ các cô này.

Tết ở Mãn Châu:

Ở Mãn Châu, thời gian mừng xuân kéo dài tới 25 ngày. Cũng như tại các quốc gia Á-Châu khác, Tết ở Mãn Châu là cả một chuỗi ngày ăn chơi, chè chén.

Tết ở Ấn-độ:

Ở Ấn-độ có 12 niên lịch khác nhau tùy từng địa phương và tôn giáo, cho nên nếu chúng ta không kỹ thì tôn giáo, địa phương thì sẽ được hưởng 12 cái Tết trong một năm, còn gì thú vị cho bằng!

Tết ở Lào, Kampuchea và Thái Lan

Tết ở 3 nước Lào, Kampuchea và Thái Lan có nhiều điểm rất giống nhau, tuy ngày ăn Tết ở Lào có khác (họ ăn Tết đúng vào ngày rằm tháng tư âm lịch tức là ngày giáng sinh của Đức Phật Thích Ca). Dân Lào ăn Tết chỉ có 3 ngày, nhưng trên thực tế họ đã vui Xuân từ 7 đến gần 1 tháng tùy theo địa phương.

Cũng như tại các quốc gia khác, trong 3 ngày Tết, dân chúng Lào, Thái Lan và Kampuchea dành nhiều thì giờ để chưng kiển, đi chùa lễ Phật và du hí. Tục lệ tại nước này người khác cũng được họ duy trì kỷ lưỡng. Những cậu thanh niên trong mấy ngày Tết người ta tại nước này có quần áo, chẳng những họ không bận tức mà còn cho đó là một hành diện rằng mình có số Đào Hoa.

Ngày tết người ta tụ năm tụ bảy múa những vũ khúc cổ truyền uyển chuyển lắm. Lâm thôn được phổ biến rộng rãi trong quần chúng nhất.

Ngày Tết ở Tây Tạng:

Ở Tây tạng có tục lệ khua đồ đạc âm i để mừng Xuân. Những người khua đồ đạc phải là người đàn ông và ăn mặc chỉnh tề. Sau khi khua đồ họ sẽ nói chiêng trống và đốt pháo âm i.

Tết ở Nga

Ngày tết ở Nga sẽ có tục lệ đêm giao thừa các cô gái đi xô ra đường và hỏi người đàn ông nào mà họ gặp đầu tiên xem người ấy họ gì, họ của người được hỏi sẽ là họ của người chồng tương lai các cô.

Tết ở Pháp:

Dân Pháp có tục lệ nhảy múa tung bừng, hội họp liên miên trong đêm trừ tịch. Chũng nào chũng nhà thờ đồ báo hiệu năm mới đã bắt đầu họ mới chịu ngừng nhảy và ôm nhau hôn, chúc mừng lẫn nhau; rồi lại ôm nhau nhảy múa...

Trong những ngày Tết, dân Pháp tha hồ ăn uống, nhây nhót, hồ hên, ái ái...

Tại miền Tây nước Pháp còn có thêm một tục lệ là các thanh niên sẽ vào rừng bẻ cây chùm gửi, anh nào đem về làng trước nhất sẽ được làm vua chùm gửi và anh ta có quyền ăn hôn bất cứ người đàn bà con gái nào đi ngang qua nhà anh.

Tại Ba Lê, người ta tin rằng ra đường đầu năm mà gặp lính thủy (Hải Quân) là một điềm tốt báo hiệu cho sự thịnh vượng suốt năm. Nếu gặp 3 anh lính thủy cùng một lúc, thì sẽ phát tài...to!

Tết ở Đức

Ở bên Đức đêm giao thừa người ta lấy một cái muỗng chỉ đầy sữa soi trong lòng muông xong đem đổ vào chậu nước, miếng chỉ có hình gì người ta sẽ nhìn vào đó mà đoán điềm hiển giữ trong năm.

Người Tây Đức rất tin dị đoan, nên ngày tết họ còn đồ xô ra coi bói bằng que Taret, que lắc và que bài cáo.

TẾT Ở Ý

Ở Ý mỗi lần sang năm mới người ta có tục lệ liệng bỏ những nồi, niêu, chảo, ly, chén cũ ra ngoài đường để chào mừng năm mới. Do đó, cứ mỗi lần tết đến là viên cảnh sát trưởng La Mã (thủ đô của nước Ý) lại phải ra thông cáo nhắc nhở đồng bào lệnh cấm liệng đồ vật cũ ra cửa sổ để khỏi gây tai hại cho khách qua đường.

Cũng như tại các nước Đông Nam Á, người Ý còn có tục đốt pháo ngênh Xuân. Không phải họ chỉ đốt pháo thôi, mà còn bắn súng khắp bốn phương trời. Trẻ con không có pháo để đốt hoặc không có súng để bắn thì lấy nồi, niêu, xoong, chảo đập inh ỏi. Họ tin rằng càng đập chất tai chũng nào càng đuổi được hung thần ác quỷ chũng này.

Tết ở Tây Ban Nha

Có thể nói Tết ở Tây Ban Nha là những ngày huyền ảo và có không khí văn nghệ, văn gừng nhất. Dân chúng khiêu vũ, chúc tụng nhau nồng nhiệt trong mấy ngày đầu năm. Đặc biệt là họ còn tặng cho nhau những bài thơ. Kể sành thơ tặng thơ cho nhau không nói làm gì, ngay cả những kẻ không biết gì về thơ cũng cố gắng nhớ một người nấp để biết làm thơ "gà" dùm cho một bài để tặng bạn bè, thân thuộc.

Trong đêm Giao thừa, người Tây Ban Nha có tục lệ mỗi khi nghe chuông đồng hồ điểm một giờ thì họ lại ăn một trái nho. Vui hay?

TẾT Ở HOA KỲ

Ngày xuân ở bên Mỹ, người ta chúc tụng nhau liên miên. Mỗi nhà đều chứa đầy bánh nhồi thịt gà quay, vịt quay, đùi heo, sườn nướng, kẹo, mứt, bánh sandwich, v.v., cũng như ở Việt Nam ta mỗi nhà đều có nhiều thịt, cá kho, bánh tét, mứt, rượu vậy. Tại nhiều nơi, người ta còn giữ tục bói toán theo lối cổ truyền để tìm biết sự hưng suy trong năm mới bằng cách lấy ba củ khoai tây gọt vỏ một củ, một củ gọt phần nửa và một củ để nguyên. Trước khi đi ngủ họ đem ba củ khoai bỏ xuống gầm giường. Đến giao thừa họ mò lấy một củ nếu trúng củ khoai chưa gọt thì khá giả suốt năm, trúng củ khoai đã gọt phần nửa thì làm ăn bình thường, nước bằng vỏ khoai thì nhảm củ khoai đã bị ỡ nhân vỏ thì kẻ như xử xẻo suốt năm.

Bức thư đầu Xuân

NÓI LỜI: Em viết bức thư đầu Xuân Tân Hợi
Gửi đến Tiền đồn Biên giới miền xa
Cầu chúc các anh chiến sĩ Cộng Hòa
Vui mừng năm mới, nước nhà thắng lợi.

CAO PHI

Xuân về thắm sắc ngàn hoa, chiến sĩ Cộng hòa
bảo vệ sơn hà. Giữ gìn biên cương, nắm vững
gối đất, vì nước vì dân. Xông pha tranh đấu,
hy sinh hạnh phúc, quên Xuân đến, quên Tết, để
cho năm sáng, bà con có hạnh, yên lòng vui Xuân

VỌNG CỎ

1. — Mùa Xuân đã về trên vạn nẻo đường quê hương
xứ sở, vui giữa âm êm lòng em chợt buồn. Chợt
nhớ những người trai sung vẫn liến tាយ lo chống
độc nước non nhà... hy vọng non hoa theo từng
đầu chân của các anh chiến sĩ Cộng Hòa... Trưa
4 Quân Khu giải dân sương gió, quên cả nhàn
mình để tạo hạnh phúc toàn dân.

Mùa Xuân vạn nẻo mềm mại linh
Rượu Tết ngàn phương mát dạ quân
Gửi anh chiến sĩ núi rừng
Tâm sự ngập ngừng vương theo nét bút

2. — Thư em viết bằng lời thơ ý vụng, nét ran ran
nhưng kết đọng mối chân tình... tuyến gió, hào
sương, các anh vui nỗi kiếp tung hoành, để hương
phấn có thắm tình phố thị, hoa vạn màu làm đẹp
nét thôn trang. Các anh chiến sĩ Cộng Hòa tranh
dấu hiên ngang, noi gương xưa của vị anh hùng
Nguyễn Huệ, chiến thắng giặc Thanh lý Thủ
Long Thành, mở tiệc khao quân vui mừng trong
buổi đầu Xuân.

NÓI LỜI: Ôi! Xuân qua, Xuân lại đã bao lượt,
Cây có thay màu này lộc đơm hoa
Nhớ thương các anh chiến sĩ Cộng Hòa
Vui chiến đấu xa nhà quên Tết đến

LƯU THỦY HÀNH VĂN

Em gửi tặng người trai gió sương
Quà hậu phương chúc mừng. Các anh chiến thắng
về vang mang về vinh quang
Lòng muôn dân hân hoan ca khúc khai hoàn

VỌNG CỎ

5. — Nụ hoa vàng của mùa Xuân Tân Hợi, thường
công người xây dựng lại quê hương xứ sở cho
thanh bình thống nhất đẹp lối chung đường... để
dân tộc vươn mình lên trong ý sống can trường.
Quê hương ta, mùa Xuân tươi đẹp mãi, mái tranh
hiên thờ khói ấm chiều quê. Bà con đón tin chiến
thắng bay về và sửa soạn gửi quà ra chiến tuyến.
Một cánh thư viếng thăm, một chiếc áo ấm cũng
làm cho người chiến sĩ phấn khởi tinh thần.

6. — Tuy Xuân đã về mà người chiến sĩ đầu hay, bởi
súng cầm tay còn hằng say đuổi giặc. Vì Tổ quốc
đầu tiếc gì xương máu, các anh xa gia đình lo
bảo vệ quê hương. Đêm giao thừa khói súng thay
khói trầm thơm bát ngát, chuẩn bị để phòng giặc
đến tấn công, các anh đang mong những món quà
của hậu phương gửi tặng, để nói lên Quân Dân
nhất trí, nghĩa nặng thâm tình.

Vui Xuân nơi chốn hậu phương
Đừng quên chiến sĩ sa trường gian lao
Nước non chung của đồng bào
Hậu phương, tiền tuyến cùng nhau diệt thù.

Sọan giả

MINH-BẰNG + QUANG-THÀNH

Nhận được cú điện thoại loại thần tốc của Ông chủ nhiệm Từ Râu tui bèn lau sơ bộ rồi đi vát hút nghiêng lên đường ăn tết, làm cái món xong dất quý là quý có qui chỉ phụ nữ ta.

Thành thật mà nói ngày hết tết đến viết gần cúp, xương sống nên quên chuyện trả rầu cho vên khấn đẹp để Từ Râu tui định để vậy mà đi xong dất cho khỏi mất thì giờ, định cáo luôn rầu cho nó trên nhưng chợt nhớ đến sách nhì thiên đường ở điều 7 trang 35 có cấm tu nữ nhũ rầu giữ mới trọn vẹn con người.

Đời nghỉ như vậy nên Từ Râu tui bèn phóng phi thuyền đáp ngay phước chợ bến thành làm trung tâm điếm cho cuộc xong dất.

Mùa xuân năm nay đột nhiên tôi cảm thấy cần phải phóng vấn ít câu với vị nữ lưu đệ nhất phụ nhân nhưng khi tôi rời phi thuyền mẹ dùng phi thuyền con đào vòng vòng Đình Độc Lập không tài nào vào được vì kềm gai còn chằm ngo và nhiều bàn cấm xung quanh để rằng: "Khu quần sự bước vào sẽ nổ súng" ngán ăy chữ tôi đành tháo lui cho trật tự bèn nhún nút cho phi thuyền vượt về công trại phi long định phóng văn vị nữ lưu đệ nhị phu nhân Nguyễn cao Kỳ.

Nhưng vừa đến nơi tôi lại nghe tiếng gà nòi gáy vang chừng như bên trong công phi long gà đang chào đón chúa Xuân đột nhiên tôi lại nghe 2 câu thơ vang ra:

Mùa xuân thiếu rượu không rầu
Như gà thiếu đủ buồn rầu lắm em.
Thơ không biết của ai và ai lại ngâm vang nhưng Từ Râu tui nghe qua là thêm rượu thấy ủa non nên đành phải tháo lui để vào nhà hàng Thanh thế nhậu một pha cho đã hồn thơ mộng.

Trên đường về Từ Râu tui định ghé vị nữ Lưu Đệ Tam phu nhân nhưng lại không được dịp may vì



— Thơ Châu của mà Thu O K ?
— O k đọc đi chép liền?
Châu của mùa thu, xuân biết không?
Đu cho chờ đợi mấy mùa đông.
Thư xưa vẫn giữ lời bầu bạn.
Đề vên niềm tin phần mộ hồng.
Đôi lợp trăm năm gió ngoài trời.

XÔNG BẮT ĐẦU XUÂN

phóng sự «tếu» của TỪ RÂU

cửa vào đã đóng từ 6g20 chiều 30 tết nên tôi quyết đi Thanh thế uống rượu.

Vừa nốc cạn ly dầu lại gặp bà chị Trần kim Thoa không hiểu có chuyện gì mà bà chị Trần Nín Tề nà Trần Kim Thoa lại cười cười dân chào Từ Râu tui bằng 2 tiếng phát tài phát lộc.

— Sao cuối năm tổng kết ra sao hở bà Dân biểu ?
3 Năm này khá hơn năm ngoái.
Chủ khách của Bà Thoa khỏi cần nói nhiều ai cũng biết bà là nhờ mấy câu thần chú như sau :

Như ta đây nín tề chánh hiệu.
Làm «biểu dân biết điều say tay.
Hành pháp ta quyết bắt tay.
Ca bài con cá thu tài ai đầu ?
Mới mấy tháng nhà lầu sủi mới.
Xe rúm lưm tranh tới tỉnh lui.
Hai xe tuyệt đẹp thật mới.
Ba xe cát chỉ không mùi dè mồm.
Đời Báo Chí các cán họ rồi.
Một mình ta ta hồi riêng ta.
Nhờ khôn khéo nín được nhà.
Ta Vua nín dè dân bà nể dân.

Bà Thoa sau khi đọc xong thần chú, Từ Râu tui mới nghe qua là muốn phát khùng tại trấn nên khỏi cần cáo biệt đành vội gạ bay về cửa Quốc Hội lại gặp Nữ Dân Biểu Kiều mạng Thu, thấy tui Thu lên tiếng.

— Rầu, Rầu đi dục ?
— Phóng vấn.
— Thơ à ?
— Ừa
— Có sẵn, lá đồ trên 10 đống ngón tay nè.
— Không thể phân đối.
— Thời tiết nhất nghe thơ sướng hơn.
— Thơ gì?

Còn ai tri kỷ dè làm thơ.
Còn ai hội ngộ đồng chung sức.
Lâm đẹp Châu về Thu ước mơ.

thơ của nữ DB Kiều Mộng Thu quá ác liệt nên Từ Râu tui bèn làm tình thu bằng đề kỷ niệm.

Kế tiếp Từ Râu tui vác bút chạy về đường Phan đình Phùng để nghe qua cho biết ông bà thơ lạng T.T.T.T chúc nhau cái món gì.

Vừa đến nơi nghe bà Tổng thơ lạng lên tiếng :

— Xuân năm Hợi là con gì hở ông ?
— Con heo.

— Ừ nhĩ, tôi cảm ông ông nên nhớ cầm lại các Vũ trường đừng bao giờ bày trò Vũ Sự coi sao nó giống con heo quá tôi không chịu à nghe.

Từ Râu tui nghe lỏm dèi đây không hiểu ông Tổng thơ dân dè hay là vâng mĩ tất cả đều im lặng một thứ im lặng để bắt đầu chuyện cho nhau.

Chạy một tầng qua các nhựt Báo Báo tuần lại gặp nữ, ký giả Bích Vân cười cười đếm bạc bài xuân, thấy song Thị thì thu bằng lá lạ, thấy Thạch phương chém nỏ cười dân xuân theo tập tục VN. Thấy Lâm thiên Hương nhún mồm: chừng năm muốn bắt ở ước nắng Xuân cho heo cốm nổ màu xanh. Thấy Nguyễn Hoàng, Đoàn phùng mang thời lực. Gặp Lam hồng Cúc vào chùa Ấn quang lễ Phật, thấy Huyền Linh nhướn mắt xem phim mình đã đóng và, thấy quý nhiều, nữ ký giả trong làng họa khúc đồng thanh vát bút mùa vui.

Thấy tiết trời Từ Râu tui đâm ra hoang hồn dùng đầu chủ báo miền «Rạch Giá» nghe cái rầm, Râu tui bắt đầu run lịa lịa tới chừng đó mới biết rằng xuân đã về xuân đã về thấy đầu heo, thơm phức thấy đuôi heo ngoe ngoáy dè chào chúa Xuân.

PHIẾM LUẬN VỀ

CON HEO

Khi cán tiết người ta thường mừng nó nhưn.

— Đờ heo, dờ chó !

Kỳ thực thì không thể vơ đũa cả nắm như thế được. Vì chó còn được một hai con có người thương chứ còn con heo thì hầu hết ai cũng ghét. Mỗi đầu mỗi ngày mỗi một chúng ta ai cũng ăn thịt heo cả.

Người ta thường bắt gặp có người đuổi đánh đùng bầy heo, song heo vẫn cứ lì lợm đứng đĩnh không chịu di nhanh hơn như chúng ta đã dự biết số phận của chúng sắp được đem vào lò sát sinh nên chúng đứng đĩnh không chịu bước — Có một số người nói rằng: Sở dĩ heo không chịu đi vì thân hình nó phi phàn quá, và lại nó thuộc loại động vật «lười» nên đi đứng không được mau lẹ. đầu nặng người dờ thì nói thế theo lý lẽ của người ta, nhưng theo tôi đã mục kích nhiều lần, mỗi khi cầm roi đánh vào lưng heo thì bọn chúng kêu eng eng trên lưng liền nổi lên những làn roi rướm máu đỏ ngang, nên tôi luận rằng : Có lẽ vì chúng không muốn đi xa phấp trường mới gáy ra nông nổi này.

Có cán tục ngữ :

«Còn trùng cánh kiến còn ham sống»

Thế thì con heo cũng biết yếu đời của nó chứ? nhưng hơi ời ! trên đời này không một con heo nào là không bị đem vào lò sát sinh để cho người ta ăn thịt. Có một thí sĩ đã đề lại hai câu thơ:

Đời mây ngu lắm heo ơi.

Thấy mây muốn bắt dè xơi ngon lành

Theo ý của thí sĩ đó, số dè heo bị người ta ăn thịt là do bản thân nó gây ra.

● Có nhiều lúc tôi đi ngang qua chỗ người ta nuôi heo tuy cái chuồng thật nhỏ nhưng người ta nuôi thật nhiều heo để chúng nó chen chúc nhau, trên đầu trên cổ đến chân nó đen sì, mình mẩy nó bám đầy nước dơ bẩn, có con thì nằm phơi dưới đất. Con thì chạy úi tu tung và kêu lên những tiếng kinh dị.

Nếu khi ấy tôi đang đi bụng thì tôi cảm thấy hết dèi bụng ngay, người ta thường nhét dèi ăn thịt heo nhưng lại ghét heo với ta. Cuộc đời nó chỉ biết ăn no rồi ngủ, ngủ xong rồi dậy ăn. Đời cho đến lúc tắm thân nó là phi nó ra, người ta đem nó ra làm dèi ăn. thì đầu sao tôi cũng không yên lòng được.

Có người lại thêm rằng khi anh dèi tể tấn con bà vào lò sát sinh là nó rơi lệ rờn rờn, lại còn quỳ hai chân xuống trước mặt người dèi lạy mĩa. Có dèi người nghe được câu chuyện này, thì từ đó về sau không ăn thịt heo nữa. Không biết đó là chuyện thật hay giả, nhưng từ nhỏ đến lớn tôi chưa bao giờ nghe ai kể đến heo khóc chỉ biết mình mình chết. Thế thì có lẽ heo bị người ta ta biết nó mà vẫn đứng không hiểu gì cả. Như hồi nay tôi đã trải con heo dùng dèi không bước tới là vì nó đã biết trước người ta sắp quăng nó vào lò sát sinh.

Lúc ở quê nhà, tôi thấy người ta khiêng heo đi ngoài đường những con heo này ra đáng khoan khoái lắm.

Rất cuộc người ta cũng phân thân xẻ thịt chúng ra làm thức ăn kiếp làm heo ngựa có ra cho người ta dăm họng và thấy thật xạo nấu chứ không còn con đường nào khác.

Thế thì tại sao heo cứ thần nhiên mà ăn thần nhiên mà ngủ dè cho thần hình được phì nộn, sẵn sàng hiến thân cho loài người xoi tái.

Ngất đến đầu bắt giục bên tai tôi văng vẳng còn vang lại lời nhà thí sĩ:

Đời mây nghe lắm heo ơi!

TÚ ROONG

TỪ RÂU

CHIỀU cuối năm, lạnh và mang dáng vẻ khác ngày thường. Bầu trời thấp, sát trên những mái nhà cao mọc chầy xáo xạc trong những chùm cây khuyên điệp trắng tấp. Tiếng chân giày của Trữ sỏ nặng trên mặt xi măng nghe lạ và xa vắng thốt. Tôi không nhận ra một dấu vết quen thuộc nào. Tất cả đã đổi khác. Con ngõ, đã mất cái vẻ nghèo nàn giữ gìn ngày nào. Những vỏ đồ hộp vứt vu vơ rải dọc theo con lộ trắng nhưa mới. Rác rưởi cũng in hình và chữ Mỹ.

Men theo con lộ chính, chúng tôi rẽ tay trái. Ngã tư

Mấy chiếc xe ngựa lạc lõng về khổng lồ lư những chiếc mũ công, thấp thoáng, người xà xích ngồi bên hông xe, thô chân nhíp rơi trên lưng ngựa, ca vọng cổ.

Buổi chiều như trời tác' từng mảnh nhỏ. Cái sinh hoạt chung thất vọng gao, rồi rạc vì được ghép lại một cách bất đắc dĩ. Giữa những cảnh sắc riêng, giống nhưng tăng màu nguyên chất, chết trên một mảnh lụa ó. Trữ đi như mũi dùi bất ý nghĩa riêng. Chốt chốt, tôi phải chạy rào căng mắt theo kịp.

Chuyến tôi vào nghĩa địa hàng ngũ trường kỷ xe nhà binh lúc đó Trữ những năm đầu, khi tôi mới đến đây, có một mớ mọc dưới chân đi thành những đường nhỏ ngoằn ngoèo. Những chiếc lá có sắc đậm xanh, nửa vò vào chân tôi, không đau nhưng nhột nhột.

Trữ dẫn tôi ngang qua hàng mộ mới đắp. Đất đỏ chưa se. Miếng cỏ tươi đặt giữa mộ chưa ăn lẫn xuống chung quanh.

— Ngày xưa, khi anh Kế còn, hàng mộ này chưa có, Trữ nói.

— Vâng chưa có. Chắc mới. Tôi đáp — Cứ coi nhân ra là những ngôi mộ này khác hẳn? mấy ngôi mộ cũ không?

Tôi lắc đầu:

— Mộ nào chẳng giống như nhau. Cùng một người ở đó.

Trữ cười, gật đầu, rẽ về phía sau, lạnh và nhộn nhạo, như những mũi kim châm:

— Chỉ không thấy nó mới mà đã thấp hơn những ngôi mộ cũ à? Mộ đắp đã lâu, cây mai một chỉ cần vài trận mưa là...

Tôi gật đầu:

— À, ừ, phải thấp quá.

Trữ tiếp:

— Giờ nhiều người chết, người ta không kịp đào sâu như trước, có đủ thời giờ và đất cho cao, cho kỳ nữa. Họ cứ vào xuống miễn sao không thấy quan tài là được.

— Toàn là những người chết này không phân đôi sao? Tôi hỏi.

— Phân đôi gì. Được chôn cất thế này là may rồi. Đôi chỉ nửa. Tôi cũng chỉ có thế.

Trữ nói, giọng buồn bã, xa vắng đầy chấn chường. Tôi ngạc nhiên:

— Thế nghĩa là gì?

Trữ đáp liền:

— Là lúc tôi chết đó. Nay mai hay bất cứ một phút giây nào. Có gì dễ kinh ngạc đâu.

Thời buổi này...

Tôi tò mò những câu nói.

— Trữ bắt đầu bị quan thái quá rồi đấy.

Tôi cố đùa tưởng Trữ thay đổi nhiều, khác hẳn xưa.

Trữ đứng trước, quay lại nhìn tôi:

— Không ai có thể làm khác hơn những gì mà đời sống bắt họ phải thế.

Tôi nghĩ thầm, sau cái chết của Kế, Trữ bỗng nhiên trở nên ưa triết lý. Tôi hỏi Trữ:

— Gần tới chưa?

— Cũng sắp, sau lưng nhà quán sát, dưới cây thông nơi chị ngày xưa vẫn ngồi.

— Ai cho Trữ biết điều đó?

Tôi hỏi bị sưng sọt trước sự biết rõ của Trữ về quá khứ tôi, những ngày còn sống bên Kế.

Du Già Lê

trong bóng tối

Trữ đáp thản nhiên:

— Anh tôi. Sau khi chị bỏ đây đi.

— Anh Kế có nói nhiều về tôi với Trữ không?

— Ít lắm! Thản hoặc thôi. Hơn nữa, chính tôi cũng không thích nghe, cũng như không muốn hỏi anh ấy về chị.

Tôi hỏi tiếp, cho có chuyện:

— Sao vậy Trữ?

— Chà sao cả. Tại tính tôi không thích xen vào chuyện của người khác, nhất là người thân. Tôi kỳ phải nghe ai tâm sự cũng như tôi không thích tâm sự với ai.

Tôi nói:

— Tôi thì ngược lại. Tôi cho rằng đem tâm sự của mình giải bày với những người khác cũng là cách giải tỏa những dồn nén của đời sống.

Trữ cướp lời bảo:

— Chỉ đàn bà. Tôi ít thích tâm sự một phần tại tôi không có gì để đem ra tâm sự, hay có quá nhiều thì cũng thế.

Tôi nói đùa:

Thế thì chứ không phải là một lý do nào.

Khác hay sao?

Trữ chỉ ngồi mộ ngay dưới góc cây thông đầu lung vào lòng thành phố, nói,

— Đây, anh Kế.

Nói xong Trữ ngồi xuống một rễ cây lớn, bỏ trên mặt đất.

Tôi bồi bồi nhìn ngôi mộ, trong đó, sân dưới lớp cỏ đã xanh tươi, có Kế, người tôi từng thương yêu người tôi từng ôm ấp.

Tôi bỗng tưởng hồi nọ Trữ lao diêm đề thấp mấy nén hương.

Lúc que diêm cháy sáng, tôi thấy rõ hai bàn tay mình run rẩy. Ánh sáng soi tỏ khuôn mặt Trữ gần sát nhợt nhạt. Mồ hôi lấm tấm trên vầng trán Trữ, tôi thấy cả vết sẹo nhỏ nhưng đầy chạy từ góc trên xuống tới Thái Dương.

Gió thổi tạt que diêm vừa loé sáng. Tôi trao bao diêm lại cho Trữ.

Trữ phải dùng tới cây diêm thứ ba mới châm được mấy nén hương.

Trữ cũng có vẻ như bị xúc động hay lung tung:

— Gió quá.

Tôi cố giữ vẻ thản nhiên, im lặng.

Lúc cúi xuống cắm mấy nén hương trên mộ Kế, tôi định có một vài cử chỉ thành kính dành cho người quá cố, nhưng tay chân tôi cứng đờ. Ồ, tôi khô kiệt. Trái với lúc ra đi, tưởng tượng khi đứng trước mộ của Kế, tôi sẽ xúc động ghê gớm lắm. Có thể tôi sẽ khóc. Biết đâu chừng, Tôi để mũi lòng lấm. Mà sao phút này, lòng tôi lại như đứng đưng, nguội ngắt.

Tôi không nhận ra một điều gì, khác hơn, mới hương thơm, thật thơm, ngọt ngào, tỏa khắp.

Ảnh điện tử trong quán nhà xác hắt từng vệt sáng về gần chỗ đứng. Chợt mắt tôi chạm phải chiếc rổ con mà ngày xưa, Kế vẫn ngồi đó, ôm tôi. Tôi chọn chỗ cũ, ngồi xuống Trữ ngồi quay mặt về phía thành phố, song song với tôi.

Trữ lại hút thuốc, còn tay lại Trữ nhứt những viên đá quanh chỗ ngồi, ném vu vơ vào con đường nhỏ vừa đi qua. Tiếng động dội lại, rơi hẳn vào khoảng không ngưng đọng. Tôi không thể chịu đựng cái thềm cái không khí im lặng nặng nề, dễ cắn ngược thớ. Tôi lên tiếng trước:

— Chúng ta không có gì để nói với nhau sao?

Trữ vẫn không quay sang, nói:

Hay quá nhiều thì cũng vậy.



Kế thứ ba, đến phút nằm sâu dưới lòng đất vẫn còn là một khó chịu, một vương mac cho ta. Tôi mỉm cười với ý nghĩ của mình. Tôi hỏi xin Trữ một điều trước.

Trữ móc thuốc đưa cho tôi:

— Chị cũng hút thuốc đấy à?

Tôi đáp:

— Đang tập.

— Tập làm gì thói xấu này.

Tôi cười, cầm điếu thuốc của Trữ vừa đưa cho, nói:

— Phần lớn những hứng thú của đời sống do



CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Danh Cường

Đan biểu Hạ nghị viện đơn vị Kiên Giang

Kính chúc đồng bào một năm mới an khang thịnh vượng với niềm tin chiến thắng đề Hòn Bình sớm được văn hồi trên đất nước này.

Cung Chúc Tân Xuân

Lương Văn Nhâm

Thương gia

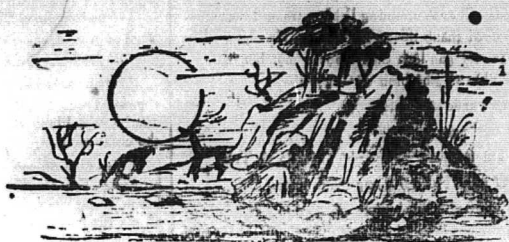
Kính chúc Đồng bào Bạc Liêu một năm

đầy thắng lợi và hạnh phúc

XUÂN ANH SÁNG TÂN HỢI

Mạch đất chuyển-sương đêm buồn động giọt
Trời rặng đông chim, đua trên cánh.
Xuân lại về trong biển máu cuồng tanh.
Thương đất mẹ nhàu tan trong xâu xé.
Thân xác quê hương nghèo nàn nhỏ bé.
Chiến tranh hoạt lời mẹ tím không gian.
Anh chợt buồn nhìn cánh én bay hoang.
Thương đất nước đã vàng giờ rách nát.
Hăm sáu xuân qua, bao người trôi giạt.
Nay xuân về tiếng hát cô đoàn viên.
Hay khổ đau cứ chông chênh hai miền !
Phải khổ qua cảnh mai trơ nhuy úa.
Mơ tang thương héo mòn trên đợt lửa.
Vườn hoang sơ vắng trái ngọt cây lành.
Anh âm thầm kiếm tìm quê đời anh !
Giấc phiêu lãng cam đành ôm hận tủ.
Nhớ xuân xưa dưới quê nhà màu muối.
Rệp lửa hồng hăm nồng vẹn tình thương.
Ngợi anh đi thương nhớ những con đường.
Đan cây nứa, bom đơm thành hăm hố.
Em tiễn anh trong bom gào đạn nổ.
Buồn rừng rụng nước mắt chảy hai hàng.
Anh âm thầm khâm liệm vạt lời than.
Rồi hẹn ước mai anh về tái ngộ.
Xuân sẽ tươi và pháo hồng sẽ nổ.
Đời binh ca dân hết khổ hai thân.
Mười năm đau như cánh én bay hoang.
Nuôi chí lớn ngang tàng anh sẵn bước.

Truyện thơ của Hoài Hương - Bử



Đã tạo bằng mảnh khoé của chiến tranh.
Nên anh quyết khêu lành bao vết tích.
Đến thời gian nặng sâu trên giấy lịch.
Hồn rung rung nhớ thuở sống thanh bình.
Đời tuy nghèo nhàn: mãi thấy bình mi h.
Thấy lúa chín nặng tình thương nổ g đậm.
Bên mẹ cha dù nghèo nhưng yên ấm.
Nay hết rồi cảnh ấy đã còn đâu ?
Đêm ba mươi anh lặng lẽ nguyện cầu.
Cho đất Việt rực tươi màu hy vọng
Cho hồn anh trong mơ tìm thấy bóng.
Người còn gặt quê chớm nở nụ cười hiền.
Anh sẽ về xây lại mộng bình nguyên.
Và kết lại mối duyên tình năm cũ.
Rồi bên em anh mỉm cười khẽ nhủ.
Đời gian truân mới biết được vàng thau.
Chuyến tình mình sẽ đẹp hơn kiếp sau.
Khi đất nước thanh bình, trời mở hội.
Dưới chân chúa A h dọc bình yên hồi.
Bỏ phogar, bỏ tất cả đam mê.
Anh sẽ về tìm lại nụ cười quê.
Để em hết chờ Anh trong tuyệt vọng.

Hương Lửa Đêm Xuân

Hình ảnh em anh làm sao quên được.
Tình gái quê đơn giản nhưng chín thành.
Như cuộc đời mộc mạc mãi lìn xanh.
Như men đất phù sa nồng sữa mẹ.
Chôn tha phương mang nỗi sầu quạnh quẽ.
Anh buồn đau lặng lẽ giữ niềm tin.
Giữa tim anh, khắc trọn một bóng hình.
Sống mãi yêu năm trong bất diệt
Những mùa đông giữa mưa gào thẳm thiết.
Anh thu hình trong gác hẹp hoang sơ.
Tưởng tự nhiên nên anh quyết làm thơ.
Buồn kết đọng trong bóng mờ đi vắng.
Khỏi thuốc vàng tay, rượu nồng là bạn.
Đời bơ vơ giữa thành phố ngục tù.
Xuân đã về mà anh ngỡ mùa thu.
Cho tất cả sau cùng là chấp nhận.
Một hồn thơ trọn đời là khóc hận.
Cho thể nhân, rồi nhận chịu buồn đau.
Những đêm đen, nghe tiếng rúc rợn ghê.
Anh trở giấc chìm bao lòng mất dậy.
Ôi Việt Nam ! những gì anh đã thấy.
Máu pha hồng trên vạt nẻo tạo hương.
Việt Nam mình chính chiến chẳng ai thương.
Chém giết mãi, chiến trường lan lộn rộng.
Thế kỷ hai mươi loài người khát vọng.
Thêm máu xương nên bày cuộc chiến tranh.
Trong đau buồn anh thức bạc tóc xanh.
Thương em quá, đợi chờ trong tuyệt vọng.
Giữa thành đô, anh ôm chầm cuộc sống.
Trong điều ngoa trong xáo trá bao quanh.
Bằng đầu môi chót lưỡi cố tạo thành.
Lời nhân nghĩa, sau rồi toàn đều cấn.
Linh hồn anh lăm phen người gá bán.
Mòn óc tìm còn lại nghĩa điều tàn.
Thương quê nghèo giặt giũ trần lao.
Chết em sống trong cơ hàn hận tủi.
Đói khát cơm thèm, không mắm muối.
Đời hăm hiu như xác lá bên đường.
Nay xuân về, anh chợt nhớ cố hương.
Thương em sống giữa quê hương đôi khổ,
Giữa thành đô, anh sống trong cảm dờ.
Của xa hoa, của vật chất hôi tanh.

Bỗng đêm xuân trở về trong giấc mơ.
Anh chợt nghe tiếng hát vọng quê quen.
Tóc nhuộm tơ tằm, gáy ánh hoa đèn.
Vai run nhẹ theo tiếng khèn nước nổ.
Em gặp Anh bằng nét nhìn lơ ngơ.
Hồn rung rung tìm thức vọng về xanh
Đời gian truân ta gặp giữa đô thành
Hương phấn rã ngày xanh em đã mất.
Nửa đau thương em đồn trong tiếng nấc.
Nửa hận buồn em nhốt kín trong tim
Nợ sông hồ mòn mỏi một cánh chim.
Em nín lặng, nghe mộng hồn trở giấc.
Anh gặp em nghe sâu lắng cung bậc.
Tiếng đàn xưa đã rã mặt lâu rồi
Nhớ nhưng nhiều, gặp gỡ cũng bằng thôi.
Duyên đã chết trong vòm trời đi vắng
Khi em mang lời ca đi gá bán.
Bằng cung âm, bằng lời lẽ ngoại lai.
Trong đau thương anh lại thổ hơi dài.
Trúc tất cả đắng cay về quá khứ.
Không tránh em, nghĩa thủy chung chẳng giữ.
Vì chiến tranh nhân thế hóa hoa báo
Mộng cho nhiều, gặp hoàn cảnh phải thôi
Đời dân Việt đau thương là thế đó
Đêm đã khuya, giọt sương tan trên cổ.
Ngơ ngàng đau theo cánh gió về ngàn.
Xuân đã về thì giấc mộng tuổi hoang.
Cho tất cả anh chẳng màng góp lại.
Người yêu anh nay trở thành bạn gái.
Đời hai phương ngăn cách đã lâu rồi.
Xin đừng buồn cho lệ héo vành môi.
Xuân khép kín đời tôi bằng đút khoát.
Từ đêm đó tôi không buồn mê nhạc.
Bối rối ca tiếng hát vọng ngoài tai.
Xuân đã về tôi khờ đắm lá bay.
Bao nhiêu lá là bao ngày dần bước.

Cung Chúc Tân Xuân

Thành Lợi

Sân xuất tàu yêu hiệu Bông Hường và Bông Cúc ăn chay mại

Số 18 Bạch Đằng

Châu Đốc

NHÀ THUỐC TÂY

Dân Hòa

Bán đủ loại ôu dược và dược phẩm gia súc

55 Chi Lăng

Châu Đốc

HÃNG NƯỚC MẮM

Mỹ Châu

Nhân con ông Đen chủ nhân Nguyễn Phi Lập

Châu Đốc

Vĩnh Thái Tường

Bán máy dệt, máy dũi tằm và phụ tùng

30-31 Gia Long

Châu Đốc

KHÁCH SẠN

Mỹ Lộc

Châu Đốc

Đại Đồng

Bán máy dũi tằm và phụ tùng

73 Chi Lăng

Châu Đốc

Quảng Vinh Xương

Bán tập hóa và rượu trắng

8 Bạch đằng

Châu đốc

Chí Thành

Trại chữa nuôi vên phòng đại diện

12 Bạch Đằng

Châu Đốc

Thái Phong

Bãi nhĩ rượu Vĩnh Phong Long và Phở sẵn

51 Gia Long

Châu Đốc

HÃNG XÀ BÔNG

Hiệp Nguyên

34, Đốc Phủ Thu

Châu Đốc

Trần Hòa Thành

Mua bán thổ sản

38, Gia Long

Châu Đốc

NHÀ MAY

Thanh Tùng

Chuyên may Âu phục Quân phục

13, Gia Long

Châu Đốc

Vĩnh-Thành

BÁN RƯỢU TÂY, BÁNH NGỌT

19, Chi Lăng

Châu Đốc

Hòa-Hiệp

XUỐNG CỬA MÁY

40/4, Louis Pasteur

Châu Đốc

tiếng nói của những loài hoa

HÀNG năm, vào những dịp lễ bái, Tết nhất v.v. chúng ta thường trang hoàng nhà cửa bằng các loại hoa tươi, hoa nhân tạo, hoặc gửi thiệp chúc mừng có in hình các loại hoa đang nở sắc.

Tuy dùng hoa thường xuyên như vậy, nhưng một số lớn chúng ta nhất là các bạn trẻ, chưa biết rõ ý nghĩa của từng loại hoa, nên rất bối rối mỗi khi phải tặng hoa cho ai. Bởi với các bạn trẻ nam nữ việc tặng hoa còn mang một hình thức tỏ tình kín đáo nữa.

Để giúp các bạn vượt qua những phút bối rối lúng túng, chúng tôi xin được trình bày ra đây một ý nghĩa của các loại hoa thông thường, mà các nhà chơi hoa lão luyện Đông Tây đã đồng ý nêu ra:

HOA ANH ĐÀO: Tình yêu đẹp nhưng mong manh.

HOA BẮT TỬ: Biểu thị cho sự nhớ thương, mến tiếc.

HOA CÀM CHUỐNG: Đang thời kỳ say đắm yêu đương.

HOA CÚC: Chỉ tình bạn có giới hạn. Xin đừng yêu tôi!

HOA HỒNG: Tượng trưng cho tình yêu đẹp.

HOA HUỆ: Biểu thị cho sự trong trắng của mình.

HOA LA DƠN: Chỉ sự hèn hò. Mong được gặp gỡ.

HOA LẠI: Tượng trưng cho sự hưởng lạc.

HOA LAN: Chỉ sự thanh nhã đẹp đẽ trong tình yêu.

Ci Câm-Cũ

HOA MAI: Tượng trưng cho sự sắt đá, vô tình. Sao em «anh» vô tình thế?

HOA MIMOSA: An toàn. Em cứ yên tâm.

HOA PHONGLAN: Có nhiều tham vọng.

HOA THẠCH LỰU: Bày tỏ sự đam mê. Tôi si cô lắm đấy.



HOA THUỐC DƯỢC: Tượng trưng cho sự biết ơn. Cảm ơn cô nhiều.

HOA TI GÔN: Tượng trưng cho sự tan vỡ đau thương ly biệt. Tình yêu chúng mình đã hết.

HOA TUY LIP: Tởm tình. Tôi yêu cô đấy.

HOA TỬ CẦU «He tensia»: Thay đổi, không chung thủy.

HOA TRÀ MI: Biểu dương cho lòng kiêu hãnh. Tôi đã chiếm được cô trong vinh quang.

HOA XI CA MEN: Chỉ sự ghen ghét, căm tức. Tôi không muốn cô giao thiệp với ai ngoài tôi.

CẨM TÚ

Tình xưa

Làng em,
Qua ánh đồng hoa,
Theo sông uốn khúc
Là đèn ước xanh.
Quê anh,
Cỏ động cỏ hành.
Cỏ hàng liễu rủ
Xung quanh mặt hồ.
Ngày nào đôi lứa còn thơ;
Chơi tìm, chơi nụ, chơi đùa, chơi ô.
Trường làng, sớm tối chưa mờ...
Mấy năm sau,
Em trường Đổng Khánh
Anh trường học Thăng Long.
Mỗi độ nghỉ hè,
Mỗi mùa thay đổi.
Ngồi bên nhau,
Nhìn nhau mỉm cười.
«Anh ơi! Em quyết đợi chờ.
Tình ta đẹp lắm, em mơ một ngày...»
Tay nắm tay,
Nặng lời thề thốt...
Anh trợ giáo,
Em ra trường.
Tình ta vẫn vững.
Mỗi đứa một phương.
Cô giáo Hoàn Long đất Bắc ơi!
Tôi ngồi tôi nhớ lại tình tôi.
Hai mươi năm lẻ qua mà lắm
Cảm phân xa nhau, chịu số Trời.
Mỗi độ Xuân nào. Tráng như khô g?
Anh sang mừng tuổi, đốt pháo hồng.
Chú Th m bác Phán cùng Bà Tá,
Đều chúc chò Trạng sớm lấy chồng.
Hân ý gia đình hiểu chúng ta?
Coi anh như rể của trong nhà?
Thuận cho đôi lứa cùng nghề nghiệp,
Được gần nhau đi, chúc thọ Bà.
Ta g Ông vừa hết,
Khởi nghĩa Việt Minh bùng nổ.
Tình ta đang dở,
Không cưới, không treo.
Bây giờ chúng ta, mỗi đứa một bảy con.
Kể Bắc, người Nam, tình xưa, duyên cũ,
Xuân đi, Xuân đến, Xuân hầy còn Xuân
Tranh nhớ người xưa, viết mấy vần..
Ai bảo thi nhân thường than mà, khó gió!
Khó vì yêu mà chẳng lấy được nhau!
Xin lắng nghe lời ước vọng mỗi tình đầu,
Của cô giáo hay Xuân Trang khi còn nhỏ.
Ngồi bên người yêu, tâm tình giải tỏ,
Mắt sáng ngời, miệng luôn luôn nở nụ cười,
Nàng khe khẽ ngâm:
«Lạy Trời cho má con hồng,
«Cho mỗi con thăm, cho lòng con mơ.
«Cho con gặp một nhà thơ,
«Quyết yêu con đến bạc phơ mái đầu.»
Saigon, tất niên Canh Tuất
H.T.T

— Cung chúc Tân Xuân — Cung chúc Tân Xuân —

Lưu-Luyện

ĐIỂM TÂM GIẢI KHÁI

52 Bạch Đằng

Châu Đốc

Chi Lăng

Vinh-Long

HÀNG TẠP HÓA

Châu Đốc

XUỐNG ĐÓNG THÙNG XE

Trịnh Ngọc Ân

Lãnh làm đồ đóng xe hơi và đóng các loại thùng xe Lam.— Hàn điện và hàn gió đá hàn đủ các loại đồ sắt và nhôm

25/3 Thôn-hệ-Dương

Cái Bè - Định Tường

Trương duy Mỹ

NGHIỆP CHỦ

Cái Bè

Định Tường

Nhà thuốc tây

PHI KHANH

Chủ nhân ông **PHAM VAN THI**

32/1 Lê-minh-Hoàng

Cái Bè—Định Tường

NHÀ THUỐC BÁC

Lợi Dân

Cái Bè

Định Tường

Nhà buôn

LE SAC

Chuyên bán sỉ và lẻ các thứ đồ tạp hóa và đồ sản với giá phải chăng

Định Tường

Cái Bè

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

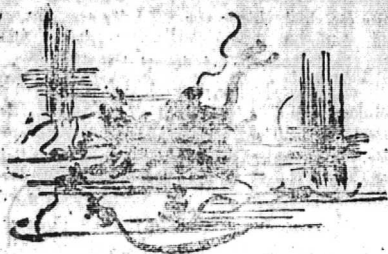
Hợp Tác Xã Điện Cái Bè

Đông Hòa Hiệp

Định Tường

21

Lê-Minh-Ngọc

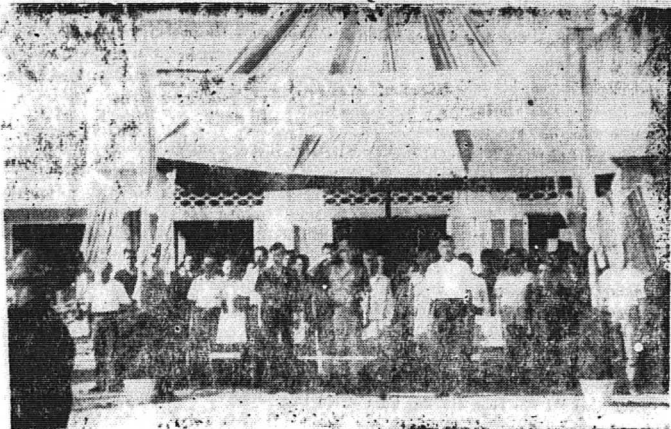


Tình Nghệ Sĩ

Gần đây nghèo lưu diễn đó đây
Trống, chêng nào bắt cổ dương vầy
Ca sang vũ điệu phố màu sắc
Vọng cổ, xàng xê lưu một cây
Đời vợ chồng kia theo cánh hát
Quanh năm quần bách, tưng vui ngày
Cánh nghề nghệ sĩ nghèo theo gánh
Tà lư lên nhau nuốt...
Đêm đêm khi lá mơn nhụy leo
Sân cỏ lữ được ánh sáng...
Đời vợ chồng...
Hay hoàng hôn...
Mười đưa...
Xo ngựa khôn...
(Quanh lời...)
Nhưng...
Cặp vợ...
Vượt rừng...
Xướng...
Kịp...
Cuộc...
Người...
Còn...
T...
Trong...
Bức...
Trái...
Tiết...
Giường...
Ánh...
Anh...
Giàu...
Nhưng...
Tôi...
Nàng...
Đất...
Đào...
Không...
Đạo...
Quê...
Thì...
Phận...
Bán...
Cha...
Triền...
Trong...
Mượn...
Đốt...
Bao...
Tứ...
Cánh...
Suy...
Mai...
Trở...
Gái...
Vật...
Đơn...
Nhớ...
Máu...
Đa...
Mối...
Đem...
Xa...
Người...
Nước...
Vân...

LÊ MINH NGỌC

Thành quả kế hoạch Bình-Định và Phát-triển của Hội đồng Bìnhđịnh phát triển Quận Châu phú năm 70



Quận Châu Phú gồm có 15 xã và 89 ấp. Dân số 194.634 người phần chia bắc của quần giáp giới biển giới Miền Việt, nên những năm trước đây Việt cộng thường lem lỏi xâm nhập hai xã Vĩnh Nguyên và Vĩnh Tế để khuấy rối và khủng bố đồng bào. Đa số dân chúng trong quận Châu Phú theo đạo phật giáo Hòa Hảo (90 %) Họ có một tinh thần chống cộng rất cao, Bằng chứng là năm tết Mậu Thân, Khi Việt Cộng xâm nhập vùng ngoại ô quận lỵ. Các tín đồ này đã lần lượt hàng ngàn người đến xin Chính quyền vô trang để họ tham gia công cuộc diệt cộng.

Năm 1970 Hội Đồng-BĐPT Quận do thiếu tá Phan Thanh Hùng, Quận trưởng kiêm chỉ khu trưởng điều khiển, Thiếu Tá Hùng đem tất cả khả năng thiên phú đã khéo léo kết hợp tất cả các cấp Dân-Quân-Cán-Chính trong Quận đã thực hiện các mục tiêu trong lãnh vực Bình Định phát triển do Chánh Phủ đề ra. Sau đây chúng tôi xin lần lượt nêu lên những kết quả đó.

Về mặt an ninh :

Tính đến ngày hôm nay Quận đã kiểm soát được 100% dân số. Không một tấc đất nào lọt vào tay Cộng Sản, Dân chúng hiện giờ đang sống an lành trong các ấp AB và C.

Về Nhân Dân Tự Vệ :

Quận đã tổ chức được 59.282 đoàn viên. Trong số này gồm có 130 liên toán Nhân Dân Tự Vệ nông cốt và Nhân Dân Tự Vệ hồ trợ, ngoài ra họ đã huấn luyện xong giai đoạn 2. Tất cả Nhân Dân Tự Vệ nông cốt đều được vô trang đầy đủ.

Với đà tiến triển này chúng tôi tin tưởng rằng trong một tương lai gần đây Nhân Dân Tự Vệ Quận Châu Phú sẽ đạt được những kết quả khả quan hơn nữa.

Về tổ chức Hành Chánh địa phương :

Quận đã tổ chức bầu cử xong 100% Hội Đồng Xã và Trường Ấp. Công cuộc bầu cử rất dân chủ và công bằng. Về nhân viên trong Ủy Ban Hành Chánh Xã và Ban Trị Sự Ấp đã tuyển chọn xong và hiện đang hoạt động rất hữu hiệu tại địa phương.

Về chương trình tự túc phát triển xã :

Năm 1970 Trung Ương trợ cấp cho các Xã trong Quận một số ngân khoản là : 21.618.500đ. Dân cũng đóng góp thêm 17.319.270đ00. Với số ngân khoản này chúng đã bình nghị thành lập được 206 tổ hợp gồm có 168 Dự Án loại 1 và 38 Dự Án loại 2. Các Dự Án này được chia ra như sau :

• Giáo Dục	36 Dự Án
• Y Tế	01
• Công Chánh	38
• Thủy Nông	28
• Nông Nghiệp	112

Các dự án trên đã và đang thực hiện tại các xã. Dưới sự hướng dẫn và kiểm soát của Hội Đồng Bình Định và Phát triển Quận Châu Phú.

Viết kiểu hồi hương

Số viết kiểu hồi hương được tạm cư tại Quận Châu Phú là : 3.753 người, Số viết kiểu này Quận đã phối hợp với các Ty chuyên môn trợ cấp đầy đủ ngân khoản và thực phẩm.

Hồi cư

Năm 1969 và 1970 Hội Đồng Bình Định Phát Triển Châu Phú hồi cư được 1669 người tại 2 xã Bình Mỹ và Thạnh Mỹ Tây, Số người này Quận trình xin trợ cấp ngân khoản. Số ngân khoản được trợ cấp là : 5.867.250đ00

Đặng văn Phương

Dân biểu Hạ Nghị Viện

Đơn vị Kiên Giang

CẦU CHÚC ĐỒNG BÀO QUA NĂM MỚI
SẼ GIẢM ĐƯỢC ĐẾN MỨC TỐI ĐA
NẠN ÁP BỨC BẤT CÔNG

Cung Chúc Tân Xuân

HÀNG VẬN TẢI

Phước Hưng

Chuyên chở hàng hóa đường Châu Đốc — Long Xuyên — Saigon

25, Thượng đẳng Lễ

Châu Đốc

Ngọc Thành

BÁN TIVI, MÁY RADIO VÀ TỦ LẠNH

50/3 Thượng đẳng Lễ

Châu Đốc

Xương Lợi

DỤNG CỤ XÂY CẤT VÀ ĐIỆN KHÍ, DẦU SƠN V.V...

20 Đốc Phủ Thu

Châu Đốc

Cung Chúc Tân Xuân

Phòng Thâu Băng

TUẤN KHANH

Kiosque N°4. Nguyễn-Huệ -- Saigon

NHẬN THÊU ĐỦ CÁC LOẠI BĂNG

MONO-STÉRÉO

Băng thâu sẵn Nhạc sống « Chủ Đề »

NGOẠI QUỐC, TIỀN CHIẾN CỔ NHẠC

Có riêng cho Cours de dance Surprise partie

Kỹ Thuật tinh vi, âm thanh chuyển động

Nhận Sửa Truyền Hình, Thâu Thanh Thâu Băng..

Tuấn Khanh

Kính Mời

NHÀ MAY

Trung Dân

CHUYÊN MAY ẬU PHỤC VÀ QUẦN PHỤC

76 Bạch Đằng

Châu Đốc

Tân xương

Dụng cụ xây cất và điện, dầu sơn

48, Đốc Phủ Thu

Châu Đốc

Hiệp Lợi Triều Phát

Mua bán thổ sản và da bò

4, Gia Long

Châu Đốc

HÀNG NƯỚC ĐÁ

Tân Việt

Trần hưng Đạo

Châu Đốc

NHÀ MAY

Bình Minh

CHUYÊN MAY ẬU PHỤC VÀ QUẦN PHỤC

4 Chi Lăng

Châu Đốc

DÂN BIỂU

Huỳnh văn Lầu

Chủ tịch Ủy ban Canh nông Hạ Nghị Viện

Đơn vị Châu Đốc

Di-Hưng

TIỆM SẮT

12, Gia Long

Châu Đốc

HÀNG NƯỚC MẮM

Chánh Hương

Giám đốc Vũ văn Ngọc

Châu Đốc

Hoa run rẩy nép mình chờ Xuân đến
 118 lần lần sóng ngực nhịp nhàng trôi
 Mây nhà ai lơ lửng treo trên trời
 Chìm xuống cánh kết đôi thành mạn nhẹ.
 Gió muốn hương mừng mùa mai hội đến
 Nước trong đương dâng bàn nhạc hùng ca
 Lòng đã say tình sông núi an hòa
 Trùng điệp là ghé nhìn qua khe liếp
 Ánh hồng tươi vằng vặc và tới kịp
 Loa vang rền chào đến hội mùa thi
 Đám thi-nhân ngời ngời tận kinh kỳ
 Nghe loa hét cũng aiếc nhau đến dự
 Mùa khai hội họp nhau gần đông đủ
 Gió, Trăng ngời, Hoa nở, Chim reo ca
 Núi, Ngàn sao, Mây, Nước, Đất an hòa
 Đều có mặt duy Nàng Thơ vắng bóng
 Thi nhân buồn ghé vào tai gió gọi :
 — Nàng Thơ đâu, anh có thấy Nàng đâu ?

thơ Anh Thuần

thơ

— Tặng Thủy, Nga và Đặng Nhật Lang.

— Không đâu anh! Thử hỏi đóa Hoa màu
 Chắc chỉ biết không lẽ nào từ chối
 Buồn vì vẫn hỏi hoa nơi đồng nội :
 — Hoa, chỉ ơi... Có thấy bóng Nàng Thơ?
 — Không đâu anh! Thử hỏi đám mây mờ
 Chắc chú biết vì đường trời rộng rã.
 Đứng lặng yên Thi Nhân lòng tê tái.
 Cố nén lòng hỏi lại đám Mây trôi
 Rồi hỏi loan Sóng, Núi, cánh Chim, Đồi...
 Nhưng tất cả đều lắc đầu: không biết.

— Sao Nàng vắng...? Trời ơi!...
 Nàng Thơ có biết cho lòng ta
 Ôi còn đâu... Kia anh Đất an hòa
 Có thấy bóng Nàng Thơ đâu không nhỉ?
 Đất trong vai bóng rợp trời khoe mi
 Giọng trầm buồn đất kẻ lại đầu xuôi:
 — Anh, Thi Nhân — Nàng Thơ đã mất rồi
 Tôi vừa nhận Nàng cách đây non tháng
 — Trời nắng mà? Nàng ơi!... Thi Nhân chết
 Bởi vì đâu mệnh bạc hỏi giải-nhân?
 Lại mùa Thi bế mạc khách tan dần
 Thi sĩ đứng ngắm ngôi lòng tê tái
 Rồi từ đó cứ mỗi lần Xuân lại
 Ta thấy chàng Thi Sĩ đứng chờ mong
 Và trong thơ Thi Sĩ gửi lời lòng
 Để tưởng niệm bạn tình chung quá cố!
 Kỷ niệm một mùa Xuân hồn thơ đã mất trong tôi.
 Làm sao em buồn
 ANH-THUẦN

Thành quả.

(Tiếp theo trang 9)

Số ngân khoản được trợ cấp :
 9.251.400đ. Ngoài việc cứu trợ
 Việt Kiều hồi hương bằng tiền bạc
 Quận còn tìm cách giúp đỡ có nơi
 ăn chốn ở.

MỤC TIÊU VII : Thông Tin đại chúng.

Tuyển dụng đầy đủ các cán bộ
 Thông Tin Xã và Ấp cũng như thiết
 lập đầy đủ mỗi Ấp một trạm Thông
 tin để phổ biến các tin tức và chính
 sách của Quốc Gia. Trong năm qua
 người Cán Bộ Thông Tin của Quận
 Tân Châu đã làm tròn vai trò của
 mình là luôn luôn đi sát với người
 dân đến từng gia đình để mạn đàm
 giải thích cho đồng bào chính sách
 và đường lối của Quốc Gia. Ngoài
 ra tại các Xã Ấp có đặt các máy vô
 tuyến truyền thanh và truyền hình
 để phổ biến tin tức nhanh chóng và
 chính xác cũng như giúp vui cho đồng
 bào trong lúc nhàn rỗi.

Công tác thường xuyên trong
 năm qua:

- Tổ chức học tập bầu cử Xã
 Ấp 56 lần.
- Phổ biến chương trình cứu
 trợ VKHH 42 lần
- Tổ chức học tập luật người
 cày có ruộng 118 lần
- Tổ chức học tập thể thức
 bầu cử Hội Đồng Tỉnh 58 lần
- Tổ chức học tập bầu cử ban
 phần Thượng Nghị Viện 58 lần
- Tổ chức đoàn công tác lưu
 động chiến dịch Phụng Hoàng
- Đồng Tiến 2:18 lần. Ngoài ra
 người Cán Bộ Thông Tin luôn luôn
 sát cánh với Quận trong các cuộc
 thăm viếng Xã để phổ biến kế hoạch
 Bình Định Phát Triển giai
 đoạn đặc biệt và giai đoạn bổ túc
 cũng như đề tài thanh, ghi nhận
 những nguyện vọng, thắc mắc của
 đồng bào

MỤC TIÊU VI II : Tinh thần

vượng chúng.
 Với tiêu chuẩn «Tinh thần một
 đời sống tươi đẹp hơn cho tất cả mọi
 người trong năm 1970» chương
 trình thịnh vượng chung đã đem lại
 kết quả rất khả quan trong mọi lãnh
 vực.

1. — NÔNG PHẠM :

- Lúa : 19.685 tấn
- Bắp : 1.175
- Đậu : 5.399.

2. — GIAO THÔNG :

Nhằm mục đích giúp đỡ cho
 người dân di chuyển nhanh chóng
 và dễ dàng, trong năm 1970, đã thực
 hiện được các công tác sau :

- a. — Thay một cầu sắt ngang
 chợ Tân Châu

b. — Tráng nhựa đường Tân
 Châu, Châu Đốc và thay 5 cầu sắt
 trên Tỉnh lộ 54 này.

3. — Y Tế :

Mỗi Ấp được tăng cường
 thêm Cán Bộ Y Tế, thuốc men
 được cấp phát đầy đủ Ngoài ra một
 số nhà Bảo Sanh tại các Xã được
 tu bổ thường xuyên.

4. — Giáo Dục :

Mở thêm nhiều lớp bậc Tiểu
 Học tại những vùng mà trước đây
 kém an ninh để cho con em có chỗ
 học hành. Về chương trình Trung
 Học tại Quận Tân Châu được phép
 mở các lớp Đề Nhị Cấp.

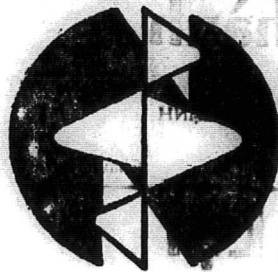
5. — Chương trình phát
 triển Xã : Nhằm mục đích giúp đỡ
 người dân ở nông thôn chương trình
 phát triển Xã luôn luôn đáp ứng đúng
 nhu cầu và nguyện vọng của đồng
 bào. Trong 4 giai đoạn đầu tiên
 của chương trình Quận và Tỉnh
 thường đến Xã Ấp tìm hiểu nguyện
 vọng và hướng dẫn đồng bào thực
 hiện các dự án cần thiết và tốt đẹp.
 Trong năm 1970 Bộ Phát Triển
 Nông Thôn đã cấp :

- Ngân khoản : 15.201.000đ
- Tồn : 1.267 Tấn
- Sắt : 20.290 kg

Ngoài số ngân khoản và vật
 liệu trên dân chúng còn đóng góp
 vào 5.674 ngày công và
 14.333.019đ00 để hoàn thành 156
 dự án gồm có : 35 dự án lợi ích công
 cộng và 121 dự án sinh lời. Trong
 chương trình Phát Triển Xã 1970
 đã số các dự án sinh lời chủ trọng
 vào việc mua máy bơm nước, bình
 xịt sâu, để canh tác lúa thần nông và
 hoa màu phụ. Các dự án lợi ích công
 cộng, trọng tâm là giúp đỡ con em
 có chỗ học hành, các tân phụ có chỗ
 sanh đẻ dễ dàng và nhanh chóng nên
 trong năm đã hoàn thành nhiều ngôi
 trường mới và các nhà Bảo Sanh
 tân tạo tại các Xã.

Ngoài các dự án phát triển Xã
 trong năm 1970 Quận Tân Châu còn
 thực hiện 15 dự án với ngân khoản
 9.050.000đ00 thuộc chương trình
 phát triển Hội Đồng Tỉnh, nhằm mục
 đích giúp phương tiện và lợi ích
 đồng bào ở nông thôn. Dự án quan
 trọng nhất và thiết thực nhất là dự
 án dời lộ liên Xã Phú An và
 Hòa Hảo với ngân khoản là
 4.200.000đ00.

Tóm lại với những thành quả
 nêu trên đã chứng tỏ sự cố gắng vượt
 bực của các cấp Quận Cán Chính
 Quận Tân Châu và cộng thêm sự hợp
 tác nhiệt liệt và chơn thành của
 đồng bào nhất là đồng bào ở nông thôn
 Với tinh thần phục vụ của các cấp
 và tinh thần cộng đồng hợp tác giữa
 người dân và chính quyền chúng ta
 có thể khẳng định rằng trong tương
 lai chương trình Bình Định và Phát
 Triển của Quận nhà sẽ đạt được kết
 quả khả quan và mỹ mãn.



Trung tâm âm nhạc

Nghệ thuật

60 lầu 1 Crystal - Palace

(101 Đại lộ Công lý - Saigon)

SẢN XUẤT VÀ PHÁT HÀNH
 BĂNG NHẠC SỐNG CHỦ ĐỀ

Do nhạc sĩ TÂM ANH thực hiện

Đã và đang phát hành nhạc chủ đề :

Số 1 : Những chuyện tình không Đoạn Kết

2 : Những chuyện tình không Dĩ Vãng

3 : Những chuyện tình không Hối Tiếc

2 A : Tình ca dọc đường

2 B : Tự học độc tấu Tây Ban Cầm

4 : Những chuyện tình không Suy Tư

Với đường lối kết hợp các ca nhạc sĩ bạn không phân biệt giai
 cấp để cùng chung xây dựng và thực hiện những cuốn băng thật lạ -
 đẹp và công phu hơn trong tương lai, bằng hệ thống âm thanh đặc
 biệt nhất.

DE LUXE STÉRÉO ÉCHO

Do các chuyên viên trẻ : MỘNG HÙNG, MINH THANH và
 MINH XƯƠNG thực hiện.

Nhạc sĩ Tâm Anh và bạn hữu

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc và thịnh vượng

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Vinh Xương

HIỆU THUỐC BẮC

17, Gia Long

Châu Đốc

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Xương - Lợi

DỤNG CỤ XÂY CÁT

20, Đốc Phủ Thu

Châu Đốc

đều có bị hoạn nạn ghê gớm đến đây, qua khỏi!

Lộc không biết rõ về khoa địa lý nên không tin lắm, anh chỉ thấy ngôi mộ được đặt trên đỉnh đồi cao ráo, hai cột của cha anh được sạch sẽ, con cháu không ăn hận, thế thôi. Nhưng hôm nay trở về, còn được nhìn thấy ngọn đồi kia, anh chợt tin lời thầy địa lý đó phải bỏ làng phiêu bạt giang hồ bao nhiêu năm, anh vẫn không thể vượt qua tâm tay nủ với của những con đường làng quanh co, ấp úng dưới tàn tre ngọn dừa xanh mướt.

Khi vợ chồng Lộc theo kịp ba đứa con, tình cờ nghe pháo nổ ran trong xóm. Mừng đứa trẻ cầm hoa lá trên tay vui mừng nhảy cồm, Thắng thứ hai ngựa mặt, háo hức hỏi bố:

— Ở đây có bán pháo không bố? Hồi xong nó mím môi, mở to đôi mắt đợi trả lời.

Lộc vuốt nhẹ trên mái tóc mịn tơ của con, đáp nhẹ dàng:

— Có chứ, nhiều lắm con. Thắng bé nhiệt thành:

— Lát nữa con sẽ mua hai phông đem về đốt mừng tuổi bố nội.

— Con cùng mua nữa.
— Con nữa.
Qua chiếc cổng xây đầu làng, cảm thấy đuối nheo phần phật trong gió, hoa lá kết thành hình "lường lợng" châu nguyệt trên nóc. Hai cột cổng treo đôi câu đối viết son đen trên những cái cột màu đỏ rực:

"Vui xuân mới xóm làng hạnh phúc Đón thái bình non nước âu ca."

Lộc chỉ cho vợ thấy những nóc nhà ngói mới nằm dọc theo chân đồi Xuân xưa xóa hết dấu thương mại loạn cũ. Những cây nêu cao dựng lại trước mỗi nhà, cùng với vẻ ngồn ngộn trên sân gạch trắng xóa. Xóm làng trở lại cảnh thanh bình, trừ phố sau hơn 20 năm tàn tác dọ đây!

— Em thấy không, bây giờ làng an san sát những mái ngói đỏ tươi, có nêu, có pháo, cùng với, có lễ đình dân vật, công chào... Chiến tranh man rợ và lòng thù hận mù quáng vẫn không thể giết được những tập tục tiềm ẩn đã dựng nên và nuôi dưỡng quê hương này sống lại.

Mắt vợ Lộc ánh lên những tia vui:
— Em không ngờ quê chúng mình có thật và tươi đẹp thế này? Lát này em chỉ tìm thấy một quê hương giả tưởng — thứ quê hương rồi lại được chấp và vụng về qua sách vở. Nhìn nhìn mùa Xuân khoác nắng trên xóm làng rạo rực hồi sinh trông thích ghê đi anh... Qua Tết này, mình thu xếp cho con cái về đây ở luôn nhé anh.

Lộc mỉm cười:
— Anh sợ em và con cái không quen, sẽ buồn. Riêng anh, dù lang bạt nơi nào, vẫn khó thoát khỏi vòng tay thiêng liêng của làng xưa nủ kéo.
— Có gì buồn đâu anh, em đâu có ghê sợ sống ở một nơi tập nập số bỏ. Tuy không có một quê hương đích thực trong tuổi thơ, nhưng em vẫn muốn sống một cuộc đời có bề sâu ý nghĩa — em muốn con cái chúng mình không bỏ mất quê hương thân yêu của cha nó.

Mùa Xuân Mơ Ước

(Tiếp theo trang 9)

Hai vợ chồng vui chuyện bước nhanh hơn, họ cùng theo đuổi một ý nghĩ thấm thía và thiêng liêng. Nhịp trống tế đã nghe từng trảng pháo nổ dày hơn hờ trong làng. Vợ Lộc giục chồng bằng một giọng nôn nóng:

— Chúng mình đi nhanh về nhà đi anh, chắc mẹ đang mong chúng ta lắm, em muốn được thấy lối ngõ thơm mà anh đã từng đi bằng những bước chân mềm mại tuổi nhỏ, em muốn được xem tế thần, nước kiệu... Liệu năm nay dân làng mình có tổ chức cơm thi chạy thôi và đấu vật khăng anh?

— Chắc thế nào cũng có. Nhưng bây giờ anh muốn đến thăm mộ cha trước khi về cúng ông bà và chúc tuổi mẹ, em nghĩ sao?

Vợ Lộc ngẫm nghĩ:
— Ừ... em xin vâng lời anh, chúng ta sẽ đi thăm mộ trước, nhưng ở đâu anh?

— Trên ngọn đồi thông cuối làng kia, qua khúc quanh âm hàng xoan đỏ sẫm tới. Cha nằm gối đầu trên núi, dưới chân là sông, hơn 20 năm nay vẫn ngóng đợi anh về...
Vợ Lộc vậy ba đứa con lớn đang tung tăng phía trước:

— Các con lại đây mẹ báo. Lũ trẻ ngoan ngoãn ủa lại, trông chừng như vườn lớn hơn trong bộ quần áo mới khoe xuân. Bố bảo lên đồi thăm mộ ông nội đã, các con đi theo bố mẹ; đừng chạy lang thang lơ lạc đường. Thắng con trai nhỏ phụng phịu phản đối:

— Nhưng bố đi quá... chúng con chờ bố mẹ lâu ghê!

Lộc muốn giải thích rõ nguyên nhân đã làm anh bị thương đi chậm, nhưng lại thôi. Từ lâu vợ chồng anh cố giấu không cho con cái biết những man rợ hãi hùng của chiến tranh — không nên bắt những trẻ thơ sinh ra trong hòa bình phải âu lo về một thời loạn lạc trong đó những con người sống với nhau bằng thù hận như đã thú, đem trí thông minh nghiên cứu vũ khí để tàn sát lẫn nhau càng nhiều càng thỏa mãn thú tính.

Lộc dự dằng báo cáo con:
— Thôi được, các con cứ chạy đùa đi, nhớ đến chân đồi dừng lại chờ bố dẫn đường.

Đưa con gái lớn nhút nhát ngoác môi:

— Đồi là gì, ở đâu hả bố?

Lộc cười mắng yêu con:

— "Chỉ cái" dốt ghê! Đồi là khu đất mọc cao lên như trái núi nhỏ. Lộc đưa tay chỉ. Đồi ở phía trước mắt các con, sau hàng cây tre cong ngọn kia kia...

Con bé leo lên:
— À, đúng rồi, có giáo con cùng dạy thế, nhưng con chưa bao giờ trông thấy đồi núi ra sao cả.

Vợ Lộc nhìn chồng dờ dỗi:

— Lát nữa các con sẽ thấy đồi, sẽ được đi trên đồi, đồi đẹp và mát ghê lắm!

Lộc khuyến khích thêm:
— Mùa này đồi nhiều hoa lắm đồi trái bằng hoa các con sẽ tha hồ hái hoa về khoe bà nội.

Thằng lớn háng hái:

— Thế thì con thích lắm, con sẽ chạy khắp đồi để hái hoa. Mình về đây ở luôn đi bố, ở đây rộng mát và không có bụi bặm khói xăng lấm tay mắt.

— Được rồi, bố mẹ sẽ cho các con ở lại đây luôn, không đến chỗ bụi bặm và khói xăng nữa.

— Bố nói thật nhé, Ở đây nhiều vườn chuối, nhiều bưởi, nhiều hoa và nhiều chim nữa.

— Nhiều trái cây nữa em ơi...
Vợ Lộc trả lời các con:
— Bố mẹ nói thật chứ, bố mẹ có bao giờ nói dối các con đâu.

Hương nhang trầm lẩn trong mùi khói pháo, thoảng thoảng bay trong không gian dịu dịu nắng.

Theo đường cái, gia đình Lộc đi qua làng nhưng không vào xóm. Thỉnh thoảng Lộc gặp một vài người quen có, lạ có, họ nủ lại thăm hỏi chào mừng tíu tít. Lộc nhận mặt được mấy người là kẻ thù cũ, nhưng gặp anh họ vốn và sỗ sàng như không còn nhớ gì về những đau thương thù hận cũ. Quê hương đã giúp họ nối lại thân tình giữa mùa Xuân đẹp nhất — mùa Xuân miền viễn thanh bình...

Vợ Lộc ngạc nhiên hỏi chồng:
— Hình như có nhiều người lạ, sao gặp chúng mình cũng vồn vã thế anh?

Lộc cười:
— Lắm gì có người lạ, chỉ có những người chưa quen, nhưng đã biết vì cùng chung tiếng nói, màu da. Suy nghĩ giây lát, Lộc nói tiếp: em thấy không, cuối cùng rồi những tâm hồn dân tộc cũng tìm về gặp lại được nhau...

Lộc đột nhiên dừng lại trước ngã rẽ cuối cùng làng, anh báo vợ:

— Ngõ này về nhà mình đây em. Ngôi nhà có tường thấp bao bọc, tường xây bằng đá ong, trát bên ngoài bằng đất sét đỏ và dèo lầy trên đồi về, trên tường trồng xương rồng mà có mùi như mới khế. Ngày bé, anh thường lấy gai viết trên xương rồng để hẹn bạn đi chơi, gọi là "bức thư bí mật".

Vợ Lộc nhìn chồng cười tình nghịch:

— Có hẹn với ai nữa không?

Lộc cười đáp:

— Có chứ, nhưng viết trên giấy học trò — gấp trong sách vở và cho nhau mượn, gọi là "Sách vở có nhân".

Vợ Lộc e lệ ngập đi:

Không biết xấu hổ còn nói...
Lộc cúi xuống hôn trên tóc đứa bé nhất, liếc nhìn vợ bằng ánh mắt cười:

— Muốn biết ai xấu hổ cứ hỏi "chó con" này thì biết ngay.

Hai người nhìn nhau cười sung sướng. Mùa Xuân reo nắng hồng

(Xem tiếp trang 28)

Thi ca...

(Tiếp theo trang 11)

Nhà máy nở sinh
Lá rừng che biết
Ta cùng thiên nhiên
Là đôi bạn lứa
Cả cuộc đời ta
Lá rừng chia nửa
Đâu phải trên cành
Mà trong lòng ta
Nhựa mùa xuân chảy
Nào chân ta kiếng
Nào tóc ta xòa
Nào hơi ta thổi
Nào mình ta nghiêng
Đều như tình ái
Ta cùng thiên nhiên
Mùa xuân, mùa xuân
Hồn lên cành cây
Mà bông thấy vàng
Sao lòng ta ngỡ
Ta là nhân loại
Là thành tượng trưng

Chế Lan Viên

Thi ca miền Bắc đại loại nói chung đều thế cả, các nhà thơ như Huy Cận, Anh Thơ, Huyền Kiều Hằng Phương, Nguyễn Xuân Sanh, Tố Hữu v.v đều một chiều hướng sáng tác như nhau. Họ được tôi luyện trong lý thuyết "Mác xít Le ninit" lấy tư tưởng đấu tranh làm phương để chiều đặt trong thi cổ và được hướng thẳng vào mục tiêu chủ yếu.

Vì khuôn khổ tờ báo có hạn chúng tôi không đủ để trưng bày hết quá trình của mình về vấn đề này, cũng như không thể dẫn chứng nhiều hơn nữa các thi phẩm miền Bắc của các nhà thơ Tiền chiến cũng như những nhà thơ Miền Nam tập kết, những nhà thơ mới xuất hiện để có đủ yếu tố cho chúng ta nhận diện trạng Thi Ca Miền Bắc sẽ đi.

Chúng tôi sẽ có dịp trình bày cũng đọc giả đầy đủ và chi tiết hơn trong một trang tác phẩm "Tìm hiểu thi ca 2 miền Nam Bắc" trong mùa Xuân Tân Hợi sắp tới.

Chúng tôi sẽ có dịp trình bày cũng đọc giả đầy đủ và chi tiết hơn trong một trang tác phẩm "Tìm hiểu thi ca 2 miền Nam Bắc" trong mùa xuân Tân Hợi

GIANG KIỀU

NHÀ HÀNG

Thanh Thế

1 và 3 TẠ THU THẦU

5-7-9 NGUYỄN TRUNG TRỰC

ĐT. 22.152 - SAIGON

Quán **Trung - Thành**

171 Nguyễn Văn Học - Gia Định

Kính chúc quý khách một năm vui tươi và thắng lợi

Hà-Nội đón Xuân C.T.

HÀ NỘI vốn là "Ngàn năm văn vật" Từ năm 1955, BV muốn rầy, muốn xóa những vết tích của "phong kiến và đế quốc để lại". Muốn xây dựng Hà-nội trở thành bộ mặt của chế độ Xã hội chủ nghĩa Miền Bắc.

Hà-nội đang nhộn nhịp đón Xuân Canh Tuất trở về... Nếu so với hồi Xuân Mậu Thân mà Hà-nội vui mừng, loan hi... bao nhiêu thì năm nay, Hà-nội «Xep» đi bấy nhiêu (Tuy từ tháng 9-69 tháng ông, Hồ-chí) cho đến tháng 1-70, BV đã khai thác ở mức tối đa tất cả những uy tín của chủ tịch Hồ Chí Minh để tuyên truyền, giáo dục dân chúng muốn dân chúng noi theo và bắt dân chúng phải tin tưởng vào đường lối của cách mạng VN do ông chủ tịch Hồ Chí Minh vạch ra mà dù ông đã chết và đã thay người lãnh đạo.

Năm nay các số báo Xuân của Hà-nội cũng ra rất nhiều nhưng hơn so với bất cứ năm nào kể từ ngày chính quyền về tiếp thủ Hà-nội. Nếu mọi năm, người ta in đậm nét ở trang nhất thì chức Tết của chủ tịch Hồ Chí Minh thì người lại, năm nay được «hay thế bằng một thư chúc Tết của Chủ tịch Tôn Đức Thắng với những lời lẽ trung trung «Năm mới. Cố gắng mới Tiến bộ mới» (cuối thư chúc Tết Canh Tuất của chủ tịch Tôn Đức Thắng).

Tổ Hữu không có thơ Xuân như mọi năm: Nhưng «báo, Quân đội Nhân dân» đã giành cả hai trang trong số Tết để in bài «Theo bác» của ông.

Xuân này hơn hẳn mấy xuân qua. Thắng trận tin vui khắp nước: nhà Nam Bắc thì đua đánh giặc Mỹ Tiến lên! toàn th n ất về ta.

HCM

Nếu những áng thơ Xuân Mậu Thân của Hồ chí Minh quả quyết và dân chúng Hà Nội tin tưởng «an chắc» bao nhiêu, thì ngược lại, sự quả quyết và «an chắc» đó, dân Hà-nội nghĩ ngờ ở mùa xuân tiếp sau là Xuân Kỷ Dậu và đến năm Canh Tuất này, dân Hà-nội không phải là nghĩ ngờ nữa, những bộ mặt thất vọng, những lời nói bị quan, những tia mắt chế diễu... Dân Hà-nội đón xuân Canh Tuất với tất cả lòng tin độ, vờ... vào con đường mà Đảng đã vạch họ theo được từ năm 1960 (Năm khởi xướng cho người Bắc xâm nhập vào Nam để giải phóng.)

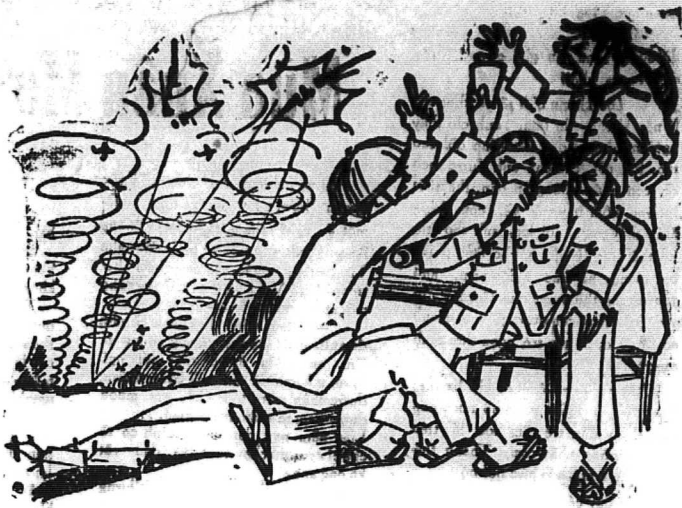
Từ sau Mậu Thân, dân chúng miền Bắc và Hà-nội để mừng huy thắng lợi một lần. Các cán bộ chính trị và văn nghệ truyền là tương kỷ, là một đợt «sống lại» chưa làm cho «cột» đỡ được mà mới «lặng lẹ». Ta cần phải dùng nhiều đợt Mậu Thân nữa. Cuối cùng, sống sẽ cuốn luôn cả «cột» phẳng đi.

Tại các cơ quan ở Trung ương và Hà-nội, các Bộ, các Tổng cục trực thuộc phủ Thủ tướng, các ngành đều có lịch rút bớt người để tăng viện cho tiền tuyến Miền Nam bằng trăm triệu đơn đoan được thanh lập và huấn luyện gấp để lên đường xâm nhập.

Và bây giờ, để xoa dịu nỗi vất vả sự ngờ vực của dân chúng, BV đã đồng chính sách mị dân bằng cách cho dân chúng được mua hàng Tết theo khẩu phần nhiều gấp đôi so với mọi năm. Đặc biệt là tháng đó được mua cả 13kg5 gạo (khẩu phần 1 tháng) chứ không phải mua 40% bột mì Nga như năm trước được mua 2kg gạo nếp không phải 2kg gạo tẻ như năm ngoái. Ngoài ra còn được mua 600grams thịt heo (năm ngoái 300 grams) thuốc hút, đường trắng, bánh, mứt, kẹo... cũng được mua nhiều hơn.

Tuy vậy có trong chính sách. Nhưng việc cũng ông tên lên châu giới chẳng ai dám làm linh đình như trước thế mà năm nay ở mấy Huyện ngoại thành như Thanh Trì Từ Liêm... là con nông dân lại nhộn nhịp

Phong-Bắc



cúng lễ không biết họ mong trời phù hộ cho đảng chiến thắng hay cầu chúc con họ không bị ngã ở miền Nam xa xôi).

Nếu mọi năm chính quyền còn ngăn cản, còn hiểm thảo những gia đình nào cũng bài con giải thích nào là tiết kiệm. nào là đồng bào miền Nam ruột thịt còn đang đau khổ vì chiến tranh, thì năm nay năm thứ hai năm trước là Mậu thân, ngay cả gia đình ông chủ nhiệm hợp tác xã Trầm Phú «Thanh Trì» cũng «bóp» lặt một heo để «tiên» ông tảo. Chính quyền còn tổ chức bán hạ giá nhiều một hàng như vải, quần áo may sẵn của trẻ con giầy dép và đặc biệt cho cán bộ công nhân viên lãnh nửa tháng lương để tiêu Tết và nghỉ việc 3 ngày mọi năm chỉ có 2 ngày rưỡi.

Năm nay là năm thứ hai Mỹ ngưng oanh tạc BV nếu chợ Đồng Xuân bị đóng cửa nhiều cửa hàng hợp tác xã mua bán lưu động mọc lên ở khắp các đường phố. Đồng hơn cả vẫn là các phố hàng ngày Hàng đào, Hàng đường, hàng mào, hàng buôn nếu mọi năm, các xã viên của các hợp tác xã bán hoa, cành mai, quất, đào, cây cảnh... có mặt từ 19.20 thì năm nay 24.25 tết họ mới về bày hàng từ phố Chả cá cho đến đầu Hàng Lược. Đây là người của mấy nơi như làng Vòng, Ngọc hà, Bưởi, Yên phụ «cỏ hoa» cung cấp cho Hà-nội.

Dân Hà-nội vốn tin tưởng và lạc quan về những lời tuyên truyền, vì những tin đậm nét ở trang nhất tin thắng trận ở Nam VN. Nên khi hàng tin đó mất, chính quyền muốn tổ chức nhận nhội để đánh lừa họ, ru ngủ họ qua thật năm nay dân Hà-nội cũng cảm thấy được «thoải mái» hơn về vật chất so với bất cứ năm nào (từ Mậu Thân).

Tôi gặp được ai hàng người của Hà-nội rủ nhau đi ăn tết, một cán bộ miền Nam đi bên ngoài coi ngoại thành ay chỉ ta «ôm cành quất lớn, về mặt hơn hờ nói cư ở tay mỷ lần chỉ sứt ngà vì đi quốc 7 phân. một thanh niên Hà-nội xô sang dân (ngày thường mang dép nhện) mặc quần tùm tùm, anh khoác áo Bui đồng màu hạt dẻ (vàng cũ của Pháp) đi bên m ít thiếu nữ tay cầm một cành mai trắng, thiếu áo len bông BASTE màu mận chín, tuy cũ kỹ nhưng cũng đủ tô thêm vẻ đẹp Hà-nội của nàng. (bây giờ người Hà-nội đi phố không dám cầm tay người tình, vì chính quyền cho đây là một cử chỉ không đẹp mắt, đây là tác phong của tư sản và đế quốc để lại).

Tay chàng cầm mấy số báo xuân, khi hút đến hơi thuốc cuối cùng, tôi thấy chàng nhấm nhấm lưỡi đầy bột thuốc được cạo trên môi mộng đỏ (màu thuốc chỉ ngăn có hơn một phân (vì Hà-nội khan thuốc nên thường dân chúng phải tiết kiệm) thiếu nữ nhìn chàng ánh mắt vừa như thương hại, vừa như âu yếm uàng buồn ngượng cười tím và đóng khủy tay huých nhẹ vào chàng:

— Tý nữa em mua cho anh một bao «Điện biên hàng anh» nhé!

(Điện biên hàng anh) là loại thuốc lá mà mấy ông cán bộ nhấm dừ bán cho bọn buôn. Giá nhà nước mố 1 bao 5 hào nhưng giá hàng sách tới 2đ5 bằng 6kg125 gạo Chàng thanh niên gật đầu và nở nụ cười sung sướng, nhìn nàng bằng ánh mắt đam mê.

Mặt cán bộ người dân tộc Thái, ông đi giầy đen mặc quần ka ki của lính. Minh khoác áo bông xanh kiểu TC cổ lông Cừu, đi bên một thiếu nữ Thái áo trắng, váy đen, chân đất. Chị ta ôm một gói đồ nhỏ nhưng rất vất vả vì lớp giấy báo đã bị mưa Xuân làm nát. Chị luynes quynh tránh chiếc xe đạp và gói đồ trong tay vàng xuống đất. Khách du Xuân xúm lại mỗi lúc một đông. Tôi thấy trên mặt đường phố này Hàng Lược đó có đủ loại hàng: 2 gói thuốc Điện biên, 2 Tam Đảo, 10gram mì chính bột ngọt 500 gram bánh ngọt 500 gram kẹo, một hộp mứt 500gram 100 viên hạt tiêu, một gói Trà Ba Đình 50 gram, 300 gram đậu xanh, 5 bao diêm... Đây là tiền chuẩn nhà nước bán «ưu tiên» theo không mua bán hoặc những người cùng «giai cấp» với loại này ở chợ Mơ, chợ cửa Nam, chợ Hàng da, quanh hồ Gươm, ga hàng Cỏ....

Các ông mặc ka ki Nam định, khoác áo bông xù nh. Bàn chân to của ông được bó gọn trong đôi tất dệt bằng sợi màu trắng và ngoài cùng là các dờng ngang dọc của cầu dép cao su Bình trị thiên. Các ông dắt xe đạp Thống nhất (xe BV chế tạo được gõ bằng vỏ thùng g phi, còn phụ tùng phải mua của Đức và Tiệp khắc) đi bên bà vợ mặc quần vải ta ống cao, ống thấp. Các bà đều mặc áo bông được may bằng một loại vải Láng trung bình. Trọng chiếc phi mà các bà mang theo để dựng hàng tết, tôi thấy râu cau, thuốc lạo và mấy câu đối Xuân được kẻ bằng mực tàu (có lẽ mới mua ở hàng Bò) Ngoài ra, tôi còn thấy những bộ hàng lơn và vỏ số các bộ học (có lẽ hàng tết Chính phủ phát cho chủ nhiệm hợp tác xã).

Nếu các bà, các ông lớn của Đảng ngạo nghễ ngồi trên xe du lịch đủ kiểu, xe jeep Nga, xe Comanca đi thăm tết. Khi bước ra khỏi cửa hàng cung cấp đặc biệt (giành cho cán bộ, dân chúng miền vào) tay ôm

Cung Chúc Tân Xuân

Lam - Hao

CHUYÊN RÁP ÂM THANH LOẠI MỚI
CHO CÁC PHÒNG TRÀ CA NHẠC

142-144, Triệu quang Phục

Cholon

những học bổng Tết lịch sử, về mặt vai vướn và anh vào bao nhiêu thì ngược lại, ông bà Núi điện, ông bà Thầm hồng Tin, ông bà Vũ đình Hòa, ông bà Điện Cơ... và các ông bà cùng họ" loại này (BV gọi là giai cấp tư sản và tư thức bóc lột) bước ra cửa hàng hợp tác xã với những học bổng tết lép búp, về mặt đảm chiều và buồn chán bấy nhiêu.

Tất cả họ bị lỗi cuốn, bị chìm ngập trong thế giới hoa cành đào, quế, cành mai... và tiếng nói âm ý của dân Hà nội.

Ngày trời của năm Canh Tuất, không khí Hà Nội chìm hẳn xuống tay người lại đông thêm vì các cơ quan công sở bắt đầu nghỉ tết: Những người Hà nội đi công trường, Nông trường, đi xây dựng quê hương mới thực ra là đi khai hoang, tấp kập các tỉnh miền Bắc trở về sum họp gia đình.

Tại các khu mua bán ở trên, tôi chỉ thấy những ánh mắt, những nụ cười mãn nguyện. Hồi Mậu Thân thì vui gấp 10 lần năm nay. Vui hơn cả có lẽ là những người tình xa nhau lâu ngày, bấy giờ được gặp lại. Tôi thấy quanh tôi nếu không có hoa nở thì đây là chỗ tụ tập để bán tiền, để nghe tin tức chiến cuộc. Họ còn hỏi tôi:

Không biết năm nay có «sông» không?

(«Sông» ở đây có nghĩa là có «giải phóng», được không?)

Tuy năm nay là năm thứ hai Mỹ ngưng oanh tạc BV (kể từ ngày 5-8-64) nhưng chánh quyền tỏ chức đón giao thừa trong thế hơn râm ngoai nhiều. Những chùm đèn đủ màu sắc được mắc trên những cành liễu phượng, si... buong rủ quanh hồ Gươm thấp chủa được mắc theo những đường cong và trên cùng, có đồ sao vàng phát phoi tung bay trước gió Xuân.

Cầu Thê Trúc cũng được trang hoàng long lầy. Ngoài việc sửa sang đền Ngọc Sơn, chính quyền còn tổ diem cho «ai» khâu nôi rất «chóng» (sân khấu này được xây dựng ngay cạnh đền. Từ xung quanh hồ, ta có thể xem các buổi biểu diễn ca, vũ, nhạc một cách dễ dàng trên «sân khấu nổi» ngày 21 giờ, hầu như dân Hà Nội đã lủ lủ lượt rủ nhau tụ tập quanh hồ Gươm. Từ các hướng của năm cửa Ô, bà con nông dân ngoại thành và các

tiểu phụ cận Hà nội cũng kéo về đón giao thừa (năm nay số nông dân chỉ bằng 1/6 so với năm Mậu Thân.)

Đón giao thừa năm nay, tôi còn thấy có mặt nhiều người ngoại quốc. Đặc biệt, năm nay, người Tàu nhiều hơn so với bất cứ năm nào. Họ là những chuyên viên của máy bay «Mig», tên lửa «Sam», công binh, khí tượng hàng không, Hải quân, pháo phòng không điều khiển bằng R. d.ư. Họ là những người Đức, Nga, Bắc Hàn, Hung gia Lợi, Tàu. Người Hà Nội có tục truyền là bẻ lộc trong những phút đầu năm mới (bẻ cành cây trao nhau) Nhưng từ năm 1955, tục cổ truyền này cũng bị chính quyền ra lệnh cấm và nếu ai không tuân theo sẽ bị buộc tội là kẻ «phá hoại cây công cộng»

Hà nội vốn là quê hương của các tà áo dài đủ màu sắc, nhưng ngay cả giờ phút đón Xuân nay, tôi chỉ thấy tà áo dài lạc lõng giữa cái thế giới áo cộc của hàng chục ngàn người. Những người có tà áo dài trong đêm giao thừa Năm nay có hai loại. Một là các bà lớn và con các bà lớn. Vợ con các cán bộ về hưu họ kiêu ngạo, khinh khỉnh. Hàng họ mặc đều áo phở CS, Hai là các bà nhỏ và con các bà nhỏ giai cấp tư sản, Trí thức và những loại cùng họ" cộng thêm một số Việt Kiều ở Thái Lan, Tền Đào mới hồi hương về Bắc. Hàng họ mặc đều của đế quốc, phong kiến. Tôi có cảm tưởng á h... á cũng như tà áo đang vờn bay bên họ đều lạc lõng trước dự đổi thay của Hà Nội «công nông» ngày nay.

Nhìn Kiều bào khi về đến Hải phòng, họ đập Radio và chữ hng:

— Nay thì (Hương vì Tô quốc thân yêu).

Hà Nội giành riêng cho Việt kiều một chương trình gọi là Hương vì Tô quốc thân yêu) Vì mấy mà bố mấy khổ (chân ông ta đá tung chiếc máy đã bị vónát, Các cô gái Hà Nội bây giờ cũng khoác áo bông hoặc áo len cũ của đế quốc đi đón giao thừa với bạn hữu hoặc tình nhĩn, cũng áo len cũ lý hoặc áo bông hiệu TC. (Mỗi người có tên trong áo gia đình ở Hà Nội một năm được cấp một bông mua 4 m vải thì làm sao họ có áo dài được Tuy chính quyền cứ lái nhai: «nhà nước không cấm mặc áo dài»

Ngoài ra, tôi còn thấy những chiếc váy của các

dân tộc trong đại gia đình VN: Từ Nàng, Mường Thái, Thổ... của miền Bắc đến Bà Na E Đe, Thượng của Miền Nam ruột thịt.

Chợ nhà Thờ lớn Hà Nội buong hồi đông dáp, các loa phóng thanh được mắc quanh hồ Gươm quốc ca vang lên. Tiếng pháo đủ các cỡ nổ giòn giã. Hàng chục ngàn người có mặt nơi đây dừng hoạt động... Sau phần lễ nghi, chủ tịch Tôn đức Thắng chủ tịch nước Việt nam Dân Chủ Cộng Hòa kiêm chủ tịch Mặt trận Tô quốc Việt nam đọc thư chúc tết gọi đồng bào và chiến sĩ cả nước, tiếp đó đại Hà nội phát lại lời chúc tết năm 1969 của cố chủ tịch Hồ chí Minh, sau đó là chương trình văn nghệ tạp lục.

Cho đến hơn ba giờ sáng, tôi vẫn còn thấy những đôi bạn gái những cặp bạn trai và những người tình đứng thò thân dưới các gyc liễu, Phượng, Si... hoặc đắm chiều bên thềm cầu Thê Trúc. Không biết họ thả hồn theo những đợt sóng lung linh ánh điện đủ màu sắc hay lại đang nghĩ đến buổi chia tay sau những ngày gặp gỡ ngắn ngủi này chăng sẽ lên đường đi xâm nhập giải phóng miền Nam còn nặng nề lao về các nông trường xa xăm miền sơn cước, hoặc đi vào các đội «thanh niên xung phong» đi mở đường xe hơi ở rừng sâu nơi xúi vói và sốt rét.

Hà Nội đang đi xuống, Hà Nội đang buong trôi, nhưng hoa đào vẫn nở để đón chào Canh Tuất trở về...

Xuân 71

PHƯƠNG BẮC

(nhà Báo BV mới về Nam)

Cung Chúc Tân Xuân

VÀ MỘT NĂM MỚI PHÁT ĐẠT

ông bà Tô văn Vân

Tinh Trưởng

Kiên Giang

Cung Chúc Tân Xuân

Sơn - Hải

Trung tâm bán lẻ xe gắn máy và các loại máy về điện.

GENERAL CONTRACTORS
IMPORT - EXPORT

Thầu và cung cấp hay công tác cho cơ sở Quân Đội

Stan Dard Laundry Service

Giặt ủi bằng máy

Saigon Please Sighseeing Car

Reatal Service

Cho thuê xe du lịch

Tổng Đại Lý và Phát Hành

Mỹ phẩm M-Larger

Giúp quý bà có bộ ngực như ý

NHÀ MÁT

Sơn - Hải

24, Phạm phú Quốc - D.T 162, Vung Tàu
Nơi thanh lịch với giá phải chăng dành cho mọi gia đình

84-86-88 Bùi Chu - SAIGON

D.T. 23.596 - 40.856 - Hộp thư 108 SAIGON

Cung Chúc Tân Xuân

Saigon Kiến Trúc

Kiến trúc — Tu chỉnh — Cung cấp — Vận chuyển

Trụ sở:

310A, Trần hưng Đạo, Saigon

Điện thoại:

99.977

Cung Chúc Tân Xuân

KEM

Thanh - Đào

96-98 Nguyễn thái Học

CẦN THƠ

— Nơi có những món kem đặc biệt nhất
— Nơi có những món điểm tâm ngon lạ
— Nơi lý tưởng nhất cho các bạn yêu nhạc

ĐẾN THỦ ĐÔ MIỀN TÂY

Bạn không thể không ghé qua Kem THANH ĐÀO để biết được những hương vị đặc sắc của Tây Đô với những bản nhạc và giới trẻ ưa chuộng nhất hiện nay

Kem Thanh Đào

96-98 Nguyễn thái Học

còn là một nơi hò hẹn lý tưởng nhất.

CẦN THƠ

Chú nhân
KÍNH MỜI

Ngân Hàng Phát Triển

Nông - Nghiệp

Số vốn: 200.000.000.000

Trụ sở Trung ương: 7 kếp - Bến Chương Dương Saigon

Trụ sở tại Châu Đốc: 23 Phan đình Phùng

Trụ sở Tân Lập: Đối diện rạp Tân Việt - Châu Đốc

★ Thực hiện các Nghiệp vụ Tín dụng:

— Cho vay mua bán lúa gạo thổ sản, phân bón
— Cho vay các hoạt động Tiểu Công Nghệ (nhà máy xay lúa, hãng nước mắm, trại cưa v.v...)
— Tài trợ sản xuất Nông - Lâm - Ngư - Mục

★ Thực hiện các Nghiệp vụ Ngân hàng:

— Chuyển ngân từ Châu Đốc đến Saigon và các Tỉnh trên toàn quốc.
— Mở trương mục ký thác: Khách hàng được cấp chỉ phiếu tiền dụng trong hoạt động thương mại; tiền lãi 20% mỗi năm và có thể nhận số tiền lãi trước.

— MỞ TRƯỞNG MỤC TIẾT KIỆM:

— Thủ tục đơn giản, mau chóng khi gọi tiền cũng như rút tiền.
— Tuyệt đối kín đáo.
— Lãi cao: 10% một năm.
— Mỗi tài khoản có quyền có sổ chia lãi đặc biệt (có thể gấp đôi số vốn).

Trân trọng kính mời quý vị vui lòng liên lạc với Ngân Hàng chúng tôi để được chỉ dẫn các chi tiết liên hệ.

Mùa xuân..

(Tiếp theo trang 25)

trên ngàn hoa rực rỡ. Vợ Lặc nép sát bên chồng, lắng nghe hơi ấm hạnh phúc luân lưu qua hơi thở, theo nhịp đập đôi tim. Nàng quên hết quên những tháng năm xa cách, sống trong hồi hộp âu lo khi chồng phải xông vào lửa đạn, như những cuộc hành quân lung lặn. Rồi Lặc bị thương sau một trận đánh ác liệt giữa thành phố trong một ngày đầu xuân bị thảm bị bom đạn tàn phá không khiếp, con số người chết lên tới hàng ngàn, hàng vạn, nhiều năm mô chung dân cao như những trái đồi ! Bây giờ, tất cả đã xa rồi, thời gian đã xóa sạch vết tích hãi hùng. Cường bạo và hận thù đã ra khỏi tâm hồn những người Việt Nam không muốn nuôi hận thù, họ muốn sống yên bình, họ muốn xây dựng kinh nghiệm tốt cho thế hệ mai sau.

Lặc bảo vợ :
- Bây giờ, tất cả đã xa rồi, thời gian đã xóa sạch vết tích hãi hùng. Cường bạo và hận thù đã ra khỏi tâm hồn những người Việt Nam không muốn nuôi hận thù, họ muốn sống yên bình, họ muốn xây dựng kinh nghiệm tốt cho thế hệ mai sau.

đường cái rồi thấp thúng đi sâu vào xóm. Vợ con anh liu liú theo sau. Thấy con trai thứ ba nhìn ngơ ngác một lát rồi gọi mẹ :

— Mẹ ơi, đến rồi, dừng lại đi Lặc nhìn quanh, hỏi lại con :
— Đợi ở đâu con ?
Thằng bé chỉ tay vào đụn rơm lớn ven đường :

— Đợi ở đây phải không bố ?
— Bố ông, đợi đầu ở đây. Đụn rơm đó con.

— Đụn rơm là gì bố ?
Vợ Lặc đáp thay chồng :

— Rơm là những bông lúa đã đập hết hạt, người ta chất đống lên, gọi là đụn.

Đến đụn rơm gặt gù to về hưu. Lối ngõ râm mát như mùa hạ, nhưng vẫn nghe âm thanh của chân đạp lách lách của Lặc, anh như được tắm không khí mát mẻ của xóm cũ làng xưa. Anh không còn là một thương binh đau đớn phiền não, đầy mặc cảm. Anh đã trở về với tuổi lên mười, tung tăng như chim non dưới hàng cau gốc nhân vườn sau, hoặc cùng lũ trẻ trong làng tổ chức trò chơi đại đội, hồn nhiên. Kỷ niệm vẫn còn nguyên vẹn với bức tường trường xương rồng mù nơi Lặc và những tên bạn nhỏ đã viết những "lá thư bí mật" hẹn nhau đi phá phách, nô đùa.

Thằng thấy bóng con cháu, mẹ Lặc và bà con hàng xóm kéo ra tận công cái đón mừng. Thời thì, những nũ kéo, ôm ấp, những chúc tụng thăm hỏi riu riu ùn ào như sóng lên trong nàu áo mới chen đầy dòng dứa, những nụ cười hòa nước mắt tung rung mừng rỡ, những kẻ lẽ hân huyên tui tui mừng mừng... Lặc như say

lịm trong tình quê hương tha thiết chan thành.

Mẹ Lặc ôm các cháu vào lòng, thổn thức :

— Cháu này bà dẫn các cháu đi xem trực thăng, thiết giáp trên lâm ở sân đình.

Lặc muốn chặn lời mẹ nhưng không kịp. Đứa con gái lớn nhất, hỏi lại bà :

— Trực thăng, thiết giáp là gì thưa bà ?

— Trực thăng là một thứ máy bay dùng để gieo mạ và rải phân cho lúa tốt. Còn thiết giáp là một thứ máy cày ruộng, cháu biết chưa ?

Vợ chồng Lặc nhìn nhau thờ ra khoan khoái. Thằng con trai lớn muốn tỏ ra hiểu biết hơn chị, nó cong môi nói :

— Cháu biết rồi, trực thăng, thiết giáp cũng như đôi núi, đụn rơm chứ gì !

Bà nội máng yêu thằng cháu đích tôn :

— Bố chó ! Bố mày bị thương mà không biết trực thăng, thiết giáp, súng đạn là gì à ?

— Ôi, lại còn súng đạn nữa. Súng đạn là gì thưa bà ? Đứa con gái lớn lại hỏi.

Lặc vội chặn câu giải thích của mẹ :

— Súng đạn cũng như pháo, Pháo nổ lớn quá làm bố giật mình bị ngã quỵ chẵn !

Thằng bé nghiêng đầu riêu riêu :

— Ê... bố nhất ghê đi ! Pháo nổ mà cũng sợ, pháo nổ vui mà thom mũi Tết chứ.

— Cháu nói thật mà, để cháu đi lấy pháo đốt mừng tuổi bà cho xem.

Cả nhà nhìn theo lá trẻ mím cười sung sướng, Lặc nói nhỏ với mẹ :

— Chúng con cố gắng các cháu những chuyện chiến tranh.

Bà cụ nhìn Lặc giây lát rồi ngậm ngùi :

— Con nghĩ ngại một lát cũng ông bà rồi lên thăm bà cha.

Lặc cúi đầu :

— Bà, chúng con định đến thăm cha trước khi về nhà, nhưng sợ mẹ trông.

Bên ngoài, nắng xuân dịu ảm trong gió ngoan hiền thoảng thoảng hương thơm. Trông về ngoài đình vẫn rờn rờ từng hồi, Lặc hình dung mặt nước ao trước sân đình đang rung rinh theo nhịp trống. Anh đứng lặng trước bàn thờ đèn nhang nghi ngút, cúi đầu tưởng niệm người ta bỏ mình trong mùa loạn cù, giờ đang nằm im trên đỉnh đồi thông, đầu quay về phía rừng núi hình vòng cung áp ú, chân dưới về phía giồng sông, có "vùng sỏi" quanh năm nước lặng và đầy, Vòng thung lũng ngăn cách giữa rừng núi và trái đồi xanh êm như một chiếc nôi mùa này chiếc nôi được trải bằng ngàn thứ hoa rừng và vườn sỏi cũng sâu âm như một lá thạc. Lặc cảm thấy một giấc thật dài trong lòng nơi em ấm ả ả rồi khi tỉnh dậy sẽ quên hết hình thù của trực thăng vô trang thiết giáp trí đại liên và không còn biết súng đạn là gì...

Ngoài sân thằng con trai lớn vừa bị tai nạn vừa chạm ngang vào đầu một tràng pháo cọt dọt theo gốc cây nêu.

PHẠM LÊ PHAN

Kính Chúc Tân Xuân

Khà hàng VÂN CẢNH

84 Calmette - SAIGON - Điện thoại 20.963

Phòng Trà Ca Nhạc

- Phong cảnh lộng lẫy. Không "hí Á Đông"
- Đầu bếp lành nghề: Thực đơn độc đáo
- Tiệc cưới hỏi - Dã bạn bè và nhận tiệc tại gia.
- Máy điều hòa không khí mát mẻ như Đà Lạt.
- Tiếp đón lịch sự.
- Dân nhạc danh tiếng như Thủ đô.
- Với những dàn ca hảo hạng trẻ đẹp vui tươi.
- Là nơi để cho Quý khách thoải mái.
- Giá phải chăng.
- Tiếp đón lịch sự.

Chủ nhân kính mời

Lưu kim Huy

XUÔNG CUA MÁY • BÁN CÂY VÁN SĨ VÀ LÊ

Địa chỉ cầu số 1 đường Hàng Tinh 47
Số 15 Phan đình Phùng
Văn phòng 39 đường Võ văn Lang

Dương Đông
Dương Đông Phú Quốc
Rạch Giá

Kính chúc khách hàng một năm mới hạnh phúc.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

CA NHẠC SĨ

Duy Khánh

Và nhóm bạn hữu Trường Sơn

LỚP ĐÀO TẠO CA SĨ :

62 Trần hưng Đạo - Lầu 2 - Saigon

Quý ông

QUẢN TRƯỞNG VÀ PHÓ QUẢN TRƯỞNG QUẬN PHÚ QUỐC

Kính chúc quý vị thân hào nhân sĩ Dân — Cán — Chính toàn quận một năm thịnh vượng và hạnh phúc.

Cung chúc Tân Xuân - Cung chúc Tân Xuân

ông Lê Văn Mỹ

• XÃ RUỘNG •

Kính chúc đồng bào cử tri xã An Hòa
một năm thịnh vượng

Quảng Hòa

• GIÁM ĐỐC LÂM HÙNG •

Đại lý nước mắm Phú Quốc "nguyên chất"
Kính chúc quý khách hàng một năm thịnh vượng và
hạnh phúc.

15 Duy Tân — Rạch Giá

Đ.T 166

Kim Xuân

Bán nữ trang vàng y

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc

88 Phạm Hồng Thái

Rạch Giá

Đại Xuyên

Bán máy khâu Tô-mi và phụ tùng các loại

Chúc quý khách một năm hạnh phúc

Đại lộ Phó Đức

Kiên Giang

Kim Qui

Nơi cung cấp vật liệu xây cất "lý tưởng"

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc

Đường Phi Trường

Rạch Sỏi

Tân Hòa

KHÁCH SẠN

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc

81 Gia Long

Rạch Giá

Hội đồng xã

Hòa Thuận-Vĩnh Bình

Kính chúc đồng bào trong Xã một năm mới thịnh
vượng và hạnh phúc.

HÀNG NƯỚC ĐÁ

An Hòa

Nơi cung cấp nước đá : si và lè
Kính chúc quý khách hàng một năm mới thịnh vượng
và hạnh phúc

Đường Phi trường Rạch Sỏi

Kiên Giang

Chương Phát

Nhà máy xay lúa

Chúc quý khách hàng một năm mới đầy hạnh phúc

xã Vĩnh Hòa Hiệp

Kiên Giang

Hiệp Thành

Cung cấp vật liệu xây cất

Kính chúc khách hàng một năm hạnh phúc

Đường Phi trường Rạch Sỏi

Kiên Giang

Khiêm tín Mậu

Bán Radio - Máy may - Đồ điện - Văn phòng phẩm v.v

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc

17 Hoàng hoa Thám

Rạch Giá

Hưng Lợi

GIÁM ĐỐC • LÊ VĂN ĐUÔNG •

Bán tủ gỗ, bàn, si và lè

Kính chúc quý khách hàng một năm mới thịnh vượng

Ấp Hòa Đức, xã An Hòa

Kiên Giang

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Danh Nở

DÂN BIỂU HẠ NGHỊ VIỆN

ĐƠN VỊ CHƯƠNG THIỆN

Kính chúc đồng bào cử tri một năm mới an cư lạc nghiệp

Dương phát Tài

Xưởng cưa máy và bán cây ván

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc

Ấp Hòa Đức, xã An Hòa

Kiên Giang

Đỗ khôn Mậu

Bán bàn ghế tủ, dụng cụ gia đình v.v.

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc

34 Phạm Hồng Thái

Kiên Giang

Quảng An

Bán nữ trang vàng y các kiểu v.v.

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc

31 Hoàng hoa Thám

Rạch Giá

Phạm Hưng

Đại lý " nông ngư cơ " Faumar

Kính chúc quý khách hàng một năm hạnh phúc

44/127 căn cứ An Hòa Rạch Sỏi

Kiên Giang

Hiệp Hòa

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc

Trại cưa máy

Rạch Sỏi

Sau đây là một vài thành quả khá quan trọng thuộc các lĩnh vực quân sự, chính trị và bình định phát triển của tỉnh Châu Đốc:

Về quân sự:

Như mọi người đều biết Kampuchea là một quốc gia láng giềng mà bọn Cộng sản xâm lược đã lợi dụng để thiết lập khu an toàn và làm bàn đạp để tấn công, xâm nhập người và vũ khí, dận được vào lãnh thổ Việt Nam Cộng Hòa, mà các tỉnh giáp biên trong số có Châu Đốc, thường nhận chịu áp lực nặng nề của quân Cộng sản.

Hơn nữa, diện tích Tỉnh Châu Đốc, rộng gần 3000 km² với một dân số 958.546 có nhiều vùng núi non hiểm trở, ranh giới lại không được phân định rõ rệt bằng một trụ ước nhân tạo, hoặc một lãnh vực thiên nhiên nào cả.

Tình trạng nêu trên, đã biến Châu Đốc trở thành một nơi mà nền an ninh lúc nào cũng bị đe dọa, và tất nhiên đó cũng là nguyên nhân gây nhiều khó khăn cho các lực lượng quân sự địa phương trong việc bảo vệ an ninh lãnh thổ Tỉnh này.

Thảm họa Tiểu Khu Châu Đốc vẫn bảo toàn an ninh nội địa, ngăn chặn được mọi sự xâm nhập người và vũ khí của Cộng Sản từ lãnh thổ Kampuchea tràn xuống, đồng thời phá vỡ nhiều căn cứ hậu cần từ Cấp Huyện Ủy Cộng Sản, ẩn trú trong lãnh thổ Tỉnh Châu Đốc.

Sự kiện kể trên được chứng minh bằng những chiến công rực rỡ và dồn dập mà Tiểu Khu Châu Đốc đã gặt hái được, qua các cuộc hành quân được tổ chức gần như liên tục chỉ tính riêng từ đầu năm 1970 đến nay tổng cộng có đến 313 cuộc hành quân cấp Tiểu Khu và 1.309 cuộc hành quân cấp Chi Khu, qua các vùng rừng rậm hang hốc, vùng ven biển và các vùng núi non hiểm trở và thu đạt được kết quả:

Vũ khí tịch thu được:

- 635 — súng cá nhân
- 65 — súng cộng đồng
- 37 tấn đạn dược và quân dụng

và gây thiệt hại cho địch:

- 678 — chết tại chỗ
- 302 — bị bắt sống
- 322 — bỏ chân.

Về chính trị

Nhờ những tiến triển trên lãnh vực quân sự, vùng kiểm soát của ta càng ngày càng mở rộng, các công tác phát triển nông thôn có cơ hội thành công đem nhiều lợi ích đến cho chúng, nên dân chúng thêm tin tưởng chính phủ. Một điểm cần nêu lên đây là Châu Đốc vốn là Thánh địa của các tôn giáo lớn như Phật giáo hòa hảo Bửu sơn kỳ hương, Tứ ân hiếu nghĩa, đa số là tín đồ của các tôn giáo nói trên chống chủ nghĩa Cộng sản vô thần. Do đó, mà Châu Đốc có ổn định chính trị rất khả quan.

Điểm đáng lưu ý nhất là các cuộc bầu cử từ xã ấp đến hội đồng tỉnh và bán phần thượng nghị viện đã diễn ra trong bầu không khí hoàn toàn tự do, an ninh và tự do, dân chủ, với một tỷ lệ cử tri đi bầu cử từ 87% đến 95%.

Theo đà tiến triển khá quan trọng về phương diện an ninh trong toàn thể lãnh thổ, Tỉnh Châu Đốc đã gặt hái được những thành quả tốt đẹp trong các lĩnh vực Bình định phát triển như sau:

Về sự tổ chức hành chánh địa phương:

Châu Đốc

(tiếp theo trang 26)

Đã bầu cử các cơ cấu hành chính xã. Ấp đạt được kết quả như sau:

Nhiệm kỳ I: Xã: 57/57 Xã

Ấp: 271/273 Ấp

và tổng số dân sống trong ấp ABC 530.742/558.946. Tỉnh ra 94,6% và đối từ thiếu tại cả 139.237 đoàn viên N.D.T.V chia ra 41.313 đoàn viên chiến đấu, 97.924 đoàn viên hỗ trợ và 390 liên tuôn nông cốt vô trang 14.919 vũ khí cá nhân 284 cộng đồng

Về mặt thịnh vượng chung: Trong các xã đã thực hiện được trong năm 1970:

214 dự án xây cất 702.2915.79.đ
414 dự án sinh lợi. 33.452.164.đ
628



Về luật người cày có ruộng

Theo chỉ thị của Bộ Cải Cách Điền Địa và Phát Triển Nông Nghiệp, Tỉnh Châu Đốc phải hoàn thành đến cuối năm 1970, việc cấp phát 16.000 mẫu ruộng cho 8.000 nông dân. Và mới đây, cũng theo chỉ thị của Bộ này, mục tiêu cấp phát năm 1970 tăng lên là 17.000 mẫu cho 8.500 nông dân.

Công tác thực sự thi hành kể từ ngày 30-9-1970 là ngày mãn hạn kê khai của điền chủ, tính đến nay, trong một thời gian 2 tháng nỗ lực và cố gắng không ngừng, với sự giúp đỡ tận tình của Tổng Nha, Điền địa và sự cộng tác chân thành của Ty Điền địa địa phương, tỉnh Châu Đốc đã cấp phát được 6.052 mẫu cho 3.499 nông dân.

Từ đây đến cuối năm, tỉnh Châu Đốc phải dồn mọi cố gắng để hoàn thành cấp phát ruộng đất cho nông dân còn lại theo mục tiêu ấn định của bộ Cải Cách Điền Địa và Phát Triển Nông Nghiệp.

Ngoài ra, chúng tôi xin tường thuật lên tổng thôn những thành quả về cải cách điền địa tại tỉnh châu Đốc trong các năm qua:

- 1.— cấp phát ruộng trấu hữu theo dự 57:
— Đã cấp phát : 11.424 —
— Số nông dân thụ hưởng . . . : 5.471 người
- 2) Cấp phát ruộng Pháp Kiều:
— Tổng số diện tích ruộng Pháp Kiều: 6.347 mẫu
— Đã cấp phát : 6.273 —
— Số nông dân thụ hưởng . . . : 1.116 người

3 Cấp phát đất chiếm canh bất hợp pháp:

- Diện tích đã cấp phát 247 mẫu
- Số nông dân thụ hưởng 155 người

Như vậy tính đến nay hôm nay, cộng với diện tích cấp phát theo Luật NGƯỜI CÀY CÓ RUỘNG, tỉnh Châu Đốc đã hữu sản hóa cho 10.241 nông dân trên một diện tích là 23.996 mẫu ruộng.

Đời sống nông dân tỉnh Châu Đốc thật đa đoan, vất vả, ước vọng thực sự của họ là làm chủ mảnh đất thân yêu mà mồ hôi của chính họ đã tưới thấm rất nhiều vào đây.

Họ đã được Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu đến Châu Đốc chủ tọa để phát bằng chứng khoán được tổ chức trong thế hôm vừa qua.

Họ tin tưởng ở tương lai nhiều hơn, Lúa thân nồng 8. ruộng 2 mùa chắc sẽ được họ lập lượt bắt đầu cấy trồng trong mùa tới để tăng gia năng suất làm giàu thêm miền đất phì nhiêu này.

Trong buổi lễ hôm ấy, 200 nông dân trong số 712 người, đạt cấp phát đầu tiên, đã trở thành tân điền chủ trên một diện tích là 1.131 mẫu đất ruộng, hẳn hoan đón nhận chứng khoán cấp quyền sở hữu ruộng đất Tổng thống trao cho.

Ngoài việc lưu tâm đến đời sống đồng bào tỷ nạn Cộng sản trong tỉnh, Tin h Châu Đốc còn đặt nặng vấn đề cứu trợ các Việt kiều từ đất Kampuchea hồi hương hiện cư ngụ trong tỉnh Châu Đốc. Con số Việt kiều lên tới 38.224 người với tổng số tiền cứu trợ lên đến trên 41 triệu đồng.

Ngoài ra, đối với những đồng bào bị lâm vào cảnh tai trời ách nước như hỏa hoạn, bão lụt, không những trong tỉnh mà tại bất cứ tỉnh nào trong toàn quốc, việc cứu trợ cũng được các cấp Dân, Quân, Cán, chính tỉnh Châu Đốc đặc biệt lưu tâm. Điển hình như ủy ban hỗ trợ lực, quyền cứu trợ đồng bào 5 Tỉnh miền Trung vừa bị bão lụt cũng được tổ chức tại Châu Đốc và đang hoạt động mạnh mẽ.

HÀNG NƯỚC BẮC

Kim - Sa

Xã Tân Xuân

Sa Đốc

Trạm xăng Shell (Esso)?

Cái Bè

Định Tường

NHÀ THÀU

Mạch văn Ký

THẦU CUNG CẤP TÔNG QUÁT

CHO CÔNG SI VÀ QUÂN ĐỘI

64/3 Hậu Giang

Cholon

Cung Chúc Tân Xuân

Quảng Thành Tương Viên

CHỦ NHÂN :

Trần Tấn

Cái Bè

Định Tường



Thanh Huyền

« HỌA SĨ »

Cung cấp : Vật liệu xây cất, ống cống, ống giếng v.v.

Đại lý : Phân hóa học, bán sỉ và lẻ.

Chuyên vẽ : Bảng hiệu, tranh ảnh, quảng cáo, họa hình

Cung cấp : Đồ các loại cây làm nhà, bàn ghế học sinh

(NHẬN GIAO HÀNG TẬN NHÀ)

121/5 Nguyễn tri Phương

Vĩnh Bình

Kính chúc quý khách năm mới thịnh vượng và hạnh phúc.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Lớp nhạc

Lê Minh Bằng

(do Lê Đình - Minh Kỳ - Anh Bằng phụ trách)

302/8 Hai bà Trưng Tân Định

- Khai giảng ngày 2-2-1971
- Hôi thẻ lệ và ghi tên nơi địa chỉ trên

HÀNG XE

Hữu Phước

GIÁM ĐỐC NGUYỄN QUAN TÔN

Cái Bè

Định Tường

NGÔ VĂN NHỎ

Chủ nhân Hàng xe Phết Lợi

vận tải hàng mướn Cái Bè — Saigon

Cái Bè

Định Tường

Đại lý Sheel

ĐẠI NAM

KIÊN GIANG

ÔNG XÃ TRƯỞNG

Phạm văn Quyền

VÀ HỒNG XÃ DƯƠNG ĐỒNG

Kính chúc đồng bào trong Xã một năm thịnh vượng và hạnh phúc

HÀNG NƯỚC ĐÀ

Tân - Phát

Cái tàu họ

Sa Đéc

Tân Nam Dương

BÁN SỈ VÀ LẺ CÀ PHÊ

26-72 Duy Tân

Rạch Giá

Hòa Bình

NHÀ TRƯ DƯỢC

Rạch Sỏi

Kiên Giang

Đại Lý

Hàng Không V.N. Rạch Giá

Kiên Giang

Nhà buôn

NAM HƯNG

BÁN GẠO — TẠP HÓA — THỰC PHẨM GIA SỐC

675 Lê văn Duyệt

Saigon

Cung chúc Tân Xuân - Cung chúc Tân Xuân

Việt Lâm

Sửa các loại xe gắn máy, bán phụ tùng v.v.

Chúc quý khách một năm hạnh phúc

* Ngã ba Rạch Sỏi, An Hòa

Kiên Giang*

Tân Kim Sơn

Các loại vàng y đủ kiểu v.v.

Chúc khách hàng một năm hạnh phúc

14 Duy Tân

Rạch Giá

Nam Hòa Lợi

Xưởng cưa máy và bán ghe xuồng

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc

Ấp Hòa Đức, xã An Hòa

Kiên Giang

Nguyễn Phước

XUỐNG CƯA MÁY

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc

Ấp Hòa Phước, xã An Hòa

Kiên Giang

Thái Phát

* Bán nhiên liệu * xăng — dầu — nhớt v.v..

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc

Xã Vĩnh Hòa Hiệp

Kiên Giang

Khuông Thạnh

* Bán nhiên liệu * xăng — dầu — nhớt v.v..

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc

Xã Vĩnh Hòa Hiệp

Kiên Giang

Kim Thành

Tiệm ăn lý tưởng, đủ món hải vị miền duyên hải

Kính chúc khách nhậu một năm mới thịnh vượng và hạnh phúc.

Số 4 Nguyễn Du

Rạch Giá

Phụng Hoàng

Bán Tivi, Radio và đồ phụ tùng v.v.

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc

25 Hoàng hoa Thám

Kiên Giang

NHÀ THUỐC TÂY

Phó Điều

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc

108 đường Phó Điều

Kiên Giang

Hiệp Thành

Mua bán xuồng ghe, cây ván v.v.

Kính chúc quý khách một năm hạnh phúc

Ấp Hòa Phước, xã An Hòa

Kiên Giang

THIẾU TÁ

Nguyễn thanh Hùng

QUẬN TRƯỞNG CHÂU PHÚ

và toàn thể Quận — Cán — Chánh

quận Châu Phú (Châu Đốc)

Kính chúc đồng bào một năm mới thịnh vượng

Triệu Xuân Triều

* Xưởng cưa máy, bán cây ván v.v.

Kính chúc quý khách hàng một năm hạnh phúc

23/28/30 Minh Mạng

Kiên Giang

Hà Cương

« Giám đốc : TRẦN DINH »

Mua bán vật liệu xây cất xã Minh Hòa

Kính chúc khách hàng một năm hạnh phúc

Kiên Giang

Đông Huê

Bán thủy — nông — cơ các loại

Kính chúc khách hàng một năm hạnh phúc

51 Phó Điều

Kiên Giang

Trường Trung Học

HỒNG LẠC

Ban Giám Đốc trường HỒNG LẠC kính chúc quý vị Giáo sư và Phụ huynh học sinh một năm mới thịnh vượng và hạnh phúc.

Ban Giám Lốc

Trường Trung học Tư thực
Phổ Thông và Nông Lâm Súc H.L
75 Trần quốc Toản Đ.T 99.323

Cung Chúc Tân Xuân

V I N A C O

6, Thoại-Ngọc-Hầu, Gia Định

Đ.T. : 93.552 - 40.948



Xe 2 và 3 bánh **LAMBRETTA** • Máy may
thêu **NECCHI** • Máy chữ, máy tính **OLIVET-
TI** • Máy in **RONEO** • Máy hủy tài liệu **TAR-
NATOR** • Máy chụp bản sao **DUPLOMAT** •
Tủ lạnh, tủ đông lạnh, máy giặt, máy rửa
chén, bếp ga và điện **ZANUSSI-IGNIS** • Máy
nước nóng **IGNIS - VAILLANT** • Máy làm
kem **CARPIGIANI** • Máy bơm nước, thủy
động cơ **LOMBARDINI** • Gạch men, cẩm
thạch và hóa chất **MONTECATINI**.